

Országgyűlési Napló

dr. Latorcai János és Sneider Tamás
elnöklete alatt

Jegyzők: *Móring József Attila, Szávay István*

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása.....	39417
Napirend előtti felszólalók:	
<i>Demeter Márta</i> (LMP).....	39417
<i>Kontrát Károly</i> belügyminisztériumi államtitkár	39419
<i>Dr. Molnár Zsolt</i> (MSZP).....	39421
<i>Dömötör Csaba</i> , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	39423
<i>Dr. Staudt Gábor</i> (Jobbik).....	39424
<i>Dömötör Csaba</i> , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	39426
<i>Harrach Péter</i> (KDNP).....	39427
<i>Dr. Rétvári Bence</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	39428
<i>Bóna Zoltán</i> (Fidesz).....	39430
<i>Dömötör Csaba</i> , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	39432
Napirenden kívüli felszólalók bejelentése:	
<i>Szávay István</i> jegyző.....	39434

Kérdések

<i>Bangóné Borbély Ildikó</i> (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Mikor tornáznak a kabai gyermekek az új tornateremben?” címmel	39434
<i>Dr. Fónagy János</i> nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza.....	39435
<i>Dr. Staudt Gábor</i> (Jobbik) - az igazságügyi miniszterhez - „A név és a vezetők változhatnak, de úgy tűnik, hogy a biznisz örök: Ön szerint törvényes-e, ha a Magyar Végrehajtói Kar bő kétmilliárd forintért köt gyanús kommunikációs szerződéseket?” címmel	39435
<i>Dr. Völner Pál</i> igazságügyi minisztériumi államtitkár válasza	39436
<i>Demeter Márta</i> (LMP) - a külgazdasági és külügyminiszterhez - „Hogyan varázsolja el a közpénzt az Eximbank?” címmel.....	39437
<i>Magyar Levente</i> külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár válasza	39437
<i>Gyopáros Alpár</i> (Fidesz) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Mikor indít az Európai Bizottság saját maga ellen kötelezettségszegési eljárást?” címmel	39438
<i>Csepreghy Nándor</i> , a Miniszterelnökség államtitkárának válasza	39439
<i>Dr. Kiss László</i> (MSZP) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Mi az oka, hogy elmarad az 1-es villamos meghosszabbítása?” címmel	39440
<i>Dr. Fónagy János</i> nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza.....	39441
<i>Hegedűs Lorántné</i> (Jobbik) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Támogatja-e a kormányzat a diplomás bérminimum bevezetését?” címmel.....	39441
<i>Tállai András</i> nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza.....	39442
<i>Dr. Hadházy Ákos</i> (LMP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Kinek van igaza?” címmel... ..	39443
<i>Dr. Rétvári Bence</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	39444
<i>Pócs János</i> (Fidesz) - a földművelésügyi miniszterhez - „Elbukott az ellenzék földügyben!” címmel... ..	39445
<i>Dr. Bitay Márton Örs</i> földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza.....	39445
<i>Dr. Józsa István</i> (MSZP) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Megépül-e valaha a kelenföldi zajvédőfal?” címmel.....	39446
<i>Dr. Fónagy János</i> nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza.....	39447

Rig Lajos (Jobbik) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Lesz segítsége az önkormányzatoknak?” címmel	39448
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár válasza.....	39448
Schmuck Erzsébet (LMP) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Lesz-e Magyarországnak éghajlatvédelmi stratégiája?” címmel	39449
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza.....	39450
Heringes Anita (MSZP) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Kinek kéne lépnie?” címmel.....	39451
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza.....	39451
Farkas Gergely (Jobbik) - a földművelésügyi miniszterhez - „Belátják végre, hogy az eddigi próbálkozások nem voltak elegendőek biztosítani a szőlészek érdekeinek megvédését?” címmel	39452
Dr. Fazekas Sándor földművelésügyi miniszter válasza	39453
Schmuck Erzsébet (LMP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Hajlandó a kormány részt venni az időszaki nemzeti minimumprogram kidolgozásában?” címmel.....	39454
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	39455
Horváth Imre (MSZP) - az igazságügyi miniszterhez - „A bankok és a végrehajtók mellett még az Igazságügyi Minisztérium is a kilakoltatásokon nyereszkedik?” címmel	39456
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár válasza	39457
Magyar Zoltán (Jobbik) - a földművelésügyi miniszterhez - „Hányan vannak kitéve a fagyhalálnak a Kormány meggondolatlansága miatt?” címmel.....	39457
Dr. Fazekas Sándor földművelésügyi miniszter válasza	39458
Schmuck Erzsébet (LMP) - a Paksi Atomerőmű két új blokkja tervezéséért, megépítéséért és üzembe helyezéséért felelős tárca nélküli miniszterhez - „Felfüggesztik-e a paksi költségeket az Európai Bíróság döntéséig?” címmel	39459
Dr. Aszódi Attila , a Miniszterelnökség államtitkárának válasza	39460
Dr. Kiss László (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Hogy áll a magyar állam támogatásával létrehozandó romániai magánkórházak ügye?” címmel	39460
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	39461
Szávay István (Jobbik) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Magyar olajtársaság? Magyar üzletlánc? Magyar bank? 2.” címmel.....	39462
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza.....	39463
Kulcsár Gergely (Jobbik) - a belügyminiszterhez - „A fideszes arrogancia újabb 'gyöngyszemei' a berettyóújfalui börtönkórház kapcsán.” címmel	39464
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár válasza	39464
Alexov Lyubomir , szerb nemzetiségi szószóló - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Várható-e a nemzetiségi önkormányzatok által fenntartott köznevelési intézmények költségvetési finanszírozását a nemzetiségi sajátosságokhoz, illetve a kötelező béremelések végrehajtásához igazítják?” címmel	39465
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	39466

Azonnali kérdések és válaszok órája

Bejelentés helyettes válaszadók elutasításáról	39467
Dr. Szakács László (MSZP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Önnek ez sikerül?” címmel... ..	39467
Csepreghy Nándor , a Miniszterelnökség államtitkárának válasza	39468
Viszonválasz:	
Dr. Szakács László (MSZP)	39469

Csepreghy Nándor , a Miniszterelnökség államtitkára	39469
Bejelentés helyettes válaszadó elutasításáról	39470
Dúró Dóra (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Pinocchio pironkodik.” címmel	39470
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	39470
Viszonzválasz:	
Dúró Dóra (Jobbik).....	39471
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	39472
Bejelentés helyettes válaszadók elutasításáról	39473
Ikotity István (LMP) - a miniszterelnökhöz - „Van is meg nincs is mi az?” címmel.....	39473
Dr. Fazekas Sándor földművelésügyi miniszter válasza	39474
Viszonzválasz:	
Ikotity István (LMP).....	39474
Dr. Fazekas Sándor földművelésügyi miniszter	39475
Dr. Vas Imre (Fidesz) - a belügyminiszterhez - „Hogyan tudja segíteni a magyar rendőrség nemzetközi szinten is az illegális migráció megfékezését?” címmel.....	39475
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár válasza.....	39476
Viszonzválasz:	
Dr. Vas Imre (Fidesz)	39477
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár	39477
Dr. Harangozó Tamás (MSZP) - a miniszterelnökhöz - „Veszélyben vannak-e katonáink Irakban?” címmel	39478
Dr. Fazekas Sándor földművelésügyi miniszter válasza	39479
Viszonzválasz:	
Dr. Harangozó Tamás (MSZP)	39479
Dr. Fazekas Sándor földművelésügyi miniszter	39480
Z. Kárpát Dániel (Jobbik) - a miniszterelnökhöz - „Mikor mer végre szembenézni a Kormány a károsultakkal?” címmel	39480
Dr. Fazekas Sándor földművelésügyi miniszter válasza	39481
Viszonzválasz:	
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	39482
Dr. Fazekas Sándor földművelésügyi miniszter	39482
Móring József Attila (KDNP) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Mik a kerékpáros fejlesztési prioritások az elkövetkezendő években?” címmel.....	39483
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza.....	39484
Viszonzválasz:	
Móring József Attila (KDNP)	39484
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár	39484
Schmuck Erzsébet (LMP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Csak ennyit érnek a nyugdíjások a kormánynak?” címmel.....	39485
Cseresnyés Péter nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	39486
Viszonzválasz:	
Schmuck Erzsébet (LMP)	39487
Cseresnyés Péter nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	39487
Dr. Pószán László (Fidesz) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Biztosított-e a fedezet a pedagógusok béremeléséhez?” címmel	39488
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	39488
Viszonzválasz:	
Dr. Pószán László (Fidesz)	39489
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	39489

Napirend utáni felszólalók:

Varga Szimeon nemzetiségi szószóló	39490
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár	39491
Magyar Zoltán (Jobbik)	39493
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár	39494
Dr. Hoppál Péter (Fidesz)	39495
Dr. Kiss László (MSZP)	39497
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár	39499
Burány Sándor (MSZP)	39500
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár	39501
Sallai R. Benedek (LMP)	39502
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár	39504
Ander Balázs (Jobbik)	39505
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár	39507
Vágó Sebestyén (Jobbik)	39508
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár	39509
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	39510
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár	39511
Kulcsár Gergely (Jobbik)	39512
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár	39514
Kepli Lajos (Jobbik)	39515
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár	39517
Farkas Gergely (Jobbik)	39518
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár	39520
Szávay István (Jobbik)	39520
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár	39522
Bejelentés az Országgyűlés következő üléséről	39524
Az ülés bezárása	39524

Az ülésen jelen voltak:

DR. ASZÓDI ATTILA, a Miniszterelnökség államtitkára, CSEPREGHY NÁNDOR államtitkár, DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára, DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, DR. FAZEKAS SÁNDOR földművelésügyi miniszter, DR. BITAY MÁRTON ŐRS államtitkár, DR. NAGY ISTVÁN államtitkár, DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, MAGYAR LEVENTE külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, TÁLLAI ANDRÁS államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, POGÁCSÁS TIBOR államtitkár, DR. RÉTVÁRI BENCE emberi erőforrások minisztériumi államtitkár.

Az Országgyűlés őszi ülészakájának
13. ülésnapja
2017. október 24-én, kedden
(11.01 óra - Elnök: dr. Latorcai János
Jegyzők: Móring József Attila és Szávay István)

ELNÖK: (A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.) Jó reggelt, szép jó napot kívánok minden kedves képviselőtársamnak és mindenkinek, aki az **ülésszakánkat** figyelemmel kíséri. Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Móring József Attila és Szávay István jegyző urak lesznek a segítségemre.

Tisztelt Országgyűlés! A mai napon **napirend előtti felszólalásokkal** kezdjük munkánkat, ezt követően 11 óra 50 perctől 13 óra 20 percig a kérdésekre, majd körülbelül 13 óra 20 perctől 14 óra 20 percig az azonnali kérdések és válaszok órájára kerül sor, végül a napirend utáni felszólalásokkal fejezzük be az Országgyűlés mai munkáját.

Napirend előtti felszólalásra jelentkezett „Kötvénybiznisz és a nemzet veszélyeztetett biztonsága: Orbán, Rogán, Pharaon meg a többiek” címmel az LMP képviselőcsoportjából Demeter Márta képviselő asszony. Képviselő asszony, ön a szó, parancsoljon!

DEMETER MÁRTA (LMP): Köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az elmúlt években, mondhatjuk, hogy az Orbán-kormány hazugságai lelepleződtek. Ezeknek két sajátossága van. Az egyik a kettős beszéd, és van egy másik dolog: az ország biztonságának a konkrét veszélyeztetése, ami a kettős beszédnél is rosszabb.

Vegyük ezeket sorra! Emlékszünk arra, hogy milyen eszeveszett kampányt folytatott az Orbán-kormány sok-sok tízmilliárdért a magyar adófizetők pénzéből azért, hogy úgymond megállítsa Brüsszelt. Azt gondolom, nem kell magyarázni, hogy mennyire abszurd ez a helyzet, nem kell megmagyarázni azt, hogy egyébként az Európai Tanácsban ott ül a magyar miniszterelnök, és ott lenne kötelessége képviselni Magyarország valós nemzeti érdekét, nem a Fidesz üzleti érdekét, amit önök nemzeti érdeknek szoktak hazudni, hanem az ország valós nemzeti érdekét.

Nézzük meg, hogy ezzel szemben mi történik! Míg tízmilliárdokból folyt a kampányt, hogy önök megállítsák Brüsszelt, nézzük meg, mi történt az Európai Tanácsban! Kinyomtattam az Európai Tanács elmúlt két éves összes záródokumentumát (*Iratokat mutat fel.*), kivétel nélkül - és majd nagyon kíváncsi leszek a válasza, államtitkár urak -, Orbán Viktor kivétel nélkül támogatta ezeket a záródokumentumokat, benne egyébként a migrációs és menekültügyi részekkel is. Na, hát ez a kettős beszéd! Közben itthon pedig hisztériát folytatnak.

Nézzük, hogy mi az, ami még ennél is rosszabb: a nemzet biztonságának a veszélyeztetése, hisz míg önök szintén milliárdokból kampányt folytatnak, nemzeti konzultációt folytatnak egy nem létező So-

ros-tervről, ami egy teljesen egyértelmű figyelemelterelés - nézzük meg, miről is terelik el ezzel a figyelmet -, addig önök tudatosan megszervezték és meg is valósították a bevándorlást Magyarországra és a teljes schengeni övezetbe. (*Közbeszólás a Jobbik soraiban: Így van!*) Ezt nem mással tették, mint a bevándorlási kötvények konstrukciójával. Rogán Antal nyújtotta be az erről szóló törvényjavaslatot az Országgyűlésben.

Kérdezem én, hogy míg milliárdokból konzultálnak egyébként mindenféle légből kapott dolgokról, megkérdezték-e a magyar embereket, hogy akarják-e, hogy önök a magyar emberek feje fölött döntsenek arról, hogy húszezer embert beengednek Magyarországra csak azért, hogy fideszes körök megtömjék a zsebüket. Megkérdezték-e a magyar embereket, hogy mit szólnak ahhoz, hogy ezt a húszezer embert mindenféle érdemi ellenőrzés nélkül engedték be Magyarországra és a schengeni övezetbe? Megkérdezték-e az embereket arról, hogy akarták-e, hogy kormányközeli offshore cégek 180 milliárd forintot kaszáljanak ezen úgy, hogy egy fillér adót nem fizetnek Magyarországon, hogy úgy engedjenek be bevándorlókat, hogy csak azért teszik ezt, mert ők önöknek fizetnek? Akarták-e a magyar emberek azt, hogy míg önök az Európai Bíróság ítéletével szembemenve 1294 ember esetében nem akarják elbírálni a menekültügyi kérelmet - hiszen ez csak erről szól -, addig csak a Rogán Antal nevéhez fűződő offshore cég a bevándorlási kötvényekkel közel 1500 embert engedett be mindenféle érdemi ellenőrzés nélkül Magyarországra és a schengeni övezetbe csak 2016-ban?

Megkérdezték-e a magyar embereket, hogy akarják-e, hogy amikor 440 milliárd forintot kell az adófizetőknek visszafizetni ezek után a bevándorlási kötvények után, akkor a szintén kormányközeli offshore cégek újra a 180 milliárdon felül még akár 440 milliárd forintjával eltúnhessenek az adófizetőknek? Hiszen Tállai András maga írta le nekem: az állam nem tud garanciát vállalni arra, hogy az egyes konkrét külföldi illetőségű vállalkozások hosszú távon fennmaradjanak és gazdálkodjanak. Tehát ez egy tudatosan szervezett bevándorlási konstrukció, ez egy tudatosan szervezett pénzmosási konstrukció, amihez nemcsak a kormánypárti politikusok asszisztálnak, de egyébként a magyar állami intézményrendszer is.

S ha már nézzük a biztonsági kockázatokat, hogy hogyan adták el Magyarország biztonságát: ott van Ghaith Pharaon, akit ahelyett, hogy elfogtak volna - Interpol- és FBI-körözés alatt állt -, Orbán Viktor szomszédságában vásárolhatott telket, magyar állami céggel hozhatott létre közös céget, és egyébként kastélybizniszben vehetett részt Orbán Viktor vejével.

Vagy ott van Zaid Naffa, aki annak ellenére tb-konzultodik Magyarországon, hogy nemzetbiztonsági kockázatot jelent, ennek ellenére igazolt Ghaith Pharaonnak, a nemzetközi bűnözőnek mindenféle jövedelmet csak azért, hogy a magyar hatóságok szemet hunyjanak Ghaith Pharaon felett, és egyébként Orbán Viktorral sertepertél.

Tehát mára tény: a Fidesz lebontotta az ország biztonsági rendszerét, és ki kell mondjuk, hogy a kormány nem kormányoz, hanem Orbán Viktor kormánya bűnözői logikán szerveződő tevékenységet folytat. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* 2018-ban ennek véget fogunk vetni, és visszaadjuk a magyar embereknek a biztonság garanciáját. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az LMP és a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Az elhangzottakra a kormány nevében Kontrát Károly államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Legelőször is határozottan visszautasítom az Orbán Viktor miniszterelnök urat és Magyarország Kormányát érintő hazugságait, gyalázkodásait. Az ön által elmondottaknak semminemű alapja nincsen, ön is tudja, képviselő asszony, Orbán Viktor miniszterelnök úr, illetőleg Magyarország Kormánya az európai fórumokon minden esetben Magyarország, a magyar emberek biztonsága érdekében lépett föl és lép fel a jövőben is. *(Demeter Márta ismét felmutatja az iratokat.)* Szeretném visszautasítani azt a hazugságát is, ami az Európai Tanács dokumentumait, fölmutatott dokumentumait illeti. A dokumentumokban soha nem szerepelt a kötelező betelepítési kvóta, Orbán Viktor miniszterelnök úr minden alkalommal határozottan föllépett a kvóta ellen, erről megkérdéztük az embereket.

Egyébként a válaszom másik része pedig az, hogy mi nemcsak a választásokon vagyunk kíváncsiak négyévenként az emberek véleményére, hanem nemzeti konzultációkon vagy akár népszavazás formájában is kikérjük az emberek véleményét, és az emberek világosan véleményt nyilvánítottak, 2016. október 2-án 3 millió 362 ezer ember mondott nemet a kötelező betelepítési kvótára, tisztelt képviselő asszony.

Ami a biztonságot illeti: ne felejtsük el, és ez úton is szeretném fölhívni a figyelmet arra, hogy nemzetközi fórumok Magyarországot a világ tíz legbiztonságosabb országai között jegyzik, nemcsak Európa, hanem a világ legbiztonságosabb országai között is vagyunk, és ezért Magyarország Kormánya mindent megtett. 2010-ben azt mondtuk, hogy a rendet és a biztonságot visszaállítjuk. Mára sikerült elérni ezt, több mint 50 százalékkal csökkent a közterületi bűnözés, több mint 50 százalékkal csökkent a kiemelt bűncselekmények száma. Ma azt mondhatjuk, hogy a magyar emberek, Magyarország nagyobb biztonságban van, sokkal nagyobb biztonságban van, mint 2010-ben volt, és nemcsak mi mondjuk, hanem nemzetközi fórumok is mondják ezt.

Ami pedig a letelepedési kötvényeket illeti: szeretném elmondani - és ez nagyon sok helyen sokszor elhangzott -, hogy a kötvényprogram Magyarország finanszírozásában a beindulásakor és a fennállása

alatt fontos szerepet játszott, tehát ez egy olyan eszköz volt, amely Magyarország gazdaságának segítségét nyújtott. S egyébként arra is fölhívom a figyelmet, tisztelt képviselő asszony, hogy ön a belügyminiszter úrhoz öt alkalommal fordult írásbeli kérdéssel - 2017. július 18-án, 2017. június 2-án, 2017. január 3-án, 2016. szeptember 9-én és 2016. április 25-én - a letelepedési kötvénnyel kapcsolatban.

(11.10)

Ön minden alkalommal választ kapott, és önnek reális *(Demeter Márta: Nem kaptam választ!)* és valós képe lehet arról, hogy a letelepedési kötvényt benyújtók négyszeres szűrőn mennek át, amíg a beadványuk ügyében döntés születik. Vizsgálja őket a Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal, a rendőrség, a Terrorrelhárítási Központ és a szakszolgálatok.

Ráadásul ez a papír egyébként nem állampolgárságról szól, hanem letelepedési engedélyről, ami bármikor visszavonható. *(Demeter Márta folyamatosan közbeszól.)* Amikor ennek a feltételei fennálltak, a magyar hatóságok visszavonták, illetőleg a négyszeres szűrőnek köszönhetően nem adták meg a javaslatot, hogy ne kapjanak engedélyt. Tehát, tisztelt képviselő asszony, szeretném elmondani, hogy amit ön állít, az nem igaz, Magyarország biztonságát ez a kötvény nem veszélyeztette. Magyarország biztonsága stabil, szilárd, és mondom, ezt nemcsak mi mondjuk, hanem a nemzetközi fórumok is.

Tisztelt Képviselő Asszony! Én sajnálom egyébként, hogy ön hétről hétre a napirend előtti vagy a parlamenti felszólalásaiban a Ron Werber-i gyűlöletpropagandát hozza ide a tisztelt Házhoz. *(Derült-ség és közbeszólások az ellenzéki pártok padsorából.)* Nyilván ezt ön a korábbi pártjában megszokta, Ron Werber nem ismeretlen az ön számára.

És még egyszer szeretném elmondani, hogy ha önöknek számítana Magyarország, számítana a magyar emberek biztonsága, akkor az Európai Parlamentben nem szavazták volna meg a bevándorlás-párti javaslatokat. Az ön képviselőtársa, Meszerics Tamás képviselő úr, Soros György megbízható szövetségese újra és újra *(Demeter Márta újból felmutatja az iratokat.)* a tömeges bevándorlás mellett szavaz, minden egyes alkalommal megszavazta a brüsszeli migráns-párti javaslatokat; megszavazta a migránsok betelepítésének kikényszerítéséről szóló európai parlamenti jelentést. *(Dr. Gyüre Csaba közbeszól.)* Megszavazta azt is, hogy pénzbüntetéssel sújtsák azokat az országokat, amelyek nemet mondanak a kényszerbetelepítésre. És ő el tudja fogadni, az LMP is, hogy Brüsszel kötelező kvótarendszert vezessen be. *(Dr. Hadházy Ákos közbeszól.)* Szerintünk ez jelenti az igazi biztonsági kockázatot.

De, képviselő asszony, még lehet változtatni. Ha önöknek valóban fontos lenne Magyarország és a magyar emberek biztonsága, akkor az Európai Parlamentben a soron következő bevándorlásügyről szóló javaslat szavazásánál végre *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)* Magyarország és a magyar emberek érdekeit szolgálják

a szavazatukkal. Köszönöm szépen. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. „Kiktől is kell megvédeni a magyar embereket?” címmel az MSZP képviselőcsoportjából Molnár Zsolt képviselő úr jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Képviselő úr, öné a szó, parancsoljon! *(Demeter Márta átadja Kontrát Károlynak az iratokat.)*

DR. MOLNÁR ZSOLT (MSZP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A nemzeti együttműködés rendszerének hétéves teljesítményét értékelve azt kell hogy mondjam, hogy önöktől kell megvédeni ezt az országot, az önök teljesítményétől kell megvédeni ezt az országot, és nem azoktól a hamis vádaktól, amelyeket megfogalmaznak egyrészt a Soros-tervről, amelyről az önök vezető politikusai és miniszterei is azt mondják, hogy nincsen ilyen terv, kizárólag az önök hazugságyárában készült a Soros-terv elképzelése, ami arra alkalmas, hogy az önök pártpolitikai céljait szolgálja.

Aztán ehhez csatlakozik az „Állítsuk meg Brüsszelt!” jelszó, ami nem szól másról, mint az Európai Unió megállításáról, azaz önök megkérdőjelezik az európai uniós tagságunkat, előkészítik adott esetben az Európai Unióból való távozásunkat, azt, amit a magyar történelem több mint ezer év alatt kivívott, hogy odatartozzunk. Önök ezt teszik kockára.

Aztán mindannyiunk nemzeti ünnepén, október 23-án megtudtuk, hogy a sötét oldal is felütötte a fejét és köztünk van, akit majd le kell győzni. Én annyit mondanék, hogy ha a sötét oldalt kell keresni, akkor azt azokban a padsorokban *(A kormányzó pártok padsorai felé mutatva.)*, Voldemortokban kell keresni.

Kit is kell megállítani? A magyar kormányt kell megállítani, hiszen kivezeti az Európai Unióból hazánkat, ami elfogadhatatlan. És meg kell állítani a nemzeti konzultációnak álcázott pénzköltést, ami nem szól másról, mint egy újabb bőr lehúzásáról a kvótanépszavazás után. Álkérdések, pénzszórás - erről szól a nemzeti konzultáció. A magyar kormányt kell megállítani, és a nemzeti konzultációt kell megállítani.

Azért, hogy megspóroljam az önök válaszát, szeretném tisztázni, hogy nem kívánjuk lebontani a kerítést, a határvédelmi kerítést *(Közbeszólás a kormányzó pártok padsoraiból: Szétszerelni se?)*, és nem kívánunk felülről nyitott, korlátlan befogadásra alkalmas kvótát bevezetni Magyarországon. Ezt azért mondom, mert ezeket a hamis vádakat vágják a fejünkhöz - ezek szemenszedett hazugságok! Nem lesz kerítésbontás, és nem lesz kötelező korlátlan kvóta bevezetése Magyarországon. Maradunk viszont az Európai Unióban, mert emellett döntött a magyar nép, a magyar nemzet.

Miért is teszik mindazt, amit tesznek? Azért, mert figyelmet akarnak elterelni, elsősorban arról a kormányzásnak nevezett ámokfutásról, amit véghez vittek, és a teljesség igénye nélkül arról a 13 plusz 1 ügyről, amelyeket most fel fogok sorolni, és amelyek-

re az egész magyar társadalom választ vár, nemcsak Magyarországra, hanem egész Európára; arról a Pharaon-ügyről, amely szégyene lett az országnak az egész nemzetközi szinten, hiszen egy Interpol- és FBI-körözés alatt lévő személy üzletelhetett hazánkban. A mai napig nem tudjuk a választ, hogy miért.

Aztán itt van a tettestársa, Zaid Naffa, akit tiszteletbeli konzulnak neveznek, holott megbukott a nemzetbiztonsági átvilágításon. Kiss Szilárd vízumgyáraról nem is beszélve, amit hosszú évek óta nem tudunk, hogy hogyan és miként történhetett meg, hogy a magyar kormány miniszterei felülmérlegelik a Nemzetbiztonsági és az Alkotmányvédelmi Hivatal szakvéleményét.

Aztán nem tudjuk, hogy az Arton Capital-ügyben milyen típusú betörés történt, merthogy nem köztörvényes lopás, abban biztosak vagyunk. Aztán nem tudjuk, hogy a nemzetbiztonsági kockázat fogalma hogyan egyeztethető össze a letelepedési kötvények által Magyarországra betelepített, akár fél Csepelnyi külföldivel, akik felületes átvizsgálás után kerültek Magyarországra.

Aztán nem tudjuk, hogy mi lett az azeri bankszámlákkal, 9 millió dollárról beszélünk, de lehet, hogy az sokkal több. Máltán hősi halált halt egy újságíró asszony, aki megpróbált az ügy végére járni. Aztán nem tudjuk, hogy mi az összefüggés az azeri baltás kiadatása és a titokzatos bankszámlák között, vagyis pontosan tudjuk, hogy mi az összefüggés.

Aztán nem tudjuk, hogy a Yandex-ügyre hogy kerülhetett sor. Egy európai uniós NATO-tagállamban hogy fordulhat elő ilyen? Aztán nem tudjuk, hogy Nyakó Istvánt kik akadályozták abban, hogy állampolgári jogait érvényesítse a Nemzeti Választási Iroda előtt. A mai napig nem tudjuk a választ. *(Dr. Rétvári Bence: Ki rúgta ki? Ezért rúgtátok ki? Jól megbüntettétek Nyakó Istvánt! Bajtársiasan.)*

Nem tudjuk a választ arra, hogy törvénytelen adatbázis-építés hogy fordulhat elő, hiszen sokadszorra használják a nemzeti konzultációt a Fidesz választási előkészületeire és az adatbázis feltöltésére, hiszen önök is félnék a választási vereségtől.

Aztán Voldemort-ügy, Simonka-ügy, Farkas Flórián, Magyar Nemzeti Bank, MET, a teljesség igénye nélkül és plusz 1-ként a Paks II. titkosításai, amelyek nem szólnak másról, mint elbújni a titkosítás mögé és Magyarország és Európa leggyanúsabb ügyét eltussolni. Válaszokat várunk, mert a hallgatás beismerés. Beismerik, hogy önök ezekben az ügyekben bűnösök. Nem másról szól a hallgatás, mint ennek a beismeréséről.

Természetesen önöktől is választ várunk. Választ várunk a kormány propagandaminiszterétől, mert ennek *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)* a játszmányának vége! Legkésebb a választásoknál szembe kell nézni a magyar választók felelősségével. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ a kormány nevében Dömötör Csaba államtitkár úrtól fogjuk hallani. Parancsoljon, államtitkár úr!

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Ön azt említette, hogy nincsen semmiféle terv a bevándorlás ügyében. Én nem tudom, hogy ön teljesen tájékozatlan vagy tudatosan vezeti félre a tisztelt Házat és a magyar nyilvánosságot, de szeretném arról tájékoztatni, hogy múlt héten az Európai Parlament döntött azokról a javaslatokról, amelyek a konzultációban szerepelnek, a kötelező kvótáról, a családegyesítések megkönnyítéséről. Büntetnék azokat pénzügyileg, akik ebben nem vesznek részt. És szeretném önt arról is tájékoztatni, hogy a baloldali képviselője, a Gyurcsány-párt képviselője ott volt a szavazásnál, ezt megszavazta, és azt is mondta, hogy ez jó irányba tett lépés. Úgyhogy kérem, ne vezesse félre a közvéleményt!

Úgy látom, abban nagyon nem értünk egyet, hogy mitől kell megvédeni a magyar embereket, mert szerintünk Magyarországot a gazdasági kiszolgáltatottságtól, a korábbi időszakok megszorításaitól, az adóemelésektől kell megvédeni, és meg kell védeni az illegális bevándorlástól is. És meg kell védeni attól a baloldaltól, amelyik, úgy látszik, hogy feladta 1956-ot mint közös magyar eszményt, mert itt egy súlyos ügy, tisztelt képviselő úr, ami mellett nem szeretnénk szó nélkül elmenni.

Nem is arról van szó, hogy 23 esőcsepp meggátolta, meghiúsította a baloldal '56-os megemlékezését, hanem van egy sokkal súlyosabb kérdés; mert most ünnepeltük 1956 61. évfordulóját, és ha azt gondolnánk, hogyha eltelt ennyi év, az azt jelenti, hogy a dolgok ezalatt a helyükre kerültek, a tetteseket tetteseknek tekintjük, az áldozatokat pedig áldozatnak. (Dr. Gyüre Csaba közbeszól.) Erre jön Szanyi Tibor, és olyan értelmezést ad 1956-nak, amiért a hatvanas években simán vállveregetést kaphatott volna. A bejegyzése szerint október 23-át csak idézőjelben tekinthetjük ünnepnek.

(11.20)

Ez a bejegyzés egyébként azt is sugallja, hogy valójában az ávósok voltak az áldozatok. Másnap hajnalban még egy borgőzös levelet írt - bárcsak ne tette volna! -, s ebben megerősíti azt, hogy október 23-án a szocializmusért kiálló embereket ünnepeljük, '56 tényleges hőseit. Ezt írta. S azt is mondta, hogy nem ünnepeljük viszont az ordas gyilkosokat, a lincselő csőcseléket és a náci restaurátorokat. Ilyen szavakkal jellemezte a forradalmárokat! Megáll az ész! Nem nagyon találunk erre szavakat. Már annak is örülnünk kell, hogy nem használta Szanyi Tibor az „ellenforradalom” kifejezést.

Az a probléma, tisztelt baloldali képviselők, hogy Szanyi Tibor borgőzös nyilatkozata nem magánakció és nem is egyszeri eset, hanem megtestesíti az egész baloldal hozzáállását 1956-hoz. Önöknek hosszú a bűnlajstroma ebben az ügyben. Mégiscsak az MSZP az, amelyik vérbe, könnygázba, gumilövedékbe fojtotta az 50. évfordulót, több mint százhatvanan sérültek meg; a vezetőket még ki is tüntették. Mégiscsak az MSZP az, amelyik az ötvenes évekből

hozza a legutóbbi szlogenjét, mondván: fizessenek a gazdagok! Rákosi Mátyás büszke lehetne önökre! S mégiscsak ez a párt az, amelyik a tavalyi évfordulón egyáltalán nem volt hajlandó részt venni az Országgyűlés ünnepi ülésén. És a sort hosszasan folytathatnánk. Azt a kérdést már meg sem nyitjuk, hogy az '56-os vérbírók közül jó páran nyugodtan élnek nyugdíjas éveiket, mindenféle felelősségre vonás nélkül, amint azt a kiváló történész, Békés Márton cikksorozata is bemutatta.

Tisztelt Ház! Itt tart az MSZP 2017 októberében. Nem gondoltuk, hogy 27 évvel a rendszerváltás után még ezt kell mondanunk, de úgy látszik, hogy ez a párt ugyanaz a párt. Nem képes annak tekinteni 1956-ot, ami: a szabadság iránti vágy szimbólumának. Botrányos magatartásával az MSZP, nemcsak Szanyi Tibor, hanem az ezt eltűrő MSZP megalázza azokat, akik életüket adták a szabadságért. A szó, amit keresünk, az a „botrány”. De közben találtunk egy másikat is, ez pedig az, hogy „szégyen”. Szégyen, hogy az MSZP 2017-ben megtagadja az '56-os hősök kiállítását és ezzel a mostani szabadságunk alapjait.

Még egy ok arra, hogy a mi politikai közösségünk büszkén és méltósággal emlékezzen a pesti srácokra, mert az igazság náluk van, és náluk is marad, mert ha esik, ha fúj, a magyar a szabadság népe, és büszke az 1956-os hősekre. Köszönöm, hogy meghallgattott. (Taps a kormánypártok soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. „Orbáni demokrácia, ahol egyre többen félnek.” címmel a Jobbik képviselőcsoportjából Staudt Gábor képviselő úr jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! A kormány úgy toborzott az '56-os ünnepségekre, és elhangzott most is a kormánypártok részéről, hogy a magyar a szabadság nemzete. Ez így is van, de Magyarország története során meg kellett védeni a külső és belső erőktől ugyanúgy a magyar szabadságot, és a magyar nemzet szabadságára nézve ugyanúgy a külföldi helytartók, mint a földesurak is veszélyt jelentenek. A Jobbik úgy gondolja, hogy se a külföldi érdekeket kiszolgáló helytartókra, se a hűbéri, vazallusi világot építő földesurakra nincs szüksége a magyar nemzetnek. A baloldali kormányok egyértelműen helytartók voltak, külföldi érdekeket szolgáltak ki sok esetben, Orbán Viktor kormányai viszont földesúri, hűbéri, vazallusi rendszert építettek országban, ezt szerették volna visszahozni.

Bibó óta tudjuk, hogy demokráciában, jogállamban az állampolgárok nem félnek, önök viszont a félelem politikájára építenek, sajnos ezt ki kell mondjuk, és lassan a Kádár-korszakot idéző mentalitásból, ami úgy szólt, hogy aki nincs a kormány ellen, azt úgy tekintették, hogy nincs ellene sem, lassan a Rákosi-korszakba lépnek át, és úgy gondolják, hogy aki nincs a kormánnyal, az ellene van, és ezzel a mentalitással próbálják építeni a politikát és próbálják rombolni a szabadságot.

S természetesen aki a kormány ellen van, azzal le kell számolni. És már nemcsak az ellenzéki politikusok kerülnek a célkeresztbe, hanem a sajtó munkatársai is. Nemcsak az egész sajtó ellen kell harcot hirdetni, hanem az egyes sajtómunkások ellen is, és természetesen itt is a leszámolás, az ellehetetlenítés, az eltakarítás a cél. Ilyen demokráciában nincs, ezt semmiképpen nem lehet megengedni.

De félnek a véleményüket kifejezni a tanárok, a köztisztviselők, az egészségügyi dolgozók, a rendvédelmi szervek állománya, de ugyanúgy a közmunkások, de még a rendszert kiszolgáló közép- és felsővezetők is, vagy sokszor leginkább ők, hiszen hiába a szervilis kiszolgálás, elég egy önálló vélemény, és repülhetnek is. S tudják, mi a tragikus ebben az egészben? Az, hogy egy célja van az egész rendszernek, amely a félelemre épít, a félelemre építik: a korrump működésük leplezése és a korrupció háborítatlan folytatása.

Miről szól a dolog? Ne merjen szólani senki, amikor a győztesekre írják ki a pályázatot, ne merjen szólani senki, amikor meg is nyerik a kiválasztottakat ezeket a pályázatokat. Akkor se legyen senki, aki szól, amikor az elszámolásokat kell áttekinteni, de ne merjen ezekben az ügyekben az ügyészség sem eljárást indítani sem hivatalból, sem feljelentésre. De ha valami csoda folytán ezek az ügyek a bíróságra kerülnek, akkor azon dolgoznak, hogy egyre inkább ne legyen olyan bíró sem, aki a fideszes haverokat el merné ítélni.

Vagy meg is fordíthatnánk: hogy valakit, aki nincs a kormánnyal, ne merjen ne elítélni.

Ott tartunk, ha megnézik a közvélemény-kutásokat, hogy már a Fidesz-szavazók többsége is korruptnak tartja a kormányt, de ők megbocsátják a biztonság látszatáért cserébe. Ilyen öngazolást is legfeljebb diktatúrákban láthatunk az ottani rezsim részéről; igen, van korrupció és félelem, de legalább biztonság is van. S eljutunk oda is, és elmondhatjuk azt is, hogy hatszor szavazták le szemrebbenés nélkül azt az alaptörvény-módosítást is, amely önök által is bevallottan a haza védelmét szolgálta volna. Egy bajuk van vele: hogy mi kizárnánk a piszkos letelepedésikötvény-biznisz visszavezetésének lehetőségét is. És ebben látszik meg az önök, a Fidesz valódi énje. Fontos a haza, persze, nagyon fontos önöknek a haza, de a piszkos pénzeket követően; azok megszerzése, eltulajdonítása és megtartása mindig az első, minden más csak ezután következhet.

De van egy rossz hírem önöknek: 1956 valódi tanulsága az, hogy lehet Magyarországon olyan rendszert építeni, amely a félelemre épül, de nem sokáig, nem hosszú távra. A tágabb értelemben vett Rákosi-korszak nagyjából nyolc évig állt fenn, utána elsöpörte a népharag. És milyen érdekes, jövőre önöknek is letelik ez a nyolc év. Javaslom, kezdjenek el csomagolni. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Képviselő úr elhangzott napirend előtti felszólalására Dö-

mötör Csaba államtitkár úr válaszol a kormány nevében. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Sokadjára hallgatjuk végig, hogy hogyan aggódik a Jobbik a magyar demokráciáért. Az a párt - most csak pár példát mondok - az iráni Forradalmi Gárdát hozta volna be választási megfigyelőnek; amelyik nem mondatta le azt a képviselőt, aki a gyanú szerint külföldi országnak kémkedik, mind a mai napig dolgozhat; amelyik sóval hintette volna be a kereskedelmi tévéket, erre is emlékezhetnek; amelyik egyetlen parlamenti pártként, az itt ülők közül, az uniós tagság ellen kampányolt; amelyiknek az elnöke azt mondta egy beszédében, hogy „demokraták sem vagyunk” - ezt mondta az ön elnöke -; arról a pártról van szó, amelyik egy, a hatóságokat megkerülő Gárdát ajándékozott a magyar közéletnek; arról a pártról, amelyik most egyébként teljesen kiszolgáltatta magát egy földesúrnak, ahogy ön fogalmazott.

Tisztelt Képviselő Úr! Önök tegnap tartottak egy 100-200 fős összejevetelt, és ezen az ön pártelnöke azzal kezdte a beszédét, hogy egyetért a kormány üzenetével, miszerint a magyar a szabadság népe. Ön is erre utalt. Annak örülünk, ha valamiben egyetértünk, de nagyjából ez az egyetlen dolog, amiben manapság egyetértünk. Mert a Jobbik elnökének tegnapi beszéde ezek után gyakorlatilag pótbeszéd volt azok számára, akik az egyesült baloldali gyűlésre mentek volna. Vona Gábor gyakorlatilag mindent, de mindent elmondott, ami a baloldali gyűlésen elhangzott volna, ha azt az eső, vagy ki tudja, mi miatt végül nem fújtak volna le. Azt a beszédet egyébként akár Gulyás Márton is elmondhatta volna.

Azt mondta itt Vona Gábor, hogy neki van egy terve, egy személyes terve. Szeretném önnek elmondani, hogy nagyon is jól látjuk, hogy Vona Gábornak van egy terve, és már jó ideje dolgoznak ennek a végrehajtásán. Ennek a tervnek az a lényege, hogy pusztá hatalomvágyból és nyers politikai számításból feladják korábbi elveiket, és értékeit, céljait tekintve teljesen kilúgoznak egy korábban még nemzetinek tartott pártot.

(11.30)

Ne vegyék, kérem, dicséretnek, amikor azt mondjuk, hogy a Vona-terv megvalósítása egyébként eléggé hatékonyan zajlik. Mert például, miközben tegnap a migrációról beszéltek, jól tudjuk, hogyan gáncolták a kormány kvótaellenes népszavazási kezdeményezését, hogy utána egyébként ne szavazzák meg az ebből fakadó alkotmánymódosítást. Vona Gábor egyébként egy kereskedelmi televízióban, amit korábban még sóval hintett volna be, azt is mondta, hogy oké, lehet beszélni az első betelepítési hullámról. *(Z. Kárpát Dániel: Rogán Antal mit mondott az első hullámról? - Az elnök csenget.)*

Aztán, az elvtelen felelőtlenségükre egy másik példa, hogy egy uniós főhivatalnokra bíznák a ma-

gyarok bérét, miközben nem volt az olyan rég, amikor arra esküdöztek, hogy „tagok tovább nem leszünk” - mármint az Unióban, ezt mondták önök. A parlamentben ülő pártok közül, még egyszer mondom, egyedül a Jobbik kampányolt az uniós tagság ellen, most meg odadobna jogköröket az uniós bürokratáknak.

És hogy még egy friss példát mondjak a Jobbik fordulataira, nemrég ugyanazon a héten támadták be a kormány nemzeti konzultációját, mint a Helsinki Bizottság. Mindezt azokban a napokban, amikor az Európai Parlament arról szavazott, olyan döntést hozott, amely a konzultációban szereplő pontok aktualitását bizonyítja. Szeretném önnek is elmondani, hogy döntöttek az Európai Parlament szakbizottságában a kötelező kvótáról, felső létszámküszöb nélkül, a családegyesítésről, a pénzügyi szankciókról, az NGO-k bevonásáról és egy áttelepítési ügynökség létrehozásáról is. *(Z. Kárpát Dániel folyamatosan közbeszól.)* Erre jön a Jobbik, és nyakatekert módon azt próbálja meg bizonyítani, egyébként a baloldali pártokkal meg az LMP-vel együtt, hogy nincs is semmiféle terv.

Úgy látszik, hogy ilyen akciókra van szüksége Vona Gábornak ahhoz, hogy beengedjék a liberális klubba Budapesten, ahol támogatásért könyörög. Ennek az ambíciónak, ennek a támogatási kérelemnek aztán nagy ára van. Mert a Jobbik gyakorlatilag apránként, szisztematikusan iktat ki mindent a politikájából, ami kicsit is nemzeti.

És ezek után az önök pártelnöke még megkérdezi azt október 23-án a beszédében, hogy mit szólna ehhez Pongrácz Gergely. Hát, mi is ezt kérdezzük: mit szólna ehhez Pongrácz Gergely? *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A KDNP képviselőcsoportjából Harrach Péter frakcióvezető úr „Az idősek megbecsülése” címmel jelentkezett napirend előtti felszólásra. Frakcióvezető úr, öné a szó. Parancsoljon!

HARRACH PÉTER (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Egy Németh László-idézettel hadd kezdjem: „Az öregségben ez a szép s szomorú: az ember túlságosan tisztán látja, mi az, ami igaz, s mi az, ami nem.”

Ez a bölcs idős emberről szóló idézet, a bölcs idős pedig tiszteletet érdemel, a munkában és gyermeknevelésben megfáradt ember megbecsülést, az elgyengült idős pedig támogatást. Az embernek, így az idős embernek is az a jó, ha családban él. A nagyszülő és az unoka kapcsolatát, ezt a szeretetkapcsolatot nehéz lenne mással helyettesíteni. De nemcsak a családban, a társadalomban is szükséges az idős ember megbecsülése az időskor anyagi biztonságának megteremtésével. És most erről van szó. Ez nem ajándék, hanem kötelezettség, hiszen minden aktív korosztály hozzájárul a szülei korosztályának nyugdíjához, éppen a járulékfizetéssel.

A nyugdíjasok anyagi megbecsülésének a közeljövőben különös hangsúlya van. Ennek három eleme

van. Az egyik a korrekciós nyugdíjemelés. Tudjuk, hogy januárban 1,6 százalékos volt az emelés, az infláció pedig 2,6 százalékos. A kettő közötti különbség, az 1 százalék lesz novemberben az emelés mértéke, természetesen januártól visszamenőleg. Így egy átlagos nyugdíjnál ez körülbelül 12 ezer forintot jelent.

A nyugdíjprémium, amit most először kapnak meg a nyugdíjasok, egy bonyolult számítási rendszerrel a következőképpen néz ki. A GDP 3,5 százaléka fölötti rész az, amivel meg kell szorozni a nyugdíj egynegyedét, de maximum 20 ezer forintot. Így jön ki megint csak, a 0,6 százalékkal való szorzás után, az a körülbelül szintén 12 ezer forintos átlag. És karácsony előtt idén is meg fogják kapni a miniszterelnök bejelentése alapján a nyugdíjasok az Erzsébet-utalványt, ami 10 ezer, tehát jóval 30 ezer fölött van a nyugdíjasok részére ez a novemberi, illetve decemberi juttatás. Ez az ő megbecsülésüket jelenti.

Egy kis visszpillantást engedjenek meg a nyugdíjak reálértékének alakulásáról. Ki merem mondani azt, hogy a baloldali kormányok idején mindig csökkent, a jobboldali kormányok idején emelkedett a nyugdíjak értéke. Hogy jön ez ki? Gondoljunk arra, hogy a '94-98 közötti időszakban, a Horn-kormány idején 12 százalékkal csökkent a nyugdíjak reálértéke, amit a követő első Orbán-kormány helyre hozott, hiszen minden évben reálérték-növekedés volt, és a végén, amikor már meghozta döntését, és nemcsak a kormánydöntés volt meg, hanem a költségvetésben a fedezete is, a kormányváltás után ezt már a baloldali kormánynak csak ki kellett fizetnie.

De amikor közeledett a 8 éves ciklusuk vége, akkor bizony megtették azt, hogy megvonták a 13. havi nyugdíjat, és a nyugdíj-megállapítás szabályait is úgy alakították, hogy a kezdő nyugdíj 8 százalékkal kisebb lett, mint ami előtte volt. Tehát a baloldali kormány ismét csak csökkentette a nyugdíjak reálértékét. És 2010-ben, amikor az ország mélyponton volt, megtették azt az ígéretet, hogy megőrizzük a nyugdíjak értékét, meg is tettük, sőt, némileg emelkedett is.

Tehát nyugodtan kimondhatjuk azt, hogy a jobboldali kormányok, éppen azzal, hogy rendezik a pénzügyeket és a gazdaság helyzetét, lehetőséget teremtenek arra, hogy megteremtsek a nyugdíjasok, az idős emberek anyagi biztonságát, és megadják a megfelelő reálérték-növekedést.

Hadd fejezzem be ismét egy idézettel, ami megint csak a nyugdíjasoknak, illetve az idős embereknek szól: „Nem a kor számít, hanem az ész, a bátorság és az önbecsülés.” Ezt kívánom minden idős embernek. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Harrach Péter frakcióvezető úr elhangzott napirend előtti felszólalására a kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Frakcióvezető Úr! Tisztelt Ház! Az

idős emberek tiszteletet érdemelnek. Tiszteletet érdemelnek minden más embertől, a kormányzattól, a parlamenttől egyaránt, hiszen ők a mi szüleink generációi, akik egyrészt újra felépítették a II. világháború után, az '56-os forradalom leverése után újra ezt az országot a saját két kezükkel. Nagyon sokat kellett nélkülözniük emiatt, de azok az iskolák, azok a kórházak, amelyekbe mi jártunk, amelyekben mi születünk, már az ő kezük munkájával született meg. Ez a munka, ez a megbecsülés az, ami kell hogy minden intézkedésünkben visszatükröződjék. Ezért fontos, hogy csak a tisztelet hangján beszélhessünk azokról, akik előttünk építették ezt az országot.

Az elmúlt években az ellenzék csak elvenni akart az idős emberektől, elvenni akart a nyugdíjasoktól, a Fidesz-KDNP-re viszont számíthattak, hiszen biztonságot teremtettünk az idős emberek számára. Emlékeztünk arra, hogy 2010 előtt a szocialisták elvették egyhavi nyugdíjat minden magyar nyugdíjastól, tették ezt úgy, hogy közben a multicégek ugyanúgy kivihették a profitjukat. Egyáltalán nem csökkentették például a külföldi tulajdonban lévő közműszolgáltatóknak a Horn Gyula által meghozott törvényben garantált profitjukat. A külföldi cégek luxusprofitja maradt, azonban a nyugdíjasoktól egyhavi nyugdíjat elvették abban a pillanatban, ahogy ezt Brüsszélből és New Yorkból kérték tőlük a Világbank, az IMF vagy a brüsszeli Bizottság szakemberei.

Emlékeztünk arra, hogy megemelték a rezsidiát, ami az idős emberek számára különösen érzékeny volt, az áram árát a kétszeresére, a gáz árát a triplájára. Mindemellert Gyurcsány Ferenc még igyekezett retorikailag is kifejezni azt, amit cselekedetekben is megvalósítottak, amikor azt mondta, hogy szeretik az idős emberek, ha az öregecskedő feleségeiket fiatalabbra cserélhetik. Ez mutatta a „tiszteletet” az idős emberek iránt az akkori MSZP-korszakban.

2010 után a kormányzat első feladata a nyugdíjrendszer biztonságossá tétele volt, stabilitásának a megőrzése. Hiszen még a leköszönő szocialista kormány szerint is 200 milliárd forint hiányozott a Nyugdíjbiztosítási Alapból, de a valóság ennek körülbelül a duplája volt.

(11.40)

Ez volt az a luk, amit be kellett foltozni, és át kellett alakítani a nyugdíjrendszert, hogy hosszú távon is fenntartható legyen ez az intézkedés, amivel most már egy stabil, zárt, biztosan működő nyugdíj-kasszáról beszélhetünk. Talán emlékeznek sokan, 2010 előtt minden év végén tízmilliárdokkal vagy akár összességében százmilliárdokkal kellett kipótolni a nyugdíj-kasszát. Ma már erre nincs szükség, mert a nyugdíj-kassza stabil, a kifizetései hosszú távon garantáltak. Ezeket az intézkedéseket akkoriban még egyes ellenzéki pártok is támogatták, de aki akkor még támogatta a választások idején, a Jobbik, hogy hasonló tette, most már ellenzi, és támadja a kormányt ezen lépések miatt.

A Fidesz-KDNP legfontosabb vállalása az volt, amit frakcióvezető úr is mondott, hogy a nyugdíjak

értékét megőrizzük. Ezt úgy tudtuk megtenni, hogy olyan törvényi rendszert hoztunk létre, amelyben a nyugdíjasok csak jól járhatnak, mert vagy a nyugdíjuk megőrzi az értékét, vagy még annál magasabb is lehet az értéke, hiszen ha a tervezett nyugdíj-emelés végül fölötte van a valós inflációs szintnek, akkor azt a különbözetet a nyugdíjasok megkapják. Ha pedig alatta van, akkor visszamenőlegesen visszapótolja a kormányzat az infláció és a nyugdíj-emelés különbözetét, így tehát ebben a törvényi rendszerben a nyugdíjasok nem járhatnak rosszul. Ezért van a mostani 0,8 százalékos nyugdíj-kiegészítés, így 2,4 százalékos lesz éves szinten a nyugdíj-emelés, ezért jön az egyik novemberi juttatás, a másik pedig azért, hiszen először Magyarország történetében a nyugdíjasok is részesülhetnek a gazdaság többleteljesítményének pluszeredményéből, hiszen nyugdíjprémium formájában először kapnak Magyarországon nyugdíjasok többletjuttatást. Jövő évben 3 százalékos nyugdíj-emeléssel számolunk, decemberben pedig 10 ezer forintos utalványt juttatunk el a nyugdíjasoknak, ahogy ezt megtettük az elmúlt évben is.

Ne feledjük el, hogy mindemellert Magyarországon a nyugdíjak értéke a keresetekhez képest most már sokkal jobban alakul, mint 2010 előtt. Most egy átlagnyugdíj az átlagkereset 70 százaléka. Korábban a nyugdíjasoknak egy sokkal nagyobb életszínvonal-esést kellett elviselniük, akkor alig volt több, mint fele a nyugdíj a fizetések összegének. Bevezettük a „Nők 40” kedvezményt, amelyet az ellenzéki pártok nem támogattak, de 204 ezren már igénybe vették. A munkahelyvédelmi akcióterv révén az 55 év feletti munkavállalást tudtuk segíteni. A fokozottan kiszolgáltatott helyzetben lévő idősebb munkavállalók esetében 10-ből 7 munkavállaló ezzel az államilag támogatott programmal tud elhelyezkedni, évi átlagosan 340 ezer idős embernek segítünk ezzel. A rezsicsökkentéssel, az Erzsébet-programmal, a házigondozás kibővítésével vagy pedig az alapvető élelmiszerek áfájának a csökkentésével szintén a nyugdíjasokat segítettük, azokat a nyugdíjasokat, akiket a Jobbik viszont sem Facebook-bejegyzéseiben, sem azóta nem követett meg amiatt, hogy végig sértette őket a pártjuk elnöke. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! „Aktuális kérdésekről” címmel a Fidesz képviselőcsoportjából Bóna Zoltán képviselő úr jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

BÓNA ZOLTÁN (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Urak! Képviselőtársaim! Az Alaptörvény preambuluma, a Nemzeti hitvallás a következőképpen fogalmaz: „Egyetértünk az első szabad Országgyűlés képviselőivel, akik első határozatukban kimondták, hogy mai szabadságunk az 1956-os forradalmunkból sarjadt ki.”

A tegnapi napon a világ már 61. alkalommal emlékezett az '56-os forradalomra és szabadságharcra. Magyarországon mi, magyarok csak 29. alkalommal

tehetjük meg ezt szabadon. A kommunista diktatúra alatt - mint tudjuk - csak titokban lehetett emlékezni a nemzeti szabadságküzdelmünkre, annak hőseire, a megtorlásokra és a börtönövekre. Akik a forradalom alatt a nemzet szabadságáért érdemeket szereztek, azoknak a forradalom után az élettől, személyes szabadságuktól vagy hazájuktól kellett elbúcsúzniuk.

Az első szabad Országgyűlés képviselői hittek abban, hogy a magyar közösség, éppen a hón áhitott szabadság vágyának beteljesüléseként, együttesen képes emlékezni azokra, akik kivívták és a lehető legmagasabb erkölcsi szintre emelték szabad létünk alapjait. Ma már tudjuk, ahogy a Fidesz frakciója a hétvégén fogalmazott, hogy a rendszerváltozás egyik nagy erkölcsi adóssága, hogy ahelyett, hogy a magyar szociáldemokrata hagyományok éledtek volna újjá, az '56-os forradalmárok vérében és hazaárulásban fogant MSZMP jogutódja, az MSZP lett a demokráciában is a baloldal vezető ereje. Lassan három évtized elteltével azt hittük, hogy nemcsak a személyi átfedés, hanem az eszmei rokonság sem áll fenn olyan közvetlenül a mai MSZP és a kommunista állampárt között. Az 50. évforduló gyurcsányi meggyalázása, a 2006-os rendőri brutalitás olyan elemi erővel hasított a magyar emberek tudatába, amit onnan kitörölni nem lehet. Tavaly Havas Szófia gyalázatos kijelentései, idén pedig Szanyi Tibor internetes bejegyzése, amely idézőjelbe teszi a nemzeti ünnepet, osztja szét illúzióinkat, és teszi ismét zárójelbe a magyar szociáldemokráciát. A rendszerváltozás után négy évvel egykori karhatalmista miniszterelnököt adó Magyar Szocialista Párt európai parlamenti képviselőjének álláspontja összeegyeztethetetlen a demokratikus jogállam alapértékeivel.

A Fidesz álláspontja, hogy amennyiben az MSZP a forradalom saját jogelődje általi elárulásával ma már valóban nem azonosul, amennyiben nem a forradalom napjaiban megölt ávosok, hanem a kivégzett forradalmárok emlékét tartja megőrzendőnek és ápolandónak, valamint amennyiben a szovjet szuronyokon alapuló diktatúrával szemben ma már a független, demokratikus jogállam pártján áll, úgy az '56-os forradalom 61. évfordulóját követően Szanyi Tibor már nem lehetne az MSZP tagja. Ellenkező esetben Molnár Gyulának, az MSZP elnökének egyetlen kijelentését tudjuk komolyan venni, amely pontosan rímel Grósz Károly '89-ben elmondott szavaira: ennek lényege, hogy „a Párt él”. Megállapíthatjuk, hogy szelleme ma is él.

Mi tudjuk, ha elvesz a szabadság, elvesz a függetlenség is, így elveszünk mi magunk is. 61 év távlatra mégis kellő időbeli közelség ahhoz, hogy erőt mérítsünk, és pontosan felmérjük nemzeti szuverenitásunk megőrzendő értékét. Ezt az értéket támadja az Európai Parlament belügyi, állampolgári és igazságügyi szakszervezetének döntése, amely a gyakorlatban a Soros-tervet hajtja végre. Ma már mindenki számára látható, hogy a kötelező betelepítési kvóták veszélye valóságos, hiába próbálják azt tagadni a magyar baloldal képviselői Magyarországon és az Európai Parlamentben. Különösen megdöbbentő és szomorú, hogy a bizottságban a magyar baloldal

képviselője, Niedermüller Péter, a Gyurcsány-párt politikusa megszavazta a jelentést.

A LIBE által elfogadott jelentésben visszaköszönnek a Soros-tervből már ismert konkrét javaslatok, pontok, hiszen a szöveg tartalmazza a kötelező elosztás igényét, és egy automatikus, felső korlát nélküli, végtelenített folyamatban gondolkodik. A jelentés olyan abszurd pontokat is tartalmaz, miszerint előbb osszák szét az Európába érkező migránsokat, és csak azt követően foglalkozzanak annak megállapításával, hogy egyáltalán jogosultak-e bármiféle menekültstátuszra. A nemzeti hatáskörök csökkentése mellett a brüsszeli bürokraták nem ösztönzik a határvédelmet, figyelmen kívül hagyva a terrorveszélyt és az illegális határátlépések állandósulását.

Ezért kérek minden szabadságszerető magyar állampolgárt, hogy vegyen részt a nemzeti konzultációban. Ma se hagyjuk magunkat, és éljünk a véleménynyilvánítás szabadságával! Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok sorai-ból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Képviselő úr elhangzott napirend előtti felszólalására Dömötör Csaba államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Mindenekelőtt szeretnék köszönetet mondani a kormány nevében azoknak a tízezreknek, akik a Terror Háza Múzeumnál és az ország több száz pontján az esős idő ellenére is méltósággal ünnepelték a szabadságharc évfordulóját. *(Heringes Anita: Egymillióan voltak a Kossuth téren!)* Mindenkinek jár a köszönet, mindenkinek jár a köszönet, aki megemlékezett '56 hőseiről, legyen akár kormánypárti vagy ellenzéki szimpatizáns.

Október 23-a egy fontos üzenete számunkra, hogy a függetlenségünkért mindig meg kell küzdenünk; ma persze más veszélyezteti a függetlenségünket és a szabadságunkat, mint '56-ban. Ma nem szovjet tankok, hanem a jogkörök lopakodó elvétele és az európai viszonyokat teljesen átrendező, elhibázott bevándorláspolitikai jelenti a fő veszélyt.

Azért hozom ezt ide a tisztelt Ház elé, mert a napokban valóban nagyon-nagyon súlyos döntéseket hozott az Európai Parlament szakszervezete, és ezek a tervek több mint veszélyesek. Érdemes megnézni, hogy mi is áll bennük. Kérdésére válaszolva azt elmondom önöknek, hogy Niedermüller Péter a baloldal képviselőjében, igen, megszavazta, ezért is botrányos, de érdemes megnézni, hogy mi is áll ezekben a döntésekben. Először is: döntés született arról, hogy létre kell hozni egy állandó kötelező rendszert a bevándorlók szétosztására. Egy kvóta határozná meg, hogy mely tagállamnak mennyi bevándorlót kell befogadnia. Így valósulhat meg a konzultációban egyébként szereplő egymillió éves évenkénti célszám. Másodszor: döntés született arról is, hogy a betelepítéseket azokba az országokba irányítanák, amelyek a legrosszabbul állnak a kvóták teljesítése terén.

(11.50)

Már az eljárásokat is ezekben az országokban kellene lefolytatni az eddigi gyakorlat helyett; most ahhoz nem kell nagy tudomány, hogy kikövetkeztessük, hogy mindez a visegrádi országokat érintené a legjobban.

Harmadszor: a bevándorlók 30 fős csoportokban szervezhetnék meg magukat.

Negyedszer: a betelepítési eljárásokban azok az NGO-k is szerepet kapnának, amelyek pénzügyi háttere meglehetősen átláthatatlan. Így már értjük, hogy miért nem akarják Magyarországon regisztrálni magukat ezek a szervezetek, és azt is értjük, hogy mit értett a spekuláns azon, hogy „Az NGO-k - időzem - legyenek a bevándorlás szponzorai.”

Ötödször: könnyebb lenne a bevándorló családok egyesítése. Ha egy bevándorló azt állítja, hogy valamely tagállamban van családja, akkor automatikusan oda helyeznék át.

Hatodszor: büntetnék azokat a tagországokat, amelyek nem akarnak részt venni ebben az eszement tervben, mégpedig úgy, hogy megnyirbálnák a számukra korábban biztosított uniós forrásokat.

Demeter Márta képviselő asszony lobogtatott itt papírokat, a tanácsi konklúziók lehettek azok. (*Demeter Márta bólogat.*) Azt azért szeretném önnek elmondani, hogy azokban a dokumentumokban szó sem volt kötelező eljárásról, kötelező betelepítésről (*Demeter Márta: Akkor miről szólnak?*), de most az Európai Parlament és az Európai Bizottság erőszakot vett a jogon, és a korábbi, önkéntességről szóló javaslatok helyett felülírta azokat, és kötelező tervet akar ránk erőltetni. És ha mindez nem lenne elég, akkor szeretném tájékoztatni a tisztelt Házat, hogy az Európai Parlament egy másik döntést is hozott pár nappal korábban, ugyanaz a szakbizottság, és ennek a döntésnek a lényege, hogy a már itt lévő bevándorlók szétosztása mellett egy másik rendszert is létrehoznának a harmadik országokból történő betelepítésre.

Ezeket a döntéseket, amint említettem, egy parlamenti szakbizottság hozta meg, de még hátravan a plenáris szavazás, és a tagállamokat tömörítő Tanács vitája. Szóval, egy elhúzódó vita elején vagyunk, de az jól látszik, hogy elkezdték azoknak a terveknek a végrehajtását, amelyek a konzultációban szerepelnek, amelyekről a konzultáció szól. Ez még egy ok arra, hogy minél többen mondják el véleményüket, és kiálljanak Magyarország szuverenitása mellett. Egész egyszerűen nem nyomhatnak le ilyen terveket a torkunkon.

Köszönöm a figyelmet. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Ezzel a napirend előtti felszólalásom végére értünk.

Most tisztelettel felkérem Szávay István jegyző urat, ismertesse a mai napon **napirend utáni felszólalásra** jelentkezett képviselőtársainkat. Parancsoljon!

SZÁVAY ISTVÁN jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A mai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett: Varga Szimeon bolgár nemzetiségi szószóló; Magyar Zoltán, Jobbik; Hoppál Péter, Fidesz; Kiss László, MSZP; Burány Sándor, MSZP; Sallai R. Benedek, LMP; Ander Balázs, Jobbik; Vágó Sebestyén, Jobbik; Z. Kárpát Dániel, Jobbik; Kulcsár Gergely, Jobbik; Kepli Lajos, Jobbik; Farkas Gergely, Jobbik; Szávay István, Jobbik.

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Most 11 óra 53 perc van, kezdjük a **kérdések** tárgyalását.

Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Mikor tornázhatnak a kabai gyermekek az új tornateremben?”** címmel. A kérdésre a miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Seszták Miklós nemzeti fejlesztési miniszter úr nevében Fónagy János államtitkár úr fog válaszolni. Parancsoljon, képviselő asszony, ön a szó.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársak! 2014 áprilisában a nemzeti köznevelési infrastruktúra-fejlesztési program keretében 25 darab tanuszodát és 26 darab tornatermet támogatott a kormány. Én most egyet emelnék ki a saját választókerületemből, a kabai tornaterem-építést, amit 2016 decemberében kellett volna átadni; sajnos, ez idáig nem sikerült.

2017. IX. hó 25-én tettem fel államtitkár úrnak legutóbbi kérdést a kabai tornaterem kapcsán, és szeretném újra megkérdezni, államtitkár úr, hogy mikor tornázhatnak végre a kabai gyerekek a felépült, immáron felépült tornateremben. Senki nem érti, hogy mi zajlik Kabán, igaz, hogy IX. hó 25-én az alábbiakat mondta nekem államtitkár úr, amire nem tudtam akkor reagálni: „Kabán egyébként ősszel tornázni fognak a gyerekek.” Amúgy ez teljesen igaz, hogy ősszel tornázni fognak, mert most is tornáznak, csak sok esetben az udvaron, még ha esik az eső, akkor is, mivelhogy még a tornaterem nem lett átadva.

„Szíveskedjenek a naptárt megnézni, hogy az őszi hónapok mikorra esnek.” - mondta ezt államtitkár úr. Azért tettem fel újra ezt a kérdést, államtitkár úr, mert szeretném mondani, hogy az őszi hónapokból már csak egy hónap van hátra, és csak hogy igaza legyen államtitkár úrnak, nagyon szeretném, hogy ha szeptember 1-jével már az iskolában nem tudták igénybe az új tornatermet a gyerekek, sőt 2016 decemberéhez képest már egy éve nem tudják igénybe venni, akkor szeretnék már, ha 2014 óta, mióta odaítélték ezt a forrást, megkapnák a gyerekek, ami jár nekik, ne kelljen ebben az áldatlan állapotban tovább tornázniuk.

Akkor várom a választ államtitkár úrnak, hogy konkrétan mikor tudják igénybe venni a kabai gyerekek a tornatermet.

Köszönöm szépen, államtitkár úr. (*Taps az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A válasza megadom a szót Fónagy János államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Asszony! A szocialista kormányzás idején nem volt olyan országos program, amely tanterem, tornaterem vagy tanuszoda fejlesztésére irányult volna. Az oktatást segítő fejlesztések helyett 2010 előtt 381 helyen zártak be iskolákat vagy bocsátottak el pedagógusokat. A jelenlegi kormány kiemelt feladatának tekinti a gyermekek egészséges mentális, szellemi, fizikai fejlődését, ezért az ön által is említett program keretében a kormány ezek infrastrukturális feltételeinek a megteremtésén dolgozik.

Kérdésére válaszolva: a kabai tornaterem műszaki átadás-átvétele 2017. szeptember 13-án megtörtént, a létesítmény 2017. október 18-tól jogerős használatbavételi engedéllyel rendelkezik, így tudomásom szerint a tornaterem használatának akadályos nincs. Megköszönve képviselő asszony folyamatos érdeklődését, az ünnepélyes átadáson való részvétele érdekében meghívásáról gondoskodni fogok. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Staudt Gábor képviselő úr, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni az igazságügyi miniszterhez: **„A név és a vezetők változhatnak, de úgy tűnik, hogy a biznisz örök: Ön szerint törvényes-e, ha a Magyar Végrehajtói Kar bő kétmilliárd forintért köt gyanús kommunikációs szerződéseket?”** címmel. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Többször felvettem már az önálló bírósági végrehajtói rendszer áldatlan állapotát, önök pedig számos ígéretet tettek a helyzet rendezésére. Türelemmel vártuk a sikerek hírére, de helyette csak dermesztő kórképet kaptunk. Az atlatszo.hu birtokába került tavaly néhány számla, amely alapján 2016 júniusában 725 millió forintot fizetett ki kommunikációs feladatokra a kar két vállalkozónak: 300 millió forintot honlap készítésére és tájékoztató füzetekre, 425 millió forintot pedig egy úgynevezett mini programsorozat műsorgyártására és sugárzására.

Ezt követően érdeklődött az Átlátszó a szervezet részletesebb gazdálkodása után, de persze ez nem megy bírósági per nélkül. A jogerős ítélet nyomán kiderült viszont, hogy tavaly 1,45 milliárd forintot, idén pedig újabb 800 millió forintot költöttek tájékoztató kampányokra, és még egy 7,2 millió forintos szerződés is belefért tanulmányírásra a Századvéggel. Ezeknek a számoknak az ismeretében nagyon is érthető, hogy miért féltek kiadni a gazdálkodási adatokat, úgy is mondhatnám, hogy a megismert

költségek felvethetik a hűtlen kezelés büntetőjogi tényállásának elkövetését is.

A fentiek miatt kérdezem államtitkár urat: volt-e tudomásuk arról, hogy a Magyar Bírósági Végrehajtói Kar több mint 2,2 milliárd forintot költött el nagyjából másfél év alatt kommunikációs kiadásokra? Lesz-e bármilyen következménye a dolognak? És végül: nem gondolja-e, hogy gyanús kommunikációs költségek helyett akár a devizahitel-károsultak megsegítésére is lehetett volna fordítani ezt a nagyon jelentős összeget. Ezekre várom államtitkár úr érdemi és megnyugtató válaszát. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válasza Völner Pál államtitkár úrnak adok szót. Parancsoljon, államtitkár úr!

(12.00)

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Van egy kis pikantériája a dolognak, amikor gyanús szerződésekről beszél a Jobbik, amikor tudjuk, hogy a plakáthelyeit a tiltott pártfinanszírozás és az áfacsalás homálya és köde lengi körül *(Közbeszólások a Jobbik soraiból: Ez a kérdés? A tiéteket lengi körül!)*, de megpróbálok képviselő úrnak válaszolni természetesen a kérdés érdemi részére is *(Zaj. - Az elnök csenget.)*

Valamennyien tudjuk, hogy a bírósági végrehajtás rendszerét a minisztérium a közelmúltban átalakította, és ezzel megszüntette a korábbi rossz struktúra működéséből fakadó anomáliákat. Ugyanakkor a végrehajtói kamarában, abban a tudatban, hogy a magyar társadalom többségére jellemző, hogy nem ismerik a jogait, kötelezettségeiket - ez vezetett például a szocialisták által generált devizahitelválsághoz, amely kapcsán a kilakoltatások megakadályozása több évi fáradságos munkáját jelentette a jelenlegi kormányzatnak és a parlamentnek -, ezért a végrehajtói kar úgy döntött, hogy egy felvilágosító kampánnyal próbálja tájékoztatni az adósokat. Ennek keretében valóban elkészültek azok a filmek, tájékoztató füzetek, amelyek segítik az adósokat abban, hogy milyen jogaik vannak, hogyan tudnak ezzel élni, hogyan tudnak részletfizetési lehetőségekhez jutni. Láthatók már ennek az eredményei a visszajelzésekből.

Azt is szeretném leszögezni, hogy ezek a költségek nem az állami költségvetést terhelik, hanem a kar költségvetésének a terhére történnek, és nem a korábbi fejedelmi közgyűlésekre, családi luxusnyaralásokra költik most ezeket az összegeket, hanem az adósok érdekében költődnek el.

Természetesen megoldást jelentene a végrehajtói kar vagyonának a megóvására vagy a költségek mérséklésére, ha a Jobbik felajánlaná azokat a plakátokat, amelyeket megszerzett a közelmúltban, és ezzel segítené, hogy a közügyekről az állampolgárokat a Jobbik jóvoltából ingyenesen lehessen tájékoz-

tatni. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Demeter Márta képviselő asszony, az LMP képviselője, kérdést kíván feltenni a külgazdasági és külügyminiszterhez: **„Hogyan varázsolja el a közpénzt az Eximbank?”** címmel. Demeter Márta képviselő asszonyé a szó. Parancsoljon!

DEMETER MÁRTA (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A világ számos országa alkalmazza a kötött segélyhitelezést mint a nemzetközi fejlesztés egyik eszközét. Nyilván nem lep senkit ugyanakkor az, hogy egy általánosságban célszerű eszközt a magyar kormány szokásához híven nem célirányosan használ, vagy azt csak és kizárólag a saját magánüzleti céljai szerint teszi. Igazi hungarikum, hogy a más államokban megvalósuló beruházásokat, fejlesztéseket támogató „Kötött segélyhitel” programokat a haveri cégeknek milliárdos hasznot hozó üzletekre és a mára már exportcikké is váló Mészáros Lőrinc külföldi helyzetbe hozására használják.

A magyar diplomácia olyan fejlődő státuszban lévő országoknak nyit eximbankos hitelkereteket, amelyek elvileg fejlesztési beruházásokra kellene hogy szolgáljanak a kedvezményezett régiókban. A teljesség igénye nélkül, a kormány már hitelkeretet nyújtott az Eximbankon keresztül Bosznia-Hercegovinának, Montenegrónak, Laosznak, Srí Lanka-i, indonéz, vietnami és mongol beruházásokra pedig a hitelkeretek megnyitása folyamatban van. Ezek a Külgazdasági és Külügyminisztérium politikai döntésén alapulnak. Ezért fontos azt is kihangsúlyozni, hogy a programokat az a Tombor Bálint felügyeli, aki Habony Árpád hitelezőjének, Tombor Andrásnak a testvére. Máig nem tudjuk, mi történik a Srí Lanka-i víztisztítókkal, a vietnami népeesség-nyilvántartó rendszerrel, az onkológiai kórházzal vagy éppen a mongol biokombinát rekonstrukciójával. Azt viszont pontosan tudjuk, hogy az Eximbank megnyitja ezeket a hitelkereteket, a kedvezményezett országok ezt budapesti kérésre lehívják, majd Habony Árpádhoz, Rogán Antalhoz és Mészáros Lőrinchez köthető cégekkel kötnek szerződéseket. Ahogy az önök tevékenysége alatt az lenni szokott, a történet itt megáll.

Kérdezem tehát államtitkár urat, milyen projektek valósultak meg eddig az Eximbank által nyújtott hitelkeretektől, és mi a státusza a törlesztés alatt álló hiteleknek. Mennyi magyar adófizetői pénzt hívtak le eddig a kedvezményezett kormányok, és milyen szempontok alapján kerülnek kiválasztásra a projektben részt vevő magyar vállalkozások? Várom választát.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A választ Magyar Levente államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

MAGYAR LEVENTE külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt

Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Asszony! Először is néhány téves állítást a felszólalásában engedjen meg, hogy megpróbáljak tisztázni. Először is a személyügyi értesülései mind a kormányzati irányításra, mind pedig a kivitelezőkre vonatkozóan nem aktuálisak, illetve hamisak. Az a javaslatom, hogy tisztelt képviselő asszony tájékozódjon arról, hogy kik a programok kedvezményezettjei, illetve a minisztériumban ki vagy kik felügyelik ezeket a kéréseket, ezt a területet.

Tisztelt Képviselő Asszony! A „Kötött segélyhitel” program alapötlete, lényege az, hogy rendkívül kedvező, a piacinál kedvezőbb feltételekkel nyújt állami hitelt egy ország nála fejletlenebb országoknak, hogy ezen fejletlenebb országok megvalósítsanak olyan beruházásokat, olyan fejlesztéseket, amelyekre saját forrással nem rendelkeznek. Ez tehát nem egy adomány, ez nem egy ingyenes szolgáltatás; ez egy hitel, noha kétségtelenül rendkívül kedvező feltételekkel valósul meg.

Hogy milyen fejlesztéseket valósítanak meg a kedvezményezettek ebből a hitelből, hogy milyen cégekkel kívánnak ebben a folyamatban együttműködni, melyek azok a vállalatok, amelyeknek a szolgáltatásait igénybe veszik, ez tökéletesen az ő diszkrecionális joguk, hiszen a saját belső eljárásrendjükhez, a saját belső jogszabályaikhoz igazodva történnek meg ezek a döntések. Tehát nem a magyar állam mondja meg, hogy kivel kell dolgozni, és nem is a magyar állam mondja meg, hogy kórházat vagy éppenséggel népeesség-nyilvántartót kell építeni valahol.

Tisztelt Képviselő Asszony! A programok 2004-ben indultak, tehát most már egy jó évtizedes tapasztalatunk van. Arról tudok önnek beszámolni, hogy számtalan országban - erről részletes tájékoztatást szeretnék önnek adni, majd valamikor más formában idő híján -, számos országban nagyszerű projekteket valósítottunk meg a partnerországok elégedettségére, elszámoltunk, és a pénzügyi teljesítés is a rendnek megfelelően zajlik. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Gyopáros Alpár képviselő úr, a Fidesz képviselője, kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez: **„Mikor indít az Európai Bizottság saját maga ellen kötelezettszegési eljárást?”** címmel. Gyopáros Alpár képviselő úré a szó. Parancsoljon!

GYOPÁROS ALPÁR (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Az Európai Bizottság úgynevezett kötelezettszegési eljárást indíthat európai uniós tagországok ellen, és számtalan alkalommal indított is már a tagállamok ellen ilyen eljárást, amely önmagában egyáltalán nem különleges. Általában az eljárás során tisztázódik és rendeződik is a helyzet. Akkor válik a kötelezettszegési eljárás érdekessé, amikor azt politikai okokból indítják. Ilyen esetnek tekinthetünk az elmúlt években Magyarország ellen indított kötelezettszegési eljárásokból jó párat. A legérdekesebb kötelezettszegési

eljárásokat, amelyek véleményem szerint politikai okokból indultak Magyarország ellen, a kvótaügy miatt, az oktatási törvény, illetve a civiltörvény miatt indították. Érdekes megjegyezni, hogy mindhárom Soros György szemét szűrja. Nagy valószínűség szerint az ő érdekében akarják Magyarországot megbüntetni.

Továbbá érdekes az is, hogy bizonyos tagállamok kötelezettségzegéseinél nagyvonalúan eltekint a Bizottság az eljárás indításától. Vajon más jogai és kötelezettségei vannak például Franciaországnak vagy Görögországnak, mint Magyarországnak? A latin közmondás szerint: quod licet Iovi, non licet bovi, azaz amit szabad Jupiternek, azt nem szabad a kisökörnek? Határozottan nem értek egyet, és nem akarom, hogy Brüsszelben egyeseket ökörnek tartsanak, másokat pedig Jupiternek, még akkor sem, ha Jean-Claude Juncker puszipajtása, Soros György érdekében teszi azt az Európai Bizottság.

Az Európai Bizottság elvileg a szerződések őre és nem azok határainak áttörője. Kérdezem tehát, hogy nem volna-e legalább morálisan indokolt, hogy saját maga ellen indítson az Európai Bizottság kötelezettségzegési eljárást a szerződéses határok állandó feszegetése és áttörése miatt. Várom megtisztelő válaszát. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Gyopáros Alpár képviselő úr imént elhangzott kérdésére Csepreghy Nándor államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen a szót. Tisztelt képviselő úr kérdése abszolút aktuális, hiszen látható, hogy Brüsszel politikai természetű vitarendezési módszerként használja a kötelezettségzegési eljárást. Azt a jogi eljárást, amely alapvetően pont azt a célt lenne hivatott szolgálni, hogy garantálja annak az 508 millió európai uniós állampolgárnak a teljes körű jogegyenlőséget az Unió minden területén, amit az európai uniós alapszerződések garantálnak.

Ezzel szemben nem ez történik. Azt látjuk, hogy az Európai Bizottság a politikai nyomásgyakorlás eszközeként próbál élni ezzel olyan tagállamokkal szemben, amelyek pont azokat az embereket képviselik Brüsszellel szemben, akiknek az érdekében megválasztották őket. Ez látható többek között a kötelezettségzegési eljárások megindításának formájában és tartalmában is. Magyarország nagyjából a középmezőnybe tartozik a kötelezettségzegési eljárások tekintetében, de látható módon inkorrektül jár el a Bizottság. Az a Bizottság, amelynek az elnöke államfőknek és kormányfőknek kijáró méltósággal köszönti Soros Györgyöt, akit egyetlen dolog különböztet meg bármelyik magyar vagy uniós állampolgártól: a mögötte található vagyion.

Mi azt gondoljuk, hogy ezek a kötelezettségzegési eljárások több szempontból is problémásak. Egyrészt problémásak abban a tekintetben, hogy feszegetik azt a kérdést, hogy az Európai Közösség

kormányja, az Európai Bizottság lényegében kit képvisel: egyes milliárdosok érdekeit vagy azt az 508 millió állampolgárt, akik őket lényegében ezzel a felhatalmazással illették?

(12.10)

A másik kérdés, ami miatt ez az egész ügy problémás, az az, hogy ha bármilyen jogi vita van a tagállam és az Európai Bizottság között, akkor nagyon határozott eljárási szabályokat kellene betartani. Ezzel szemben Brüsszel Magyarországnak nem adja meg azt a tiszteletet és azt a jogot, hogy egy korrekt jogi eljárás keretében tudjon védekezni és érveket felsorakoztatni a Bizottság állításaival szemben, hanem csökkentett határidővel korlátozott lehetőséget biztosít erre a magyar embereknek.

Ez bennünket ettől függetlenül nem tántorít meg, mi mindig ki fogunk állni a magyar emberek érdekéért, akkor is, ha Brüsszel hamis kártyákkal játszik ebben a tekintetben. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Kiss László képviselő úr, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszterhez: „**Mi az oka, hogy elmarad az 1-es villamos meghosszabbítása?**” címmel. Kiss László képviselő úr a szó, parancsoljon!

DR. KISS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Ebben az ügyben már néhány alkalommal kérdést intéztem a Házhoz, pontosan azért, mert korábban szó volt arról, hogy a villamosvonal meghosszabbodik, és most úgy tűnik, hogy mégsem ez a helyzet, bár ez az a beruházás, amely összekötné az Óbudai temetőt és környékét a III. kerület legforgalmasabb részeivel, illetve megfelelő nyomvonal esetén az esztergomi vasútvonal is gyors és korszerű átszállási lehetőséget kaphatna. Ez az amúgy is túlterhelt Bécsi út forgalmát alkalmas lehetne csökkenteni, de általában az esztergomi vasútvonal szerepét is a fővárosi tömegközlekedésben javítaná.

Úgy tűnik azonban, hogy ezek a szempontok kevesek voltak, és nem valósul meg a beruházás. Ennek az okait azonban már csak találgatni lehet; számos hír kering a kerületben arról, hogy miért is nem. Az egyik az, hogy maga Tarlós István akadályozta meg a projektet. Ezt egyébként egy meglehetősen furcsa interjúban maga is elismerte, úgy fogalmazott, hogy számos fájdalmas döntés közül az egyik ez volt.

Hogy tisztán lássunk, és ne legyen köd a fejekben, ezért szeretném kérdezni a tisztelt államtitkár urat, hogy igazat állít-e Tarlós István, miszerint ő akadályozta meg ezt a beruházást. Ha igen, hogyan? Milyen egyeztetések folytak ebben az ügyben a főváros és az állam között, illetve valaha remélhető-e, hogy megvalósul a villamosvonal meghosszabbítása? Várom érdemi válaszát.

Köszönöm szépen a szót. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Fónagy János államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! A 2014-20 közötti integrált közlekedési operatív program éves fejlesztési kerete alapján a Külső Bécsi úti villamosvonal fejlesztésére mintegy 10 milliárd forint fejlesztési támogatás áll rendelkezésre. A támogatási összegben felüli eszközöket Budapest Főváros Önkormányzatának kell rendelkezésre bocsátania. Az önkormányzat a projekt leállítása mellett döntött azzal, hogy az erre szánt összeg átcsoportosítását javasolja további alacsonypadlós villamos- és trolibuszjárművek beszerzésére. Ha a későbbiekben felmerülnek olyan előre nem becsülhető hasznok, aminek hatására a projekt megtérülővé válik, az 1-es villamos meghosszabbítása 2020 után megvalósulhat.

Biztosíthatom képviselő urat, hogy a kormány és a főváros mindent megtesz annak érdekében, hogy a közösségi közlekedés szolgáltatási színvonalát tovább javítsa. Azt azonban hozzá kell tennem, hogy a budapesti közlekedésfejlesztésben érintett szervek mozgásterét, lehetőségeit alapvetően befolyásolja, hogy gondoskodni kell a 2010 előtt lepusztult 3-as metró felújításáról, valamint hogy az elmúlt 26 év legnagyobb korrupciós botrányában, a 4-es metró beruházása kapcsán 167 milliárd forint forrás érintett az Európai Csalás Elleni Hivatal által feltárt visszaélésekben, szabálytalanságokban. Kérem, hogy ezeket válaszem megítélésénél figyelembe venni szíveskedjék. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Hegedűs Lorántné képviselő asszony, a Jobbik képviselője, az Országgyűlés jegyzője kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszterhez: **„Támogatja-e a kormányzat a diplomás bérminimum bevezetését?”** címmel. Hegedűs Lorántné képviselő asszonyt, az Országgyűlés jegyzőjét illeti a szó. Parancsoljon!

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tekintettel arra, hogy a közalkalmazotti bértábla 2008 óta változatlan tételeket tartalmaz, de időközben a minimálbér, valamint a garantált bérminimum emelkedett, a költségvetési törvény táblázatában szereplő fizetési osztályok és fokozatok kétharmada értelmét veszítette. Előfordulhat ugyanis, hogy az egyes fizetési osztályokhoz tartozó munkavállalók egész életükben minimális bérért dolgoznak, de az egyes osztályok közötti bérkülönbségek is teljesen eltűntek. Így egy pályakezdő középfokú végzettségű ugyanannyit keres, mint egy akadémiai doktori fokozattal rendelkező felsőfokú végzettségű alkalmazott.

Meggyőződésünk, hogy nemcsak a közalkalmazottak között, de a közszféra egészében jelentkező és annak már-már működésképtelenségét eredményező

alulfizetettséget és bérfeszültséget érdemben kezelni kell, kellene. Ennek egyik módja lehetne, hogy a minimálbér és a középfokú szakképzéshez járó garantált bérminimum mellett be kell vezetni a felsőfokú végzettségű munkavállalók diplomás-bérminimumát. Nyilvánvaló, hogy az ezzel járó többletkiadásnak fenntartható módon a költségvetésben megvan, megvolna a fedezete, csak a gazdaságpolitikában új szemléletre és az országvezetésben keresztény értékrendre lenne szükség. De az is egyértelmű, hogy ezen lépés elmaradása csak tovább súlyosbítja az elvándorlás hazánkat sújtó sorstragédiáját.

Kérdezem tehát: támogatja-e a kormányzat a diplomás-bérminimum bevezetését? Érdemi választ szeretnék kérni. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A választ Tállai András államtitkár úrtól fogjuk hallani. Parancsoljon, államtitkár úr!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! A kormány gazdaságpolitikai intézkedései megteremtették a keresetek növekedését Magyarországon. Igaz ez a versenyszférára, és igaz a közszférára is. Ami a közszférát illeti, nem az ön által elvárt, végzettség szerinti életpályamodellek kerültek kialakításra - tehát, hogy diploma, érettségi, szakmunkás-bizonyítvány, nyolc általános vagy az alatt vagy éppen technikus -, hanem szakmai ágazati életpályamodellek. A szakmai ágazati életpályamodellek tartalmazzák azt, hogy kinek mennyi a jogviszonya, illetve hogy milyen a végzettsége. Tehát a bértábla eszerint kerül besorolásra, hogy az adott személy milyen ágazatban dolgozik.

Azt gondolom, azt önnek nem kell elmondani, hogy a közszféra minden ágazatában történt jelentős bérrendezés *(Hegedűs Lorántné közbeszól.)*, illetve életpályamodell-bevezetés. A honvédségnél 50 százalék, ugyanez a pedagógusok esetében, ahol végzettség és minőségi munka szerinti megkülönböztetés is van, a felsőoktatási, kutatói, tanári munkakörökben szintén 2015 őszén döntött az Országgyűlés a rendezésről. Ugyanez igaz az egészségügyi szférában attól függően, hogy orvosi, illetve szakorvosi bértábla szerint dolgozik. *(Hegedűs Lorántné közbeszól.)* Ezek a szabályozások mind-mind a diplomásokra külön bértáblákat, illetve besorolásokat biztosítanak. Ugyanez igaz a fiatal szakorvosok támogatási programjára vagy a szociális, a kulturális szférára vagy az adóhatóságnál bevezetett életpályamodellre. A kormány rendezte a hatéves bérmegállapodással a versenyszférában dolgozók munkabér-feltételeit is. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*

Azt gondolom, a kormány a gazdaságpolitikai teljesítményhez mérten mindent megtett annak érdekében *(Hegedűs Lorántné: Hát, nem.)*, hogy rendezze mind a közszférában, mind a versenyszférában a béreket és benne a diplomásbéreket is. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Hadházy Ákos képviselő úr, az LMP képviselője, kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez: „**Kinek van igaza?**” címmel. A kérdésre a miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Balog Zoltán miniszter úr, az emberi erőforrások minisztere nevében Rétvári Bence államtitkár úr fog válaszolni. Parancsoljon, Hadházy Ákos képviselő úré a szó.

(12.20)

DR. HADHÁZY ÁKOS (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Kicsit furcsállom és sajnálom a válaszadó személyét, hiszen én a Miniszterelnökséget vezető miniszter urat szerettem volna kérdezni, de nem csodálom, hiszen nem csoda, hogy szeretnék minél távolabb tartani magukat ettől az ügytől.

Két hete a miniszterelnök úr állásfoglalását kértem arról, hogy Lázár miniszter úrnak igaza van-e egy korrupciógyanus közbeszerzés megítélését illetően. A Közbeszerzési Döntőbizottságnál megtámadták azt a közbeszerzési kiírást és annak módosítását, amelynek ajánlatkérője az Állami Egészségügyi Ellátó Központ volt. A Közbeszerzési Döntőbizottság az októberi határozatában mindent jogerősen megsemmisített: az ajánlati felhívást, a teljes dokumentációt és az ajánlatkérő valamennyi döntését, továbbá 5 millió forint bírságot szabott ki az Állami Egészségügyi Ellátóra.

A kérdés tehát úgy tűnik, eldőlt, és Lázár úrnak volt igaza, és nem pedig önnek, Rétvári államtitkár úr. Ő ebben a korrupciógyanus közbeszerzésben a kiírói oldalról közreműködött büntetést érdemlést mondta ki.

Közben van egy újabb ügy is: ismét 30 millió forintba megbüntették az ÁEEK-et. A miniszterelnök úr azonban nagyon ideges volt, amikor fölvettem az erről szóló kérdést, és szokás szerint válasz helyett vagdalkozott, és engem mint korrupciógyanus ügyleteket nyilvánosságra hozó képviselőt nevezett korruptnak, majd kirohanását azzal zárta, hogy vizsgálatot kér, vizsgálatot kérek.

Azt szeretném kérdezni, államtitkár úr, és kérem, hogy erre válaszoljon: ténylegesen kért-e vizsgálatot Orbán Viktor a fenti felszólítás alapján, vagy utasított-e arra valakit, hogy vizsgálja meg annak lehetőségét, hogy én vagyok itt a legkorruptabb ebben a parlamentben? Mely szervezet folytatná le a vizsgálatot ebben az ügyben? Illetőleg van-e folyamatban bármilyen eljárás a szóban forgó felszólításhoz, a miniszterelnöki felszólításhoz kapcsolódóan? Illetve folyik-e belső vagy külső vizsgálat az Állami Egészségügyi Ellátó Központ vonatkozásában (Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.) és ezekkel a megsemmisített közbeszerzésekkel kapcsolatban? Köszönöm szépen. (Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Mint említettem, Rétvári Bence államtitkár úr válaszol a

kormány nevében. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Egy képviselőnek az összeférhetlenségi vizsgálata nyilván az Országgyűlés feladata. Ön valóban igencsak meglepő dolgot tett, amikor kimondta egy külföldi tulajdonú cégnek a nevét, és felszólalásában azt kérte számon a kormányon, hogy miért nem az a külföldi tulajdonban álló cég nyert egy közbeszerzést. Ez itt, a Parlament falai között nem szokás.

Nyilván mindenkinek feladata - akár kormánypárti, akár ellenzéki képviselőről van szó -, hogy a végrehajtó hatalmat kontrollálja. Erről szól az alkotmányos berendezkedésünk. De arra senkinek nem szól felhatalmazása, az önre szavazó választópolgárok sem azért küldték önt ide, hogy egy amerikai, egy francia, egy angol vagy egy német cég nevében szólaljon itt föl, és azt kérje számon a kormányon, hogy miért nem ezek a külföldi cégek nyerik meg a közbeszerzéseket.

Hogy a magyar közbeszerzési rendszer működik, és a megfelelő kontrollok benne vannak, azt az ön által felhozott ügy is jelzi, bár nem teljesen az volt a döntés, amit ön mondott, hiszen a döntőbizottság a jogorvoslati kérelem tekintetében „a jogorvoslati eljárást megszünteti” döntést hozta, ami azt jelenti, hogy mindkét jogorvoslati kérelem tekintetében megszünteti ezeket az eljárásokat.

De mutatja, hogy ha valahol bármilyen szabálytalanság van, akkor van egy jogorvoslati rendszerünk, amely ezt kiküszöböli; pontosan azért, hogy a közpénzek elköltése a lehető legátláthatóbb legyen. Itt amúgy is egy magyar nemzeti forrásból megvalósuló beszerzésről volt szó. Ma már szerencsére az egészségügyben 100 milliárdos nagyságrendűek azok az eszközbeszerzések, amelyek meg tudnak valósulni, és nemcsak uniós pénzből, hanem magyar pénzből is.

Az ön ügyében bizonyára az Országgyűlés fogja ezt az összeférhetlenségi kérdést megvizsgálni, de az több mint beszédes, tisztelt képviselő úr, hogy ön egyébként, miközben itt sokszor elmondja a mai napon is, hogy ön a közpénzek átláthatóságáért küzd, a legnagyobb korrupciós ügyben, a 4-es metró ügyében meg sem szólalt. (Dr. Hadházy Ákos: Ez nem igaz!) Egyetlenegy sajtótájékoztatót nem tartott, fel nem szólalt.

Ami a legnagyobb korrupciós ügy, az az ön számára nem fontos, de minden más ügyben, ahol be nem fejezett eljárásokról vagy félbeszakadt eljárásokról van szó, ott persze számtalanszor felszólalt, ahol sokkal kisebb nagyságrendű beszerzések (Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.) az érintettek. Köszönöm szépen. (Taps a kormánypárti padsorokban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Pócs János képviselő úr, a Fidesz képviselője, kérdést kíván feltenni a földművelésügyi

miniszterhez: **„Elbukott az ellenzék földügben!”** címmel. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

PÓCS JÁNOS (Fidesz): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Október 17-én az Alkotmánybíróság határozatban mondta ki, hogy a „Földet a gazdáknak!” program, valamint az abból származó bevételek felhasználására vonatkozó rendelkezések nem ütköznek Magyarország Alaptörvényébe.

Igen, a döntés azzal a programmal kapcsolatos, amely 30 ezer gazdálkodót juttatott földtulajdonhoz. 30 ezer földműves kapott segítséget ahhoz, hogy stabilizálja, megerősítse a gazdaságát, egy olyan időszakban, amikor a közös agrárpolitika jövője bizonytalanra válik; amikor az EU magországi azon tanakodnak, hogy a mezőgazdasági támogatások pénzeiből is kezelhetnék a migrációs válságot.

Kulcsfontosságú a mezőgazdaságból élők megerősítése és támogatása. És igen, ilyen eszközökkel és a gazdálkodók földhöz juttatásával is. Nos, ezt a programot támadta meg az ellenzék az Alkotmánybíróság előtt, nem először. Az Alkotmánybíróság azonban - mint ahogy most is - mindig megerősítette a „Földet a gazdáknak!” program jogszerűségét és hasznosságát.

Nehéz megmondani, hogy az ellenzék miért próbálja lejáratni, és miért támadja ezt a programot, amely a magyar gazdák érdekeit szolgálja. Az első támadást még a Jobbik vezette. A párt végső soron a külföldiek földvásárlását támogatta az akkori akciójával. Most az LMP általi kezdeményezés elérte; úgy tűnik, a program megsemmisítésére törekedett. Vajon az ellenzéknek jobban tetszett a balliberális földpolitika, amikor elárulták a nemzeti érdeket, a magyar földet külföldiek, spekulánsok, nagybirtokosok kezére juttatták?

Az Alkotmánybíróság alapos vizsgálata során megállapította, hogy a „Földet a gazdáknak!” program bevételeinek felhasználása nem ütközik az Alaptörvénybe, és felszólította az Országgyűlést, hogy egészítse ki a Nemzeti Földalapról szóló törvényt a szóban lévő bevételekkel. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*

Kérdezem az államtitkár urat: a kormány megítélése szerint mit akar elérni az ellenzék kezdeményezése? Milyen jelentősége van az alkotmánybírósági határozatnak? Kész-e a kormány a Nemzeti Földalapról szóló törvény kiegészítésére? Várom megtisztelő válaszát. *(Taps a kormánypárti padosorokban. - Dr. Józsa István: Kérdezd meg az államtitkár urat!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az elhangzott kérdésre a választ Bitay Márton Örs államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. BITAY MÁRTON ÖRS földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Köszönöm, hogy szóba hozta ezt a témát itt a Parlament falai között.

Abban reménykedem, hogy talán most már pont kerülhet erre a témakörre. Az ellenzék több körben, többféle módon támadta nemcsak a földprogramot, hanem magát a földforgalmi törvényt, a Nemzeti Földalapkezelőről szóló törvényt is. Nem értem, és pillanatnyilag sem tudok rá magyarázatot adni, hogy egy sikeres programban miért nem érdeke az ellenzéknek, miért nem lát politikai eredményt abban, hogy esetleg csatlakozzon, és ő is a gazdákkal együtt örüljön.

Azt hiszem, mindenesetre annyi értelme volt a dolognak itt a választásokhoz közeledve, hogy azt világosan láthatjuk, hogy a vidéki Magyarország, a földművesek csak a Fidesz-kormányra számíthatnak. Az ellenzékétől csak olyanokat remélhetnek, ami a nagybirtokot segíti, vagy esetlegesen azoktól a tulajdonosoktól, akik most becsületesen megvásárolták ezeket a földeket, ezeket különféle jogszabályokkal megpróbálnák visszavenni.

Nagyon örülök neki, hogy az Alkotmánybíróság is pontot tett erre a kérdésre. A múltra vonatkozóan nem állapított meg semmilyen alaptörvény-elleneséget. Két apró észrevételt tett a jövőre vonatkozóan, amit majd jogszabállyal szeretnénk orvosolni, abban a pillanatban, amikor lesz egy olyan életképes ellenzék, amely hajlandó olyan vitát folytatni, amiben kétharmados részeket is lehet módosítani. Addig sajnos ennek a kihívásnak még mi sem tudunk eleget tenni.

Az pedig, hogy milyen eredménye van, vagy mit remél a kormány attól, hogy az ellenzék viszonyulása változik-e: én azt gondolom, hogy a kormány nem remél semmit. Mi azt örömmel nyugtázzuk, hogy az október 23-ai nagygyűléseiken is kevesebben voltak, mint most itt a Parlamentben. Azt hiszem, ez csattanós válasz arra a politikára, amit egyébként négy éve folytatnak. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* És remélem, még inkább egyértelművé vált a földműveseknek, hogy csak a Fideszre számíthatnak.

Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Józsa István képviselő úr, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszterhez: **„Megépül-e valaha a kelenföldi zajvédőfal?”** címmel. Józsa István képviselő úré a szó, parancsoljon!

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Hát, köszönöm szépen. Én a minisztert szerettem volna kérdezni, de úgy látom, ő nincs jelen, tehát a minisztérium képviselőjében aki jelen van, szeretném, ha valami biztatót mondana az Őrmező és a Kelenföldi pályaudvar között rendkívüli hiányzó zajvédő falról.

(12.30)

Tehát Őrmező lakóinak védelmére nagyon kellemes már ez a zajvédő fal a vasút irányába, a vasút felől.

Harmadik éve minden egyes költségvetésítő-
vény-javaslatához előterjesztettem olyan módosító
indítványt, amellyel az örmezeiek kérésének eleget
lehetne tenni, meg lehetne építeni ezt a zajvédő falat
a vasút felől. Ezek a javaslatok arról szóltak, hogy
Kelenföld vasútállomás Örmező felőli oldalán épül-
jön meg egy zajvédő fal, amely a lakótelepen lakó
több ezer család nyugalma szolgálná. Biztosan so-
kan ismerik Örmező sajátos fekvését: az egyik olda-
lon Közép-Európa egyik legforgalmasabb autópályá-
ja, az M1-M7 beérkező szakasza zúg el, a másik olda-
lon pedig egy igen forgalmas vasútvonal, a Kelenföldi
pályaudvar határolja. Az utóbbi mellett nincs zaj-
védő fal, így a Balkánról és Kelet-Európából nyugat-
ra tartó valamennyi tehervonat és számos személy-
vonat elhúz az ablakok előtt alig pár száz méterre.

Nagyon fontosnak és jogosnak tartom az érintett
családok kérését, így arra kérem, válaszoljon, állam-
titkár úr, az örmezeiek kérdéseire. Megépül-e valaha
a nagyon szükséges zajvédő fal? Ha igen, mikorra
várható? Ha pedig nem, ennek mi az oka? A másik
oldala a pályaudvarrészt. Mi lesz a sorsa a Kelenföldi
vasútállomás épületének? Fel fogják-e valaha újítani,
vagy maradnak a már balkáninak is alig nevezhető
állapotok? Kérem szíves válaszát és valami rendes
ígéretet. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsor-
raiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A vá-
laszt Fónagy János államtitkár úr fogja megadni a
választ. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési mi-
niszteriumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt
Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Bevallom, én is szíveseb-
ben válaszolnék olyan képviselő kérdésére, aki nem
vett részt szavazataival abban, hogy a magyar vasút-
nak 2010 előtt több mint 300 milliárd forint adóssá-
ga keletkezett. Biztos több zajvédő falra futná, ha
nem ezt az adósságot kellene - egyébként 2016 végé-
re sikeresen 64 milliárdra - leszorítani.

Egyébként a konkrét kérdésre: a térségben több
komplex vasúti fejlesztés folyik. A jelenleg kivitelezé-
si szakaszban lévő, 2019-re elkészülő Kelenföld-
Pusztaszabolcs vasútvonal korszerűsítésének első
üteme a legjelentősebb, itt 21 kilométer hosszan
megtörténik a teljes átépítés, így a zaj- és rezgésvé-
delem szempontjából szükséges helyeken zajárnyé-
koló falak épülnek a pálya két oldalán, összesen
14 kilométer hosszon. A másik: jelenleg tervezési
fázisban van a Déli összekötő vasúti híd felújítása,
szeptember 7-én a NIF eredményt hirdetett a közbe-
szerzésben, így a tervezés megkezdődhet.

Egyébként az ön által kifogásolt részeken az ed-
digi mért adatok nem érték el a határértéket, ezzel
együtt a Kelenföld-Budaörs vasútvonal rekonstruk-
ciójának tervezése során a zaj elleni védelem kérdé-
sét ismételten meg lehet vizsgálni. Amennyiben az
intézkedések meghozatala szükséges, azt az általam
előbb említett projekt keretében meg lehet valósíta-
ni. A Kelenföldi pályaudvar átépítésére vagy más
intézkedésekre pedig a szükséges döntések meghozá-

tala után kerül sor. Köszönöm szépen. *(Taps a kor-
mánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisz-
telt Országgyűlés! Rig Lajos képviselő úr, a Jobbik
képviselője, kérdést kíván feltenni a Miniszterelnök-
séget vezető miniszterhez: **„Lesz segítsége az ön-
kormányzatoknak?”** címmel. A kérdésre a mi-
niszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat-
és hatáskörrel rendelkező Pintér Sándor belügymi-
niszter úr nevében Pogácsás Tibor államtitkár úr fog
válaszolni. Parancsoljon, képviselő úr! Öné a szó.

RIG LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen a szót.
Tisztelt Képviselők! Tisztelt Államtitkár Úr! Orszá-
gos jelenség az építőanyagárak és az ezzel kapcsola-
tos munkadíjak növekedése, aminek hatására a ter-
vezett vagy már elkezdett beruházások költségei je-
lentősen megnövekedtek. A drágulás számos önkor-
mányzatot is érint, amelyek tervezett beruházásaik-
hoz európai uniós pályázati, úgynevezett TOP-os
pénzeket nyertek el. Az ő esetükben előre nem látha-
tó mértékben növelniük kell a fejlesztésekre fordított
saját forrásaikat. A pályázatok benyújtásakor még a
korábbi, alacsonyabb beruházási költségekkel szá-
moltak az önkormányzatok, így akár több tízmillió
forint előre be nem tervezett további önerőt kell sok
településnek kifizetnie. Az önkormányzatok költség-
vetési helyzetét tekintve a legtöbb esetben igen nagy
gondot okoz a különbözet kifizetése, vagy arra egyál-
talan nincs lehetőség. A nyertes pályázatok azonban
nem véletlenül részesültek kedvező elbírálásban,
olyan fejlesztésekről, programokról van szó, amelyek
régóta megvalósításra várnak, és feltétlenül szüksé-
gesek, hasznosak. Nem szabad hagyni, hogy a váratlan
építőipari költség-növekedés elvegye a lehetősé-
get a települések fejlődésétől.

A közelmúltban a választókerületemben Tapolca
is nyert pályázatot a Batsányi János Gimnázium
energiahatékonysági korszerűsítésére, 290 millió fo-
rintból valósulhat meg. A pályázat benyújtásánál is a
jelenleginél alacsonyabb összegekkel számoltak, nem
tudni még, hogy az önkormányzatnak mennyi ön-
költséget fog jelenteni a kivitelezés.

Ezért kérdezném tehát az államtitkár urat, hogy
milyen intézkedést tervez a kormány az önkormány-
zatok megsegítésére, illetve átvállalja-e az állam a
többletköltségek kifizetését, ha az önkormányzat
erre önerőből nem képes, és ezzel a pályázat kivitele-
zése kerülne veszélybe. Várom megtisztelő válaszát.
(Taps a Jobbik soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A vá-
laszt Pogácsás Tibor államtitkár úrtól fogjuk hallani.
Parancsoljon, államtitkár úr!

POGÁCSÁS TIBOR belügyminiszteriumi állam-
titkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ország-
gyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A képviselő úr kérdése
azt a címet kapta, hogy lesz-e segítsége az önkor-
mányzatoknak. Biztosíthatom a képviselő urat, hogy
az önkormányzatoknak van segítsége: a kormány

elkötelezett híve az önkormányzatiságnak, és a kormány tevékenysége, a kormány politikája eddig is segítette az önkormányzatokat.

Feladatfinanszírozással, az önkormányzatok és az állam közötti feladatmegosztás újragondolásával biztosítottuk azt, hogy az önkormányzatok hitel nélkül képesek legyenek költségvetést elfogadni, ezáltal megszabadítottuk őket a hitelfelvételi kényszertől, az eladósodási spiráltól, átvállaltunk 1369 milliárd forint adósságot, ami azt biztosítja az önkormányzatoknak, hogy nem adósságtörlesztésre kell fordítani a bevételeiket, hanem ezt a pénzt sajátos fejlesztésekre vagy pályázati önerőként használhatják fel. Az el nem adósodott önkormányzatok esetében pedig, 1170 önkormányzatról van szó, fejlesztési támogatást adtunk, amely friss forrásfejlesztési pénz volt, amelyből számtalan fejlesztést tudtak az önkormányzatok elindítani és megvalósítani. *(Rig Lajos: Nem a kérdésre válaszol!)* Ezen túlmenően is biztosítunk működési támogatást az önkormányzatoknak a költségvetési normatívákon felül, szociális tüzelőanyag vásárlásához biztosítunk forrásokat, kisösszegű fejlesztéshez biztosítunk a kétezer lakos alatti települések esetében forrásokat, és 7,4 milliárd forintot biztosítottunk csak az idei évben az önkormányzati feladatellátást szolgáló fejlesztésekhez.

A képviselő úr által megfogalmazott kérdés egyébként egyben elismerés is, amelyben megfogalmazta azt *(Rig Lajos: De nem a kérdésre válaszol, államtitkár úr! TOP-os pályázat! TOP!)*, hogy az az európai uniós fejlesztési program *(Rig Lajos: Nem a kérdésre válaszol! - Az elnök csenget.)*, amelyben az önkormányzatokat támogattuk, egy jó irány, hiszen szükséges feladatokat látunk el. Biztosíthatom a képviselő urat, hogy az önkormányzatok számíthatnak a magyar kormányra. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban. - Rig Lajos: Abszolút nem válaszolt a kérdésre!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Schmuck Erzsébet képviselő asszony, az LMP képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszterhez: **„Lesz-e Magyarországnak éghajlatvédelmi stratégiája?”** címmel. Schmuck Erzsébet képviselő asszonyé a szó. Parancsoljon!

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Az Orbán-kormány immár harmadik éve pávatáncot játszik a nemzeti éghajlatvédelmi stratégiával. Az okát nem tudjuk, talán attól félnek, ha érdemben foglalkozni kezdenének a klímavédelemmel, az sértené a Fidesz-kabinet által féltve szeretett multinacionális cégek, illetve a magyar gazdaság mind nagyobb hányadát zsebre vágó pártközeli gazdasági körök érdekeit.

Ugyanakkor szeretném felhívni a figyelmét, hogy a tét itt jóval nagyobb a Magyarországra települt autógyárak és Mészáros Lőrinc jövő évi profitkitalásainál: önök az ország jövőjét teszik kockára az időhúzással. A stratégia egyszer már elkészült a párizsi klímacsúcs előtt, hogy ne maradjanak szégyenben

a világ előtt, be is nyújtották, majd utána érthetetlen módon visszavonták. Most állítólag hónapok óta megint készen van, ám arról, hogy az Országgyűlés mikor tárgyalhatja, fogadhatja el, továbbra sincs hír.

(12.40)

Magyarország a klímaváltozás negatív hatásainak leginkább kitett európai országok közé tartozik. A jelenleg Európára nehezedő migrációs nyomásnak is egyik fő oka a szárazság, a klimatikus folyamatokhoz kapcsolódó mezőgazdaságtermék-csökkenés. A magyar kormánynak sem oka, sem joga nincs rá, hogy ne foglalkozzon a súlyának megfelelő módon a klímaváltozással. Ezért kérem, szíveskedjék tájékoztatni arról, mikor tárgyalhatja meg végre az Országgyűlés a tudományos eredményekkel összhangban lévő, a társadalmi és a gazdasági folyamatok érdemi befolyásolására képes nemzeti éghajlatváltozási stratégiát. Válaszát előre is köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Képviselő asszonynak az iménti kérdésére a választ Fónagy János államtitkár úrtól fogjuk hallani. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Hirtelen hátra kellett nézmem, hogy nem a szocialisták soraiból hallom-e ezt a hozzászólást *(Schmuck Erzsébet nevet.)*, mert a tartalma és a hangzása után nagyon hasonlít arra.

Egyébként hazánk a 2015 decemberében elfogadott párizsi megállapodást 2016 tavaszán, az Európai Unió belüli elsőként, egyhangú parlamenti döntéssel ratifikálta, amely egyértelműen mutatja Magyarország és a kormány elkötelezettségét az éghajlatváltozás elleni küzdelemben. A megállapodás ratifikálását követően a kormány azonnal hozzáfogott a második nemzeti éghajlatváltozási stratégia kidolgozásához, és azt idén májusban benyújtotta az Országgyűléshez. A klímaváltozással kapcsolatos stratégiaalkotás Magyarországon tehát jó úton halad.

Az idei évben létrehozták a megyei és fővárosi éghajlatváltozási platformokat, továbbá a környezeti és energiahatékonysági operatív programok keretein belül megkezdődött a megyei éghajlatváltozási stratégiák kidolgozása. A második nemzeti éghajlatváltozási stratégia elfogadását követően cselekvési terv is készül, amely konkrét határidőkhöz rendelve határozza meg a stratégiában foglalt célok megvalósítását szolgáló intézkedéseket.

Szó sincs tehát az ön által nevezett pávatáncról, hazánk érdemben és kiemelten foglalkozik az éghajlatváltozással kapcsolatos feladatokkal. Egyébként hazánk 2017. július 5-én az elsők között zárta le a montreali jegyzőkönyv kigali módosításának belső ratifikációs eljárását a világ országai és az Európai Unió tagállamai közül. Az ön szemrehányásainak tehát tartalmi és konkrét szakmai alapja nincs.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Heringes Anita képviselő asszony, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszterhez: **„Kinek kéne lépnie?”** címmel. Heringes Anita képviselő asszonyé a szó. Parancsoljon!

HERINGES ANITA (MSZP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! Az évszázad beruházására készülő városom környezetét érintő problémával fordulok most önhöz. Mind a pince-, mind a löszfalproblémák tekintetében erőteljesen érintett Paks, a város területén közel 2 ezer pince létezéséről tudunk, az omlás veszélyével fenyegető magaslatok hossza 27 kilométer. Tavalyi év december 20-án nagy mennyiségű lösz omlott az úttestre a 6-os út területén, Dunakömlőd és Paks között, a 107-es kilométerkőnél, amelynek következményeként a mai napig félpályás útzár van, sebességkorlátozás mellett jelzőlámpa irányítja a forgalmat. Ez egy főút, a 6-os számú főút.

Eltelt lassan egy év - ki nem csinálja a dolgát? Kinek kellene lépéseket tenni azért, hogy a 6-os számú főút újra teljes mértékben járhatóvá váljon? Hova fordulhat a lakosság, amelynek vagyontát és testi épségét veszélyezteti az udvara végében található löszfal?

A települést körülzárja a löszfal, ezt mindegyikünk tudja, de ki nem csinál semmit? Kinek kellene a támfallal foglalkozni? Kinek kellene előkészíteni? Kinek kellene lépéseket tenni, hogy a lakosoknak ne kelljen tovább izgulnia, és a 6-os úton normálisan lehessen közlekedni? Várom válaszát. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Fónagy János államtitkár úr fog válaszolni az elhangzott kérdésre. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Megnyugtatom, a Magyar Közút a szóban forgó partfal mozgását figyelemmel kíséri, monitorozza, és a hatóság által előírt feladatokat maradéktalanul ellátja.

A '16. december 19-én történt omlás után a közútközvetítő rövid időn belül lezárta az érintett szakaszt, és megkezdte az omladék eltávolítását. A Baranya Megyei Kormányhivatal bányászati osztálya a Nemzeti Fejlesztési Minisztériumhoz fordult a vis maior eseménynek nyilvánított partfalomlás helyreállításának finanszírozása érdekében. A fejlesztési tárca '17 májusában rendelte el a szükséges védmű kiviteli terveinek elkészítését és engedélyeztetését. A Magyar Közút a védmű tervezésére vonatkozó szakmai dokumentációt összeállította, a tervező kiválasztását szolgáló közbeszerzési eljárás előkészítése folyamatban van. A védmű megvalósításának finanszírozásáról az engedélyezési terv birtokában lehet majd dönteni.

A mostani kormány elkötelezettségét a hazai közlekedési infrastruktúra állapota iránt jól jelzi,

hogy 2500 milliárd forint uniós és hazai forrásokból egyebek mellett 900 kilométer új gyorsforgalmi út megépítésével Közép-Európa legfejlettebb közúthálózatára kialakítására vállalkoztunk. Ez a 900 kilométer meg fog épülni, eltérően attól, hogy az ön pártjának egykori politikusa miniszterelnökként 800 kilométer új autópálya megépítésével hitegette az országot. Kérdésére tehát, hogy kinek kellene lépnie, válaszom az, hogy önnek, képviselő asszony. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Farkas Gergely képviselő úr, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a földművelésügyi miniszterhez: **„Belátják végre, hogy az eddigi próbálkozások nem voltak elegendőek biztosítani a szőlészek érdekeinek megvédését?”** címmel. Farkas Gergely képviselő úr a szó. Parancsoljon!

FARKAS GERGELY (Jobbik): *(Hangosítás nélkül.)* Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Lassan véget ér az idei szüreti szezon, és az a szomorú helyzet állt elő, hogy számos...

ELNÖK: Bocsánatot kérek, miniszter úr van jelen a válasza.

FARKAS GERGELY (Jobbik): Ó, nagyon megtisztelő, köszönöm szépen. *(Közbeszólások: A hangosítás! - Nincs semmi hang! - Dr. Rétvári Bence: Csak a hangosítást se raktad föl! Újrakezdheted még! Van esély az újrakezdeésre.)*

ELNÖK: Kérem képviselő urat, hogy a mikrofont tegye föl. Megvárjuk, míg fölteszi. *(Farkas Gergely felteszi mikrofonját.)* Az időt kérem visszaállítani! Farkas Gergely frakcióigazgató úr a szó. Parancsoljon!

FARKAS GERGELY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Lassan véget ér az idei szüreti szezon, és az a szomorú helyzet állt elő, hogy számos szőlész családnak - főként az Alföldön - veszteséggel zárul az idei év. Sajnos a felvásárlási árak tavalyhoz képest is több esetben csökkentek, egyes fajták esetében még a termelés költségét sem fedezik. Gondoljunk csak bele abba a helyzetbe, amikor egy gazda, mint minden évben, úgy idén is írta az évközbenei összes kiadását, majd a szőlő leadása utáni számolásnál az derül ki számára, hogy idén veszteséges volt a szőlőtermelésük. Sokszor úgy, hogy a saját munkáját még bele sem számolta a kiadásokba.

Sajnos az a helyzet, hogy a szőlő árát három-öt nagyobb felvásárló jelentősen képes befolyásolni. Ezek a felvásárlók a szőlészek érdekeit nem veszik figyelembe, ha a profitérdekeik úgy kívánják, akkor az olcsóbb külföldi áruval helyettesítik a magyar szőlőt. A Jobbik már régóta mondja, hogy a termelők érdekében a felvásárlóknak olyan szerződéses jogviszonyt kelljen kialakítani velük, ami garantálja, hogy tisztességes árat kapjanak a megtermelt szőlőért.

Erre való törekvéseket ugyan láttunk az elmúlt időszakban, de sajnos a Hegyközségek Nemzeti Tanácsának szerződéses feltételrendszere nem váltotta be a hozzáfűzött reményeket. Új értékesítési és vásárlási szabályok bevezetésére lenne tehát szükség, hiszen a jelenlegi szabályozás a gyakorlatban sok szőlésznek kedvezőtlen.

Ahhoz, hogy a termelők helyzete hosszabb távon javuljon, és a saját érdekeiket megfelelően képviselhessék, szükség lenne legalább borvidékenként kialakított, jól működő, erős szövetkezetek létrehozására. Európában több országban működnek sikeresen ilyen, egy-egy mezőgazdasági ágazatot összefogó szövetkezetek. Az ilyen szőlészszövetkezetek létrehozásához az államtól egyrészt megfelelő jogszabályi környezet kialakítására lenne szükség, másrészt pedig források biztosítására az elinduláshoz és a későbbi működtetéshez.

Tisztelt Miniszter Úr! Belátja-e a kormány, hogy az eddigi próbálkozások nem voltak elégségesek a szőlészek érdekeinek megvédéséért? Tervezik-e a szőlészeket tömörítő szövetkezetek elindításának támogatását? És milyen egyéb intézkedéssel előznie meg, hogy ne fordulhasson elő, hogy egy végigdolgozott év után veszteséggel zárjanak a szőlészek? Várom megtisztelő válaszát. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válasza megadom a szót Fazekas Sándor miniszter úrnak. Parancsoljon, miniszter úr!

(12.50)

DR. FAZEKAS SÁNDOR földművelésügyi miniszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Egyelőre csak azt látom, hogy - nem vitatva a jó szándékát - ön kevéssé felkészült ebben a bonyolult és nyilván a termelőket is nagyon foglalkoztató témában. *(Szilágyi György: Tényeket szeretnénk hallani!)* Szeretném néhány ténnyel kiegészíteni az ön tudását, illetve azoknak a képviselőtársainak a tudását, akik ennyire izgatottan próbálnak közbeszólni.

Tisztelt Országgyűlés! Mindenképpen le kell szögezni, hogy a 2017. évi szüret mind mennyiségben, mind minőségben az elmúlt évek átlagát meghaladónak mutatkozik, pedig az időjárás próbára tette az ültetvényeket, sok gondot okozott a gazdáknak. Tehát fontos, hogy a szüret, ha már jó a termés, eredményes legyen. A mérleget még nyilván korai megvonni. Abból a szempontból, hogy eredményesnek ítéltető-e a szüret, kiemelkedő jelentőségűek az árak. Mivel a szőlő-bor ágazatban már évek óta önkormányzatiság van a hegyközségeken, a Hegyközségek Nemzeti Tanácsán keresztül, van egy egyeztetési folyamat a szőlőtermelők és a borászok között, ebbe a kormánynak túl sok beleszólása nincs. Tehát itt a kormány, az FM azt teheti, hogy biztosítja a kereteket ahhoz, hogy az érintettek, tehát a termelők és a borászok meg tudjanak állapodni. A Hegyközségek Nemzeti Tanácsa piacszervezési intézkedések keretében hozott döntést a kötelező szerződéses

kapcsolatok bevezetéséről. Én bízom abban, hogy ez a megoldás hasznos lesz. Ha a tárca részéről mi közreműködhetünk a jogi környezet kialakításában, azt természetesen megteesszük.

Az import egyébként minimális, mert a környező országokban - még egy konkrétum, tisztelt képviselő úr - nincs olyan termékfelesleg, ami a magyar piacon számottevő gondot jelentene, sőt mi exportálunk a környező piacokra szőlőt, illetve remélem, hogy bort is majd az elkövetkező időszakban. A következő konkrétum pedig az, hogy a szövetkezetekre vonatkozóan több enyhítést, könnyítést vezetett be 2017 áprilisában a Földművelésügyi Minisztérium. Rajtunk ez nem múlik, a szövetkezési hajlandóságot mi örömmel fogadjuk és azt támogatjuk.

Tehát bízom abban, hogy a kormány intézkedései javítják a helyzetet, hiszen a szőlőtelepítési kedv örvendetesen erősödött az elmúlt időszakban, sok pályázó van ültetvénytelepítésre. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Schmuck Erzsébet képviselő asszony, az LMP képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszterhez: **„Hajlandó a kormány részt venni az idősügyi nemzeti minimumprogram kidolgozásában?”** címmel. A kérdésre a miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Balog Zoltán miniszter úr, az emberi erőforrások minisztere nevében Rétvári Bence államtitkár úr fog válaszolni. Schmuck Erzsébet képviselő asszonyé a szó. Parancsoljon!

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Folyamatosan hallgatjuk a nyugdíjpropagandát a kormány részéről. Azt állítják, hogy megőrizték a nyugdíjak vásárlóértékét, az idén novemberben pedig nyugdíj-kiegészítés és nyugdíjprémium kifizetésére is sor kerül. Sőt, ezt legutóbb megfejték azzal, hogy az idén is osztanak karácsonyi Erzsébet-utalványt a nyugdíjasoknak.

Ahogy az lenni szokott, a kormány állításai és a valóság között óriási szakadék tátong. A nyugdíjak vásárlóértékének megőrzése már csak azért sem igaz, mert a kormány nem a nyugdíjas-inflációval emeli a nyugdíjakat. Ráadásul a nyugdíjminimum összege jövőre egy évtizede lesz befagyasztva 28 500 forinton. A legalacsonyabb nyugdíjakra miért nem vonatkozik az inflációkövető nyugdíjemelés?

A novemberi nyugdíj-kiegészítés is egy átverésen alapul. Önök szándékosan alultervezték az inflációt, és egész évben visszatartották a nyugdíjasokat törvényileg megillető emelést. A nyugdíjprémiummal kapcsolatban elhallgatják, hogy miért csak 3,5 százalék feletti GDP-növekedésből részesülnek a nyugdíjasok. Szociális nyugdíjkorrekciós program helyett pedig Erzsébet-utalványokat osztogatnak.

Az LMP elsőként csatlakozott az Országos Nyugdíjas Parlament javaslataihoz. Kiállunk azért, hogy legyen idősügyi nemzeti minimumprogram,

amely tartalmazza azokat a törvényi garanciákat, amelyek biztosítják az idősök tisztas megélhetését, a nekik kijáró gondoskodást és biztonságot. Szükségesnek tartjuk többek között a nyugdíjminimum 50 ezer forintra emelését, az igazságosabb nyugdíjemelést és a munkát korlátozó szabályok eltörlését.

Hajlandó-e a kormány részt venni egy idősügyi nemzeti program kidolgozásában? Erre várom államtitkár úr válaszát. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Képviselő asszony, bocsánatot kérek. Csak már ránéztem Rétvári Bence államtitkár úrra, és magától értetődően determinálta a férfiasága a megjelenést. A választ Rétvári Bence államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Mi azt vállaltuk 2010-ben, hogy megőrizzük minden magyar nyugdíjas nyugdíjának az értékét. Ön különböző vádakat hangoztatott. A nyugdíjakat 23,1 százalékkal emeltük. Ehhez képest mi azt mondjuk, hogy a nyugdíjas fogyasztói kosárhoz képest 9,5 százalékos, tehát majdnem 10 százalékos az a többlet, amennyivel a vásárlóértéke növekedett ezeknek a nyugdíjnak, tehát ténylegesen a boltban a vásárlásoknál közel 10 százalékkal ér többet. De mi is tudjuk, hogy amúgy egy 23,1 százalékos emelés tud 9,5 százalékos életszínvonal-emelkedést hozni a nyugdíjasoknak, bár nyilván a rezsicsökkentés és egyéb kormányzati intézkedések is tudják még az életszínvonalat tovább növelni.

Arra is felhívom a figyelmet, hogy mindenkinek a nyugdíját minden évben emeltük, a nyugdíjas-inflációt követő, sőt azt meghaladó mértékben emeltük minden egyes magyar nyugdíjas nyugdíját. Én értem, hogy amikor ön az MSZP-SZDSZ-kormány-nak volt a helyettes államtitkára, látta, hogy az MSZP-SZDSZ-időszakban csökkentették a nyugdíjakat, elvettek egyhavi nyugdíjat minden magyar nyugdíjastól, most pedig 2010 után szerencsére sikerült ennek a fordítottját megtenni.

De az LMP-frakciónak, ha minimumot követel az idősök, a nyugdíjasok kapcsán, miért nem sikerült az előző években például a Nők 40-et megszavazni? Nem az lenne a nyugdíjas-minimum, hogy az LMP nem nemet nyom? Hiszen nem csak hogy távol voltak a szavazástól vagy tartózkodtak, konkrétan nemet nyomtak 200 ezer magyarországi nőnek a Nők 40 kedvezményére, és arra, hogy ilyesfajta nagymanyugdíjban részesülhessenek. Vagy a nyugdíjasok számára nagyon fontos, a szennyvízzel összefüggő módosításokat 2013 júniusában miért nem szavazta meg az LMP?

Nem az lenne a nyugdíjas-minimum, hogy a rezsicsökkentést megszavazzák? A földgáztörvény módosításakor szintén a rezsicsökkentéssel kapcsolatban az LMP-sek, akik akkor éppen függetlenek voltak, nemmel szavaztak. Nem az lenne a nyugdíjas-minimum, hogy ezt megtegyék?

És még sorolhatnám azokat a rezsicsökkentési intézkedéseket és még más intézkedéseket is, amiket az LMP nem szavazott meg. Talán az elmúlt években a nyugdíjas-minimumot itt a parlamentben a szavazások során kellett volna az LMP-nek garantálnia. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Horváth Imre képviselő úr, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az igazságügy-miniszterhez: „**A bankok és a végrehajtók mellett még az Igazságügyi Minisztérium is a kilakoltatásokon nyereszkedik?**” címmel. Horváth Imre képviselő úré a szó. Parancsoljon!

HORVÁTH IMRE (MSZP): Tisztelt Államtitkár Úr! A kormánypropaganda fényes gazdasági sikerekről szónokol, de az elhallgatott szomorú valóság az, hogy hónapról hónapra többen néznek szembe a kilakoltatás rémével. Az adósságcspadába került embereket ráadásul nemcsak a bankok sanyargatják, hanem a végrehajtók, sőt végső soron még az Igazságügyi Minisztérium is, ugyanis nem elég, hogy kamatostul, illetve késedelmi kamatostul behajtják az adósságot, de végrehajtási költségként is vitathatóan nagy összegeket szednek be, munkadíj, jutaléknak hívott sikerdíj és az igazolt készszolgáltatások megtérítése mellett még úgynevezett költségátalányt is fizettetnek.

(Az elnöki széket Sneider Tamás, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Írásbeli kérdésemre adott válasza szerint a költségátalányon fele-fele arányban a végrehajtói kar és az Igazságügyi Minisztérium osztozik. De miért jár ez a pénz minden esetben végrehajtás után a végrehajtói karnak és a minisztériumnak? Magyarázatuk szerint ez a végrehajtási szervezetrendszer fenntartására és felügyeletére kell. Azonban ez a magyarázat elfogadhatatlan, a betegeknek se számolják fel külön az orvosi kamara és az Emberi Erőforrások Minisztériumának fenntartási költségeit. Ráadásul milyen szolgáltatásokról, milyen felügyeletről beszélnek?! A végrehajtó-irodáknak bármit elintézni lehetetlen, jó, ha heti két-három óra ügyfélfogadást tartanak. A felügyeletről csupán annyit, hogy a végrehajtói székeket köztudottan egymás között adják-veszik, miközben több végrehajtó büntetőeljárás hatálya alatt áll. Ezért szednek be ekkora összegeket egyébként is nehéz helyzetbe került honfitársainktól?

Államtitkár úr, nem gondolja, hogy lenne még itt tennivalója a minisztériumnak?

Köszönöm és várom válaszát. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat. Köszönjük a kérdést, és megadom a szót Völner Pál államtitkár úrnak.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Először 2010 előtt magasabbak voltak a végrehajtoi költségek, tehát pontosan ez a kormányzat volt az, amelyik csökkentette az elmúlt időszakban a költségeket. Ezt csak előjáróban szeretném közölni. A másik, hogy az adósok számának megemelése szintén a 2010 előtti, az akkori szociál-liberális kormányzatok sikeres devizahitelezési akcióinak köszönhető, amelyet rengeteg munkával tudunk csak csökkenteni és jobb helyzetbe hozni az akkor kialakult adósságok által sújtott adósokat.

(13.00)

Konkrétan a költségátalányt nevezte meg képviselő úr a kérdésében, amivel kapcsolatban magyarázatot kér. Bár megjegyzem, hogy ez a kérdés műfaj, mondjuk, az írásbeli válaszhoz képest korlátozottabb lehetőségeket ad. De megismétlem még egyszer, amiket a levélbe belefoglaltunk. Tehát az 50-50 százalékban felosztott költségátalány, ami egyébként 500 ezer forint végrehajtoi érték alatt 1000 forintot jelent, nem pedig 1 százalékot, valóban a végrehajtoi kar költségeire fordítódik, ez magába foglalja az engedélyezési eljárást, a végrehajtok névjegyzékének vezetését, gyakorlatilag a kieső végrehajtok pótlását, az ellenőrzéseknél a fegyelmi eljárással kapcsolatos költségeket, valamint a minisztérium oldaláról megszervezzük a végrehajtoi szakvizsgák lebonyolítását, szervezzük a továbbképzéseket. Tehát mindezeket a kar és a hivatal útján ellátja a minisztérium, illetve a miniszter.

Ami a végrehajtok kinevezését illeti, talán ismerethiányban szenved képviselő úr, vagy a frakción belül nem rendelkeznek kellő szakismeretekkel, de minden esetben pályázati úton kerülnek a végrehajtok kiválasztásra a ma már emelt szakmai követelményeknek megfelelően. Ha figyelmesen nézik az erről szóló közleményeket, akkor láthatják, hogy gyakorlatilag milyen feltételek mellett tudnak pályázni. Köszönöm szépen a lehetőséget. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. Magyar Zoltán, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a földművelésügyi miniszterhez: **„Hányan vannak kitéve a fagyhalálnak a Kormány megmondatlansága miatt?”** címmel. Öné a szó, képviselő úr.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a sőt, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Miniszter Úr! Az elmúlt hetekben folyamatosan érkeznek hozzászólások, hogy nem lehet a környező tűzépen fát kapni, vagy ha lehet, akkor bizony horror áron. Az elmúlt hét péntekén meg is tettem, hogy minden megyeszékhelyen felhívtam egy-egy tűzépét, mégis, hogy első kézből tudjak tájékozódni. Ott konyhakészen hasítva mázsáját 3700-4000 forint köré tették, illetve az akác ennél is drágább volt, 4300-4500 forintról beszélhetünk. És bizony ehhez nem csak az Európa-rekord magas áfa tesz hozzá,

arról már a múlt héten ejtett szót a minisztériuma, illetve a többi minisztérium is, hogy miért nem hajlandóak az áfát csökkenteni. Én most sokkal inkább a szakmai problémákra hívnám fel a figyelmet.

A példátlan fahiány egyik oka például a megfontolatlanul bevezetett intézkedések. Hiszen a készlethiány értelemszerűen árnövekedést is eredményez, ahogy az előbbi példám már mutatta. Ez a tavalyihoz képest egy 40-50 százalékos emelkedést is mutathat. Ráadásul éppen a fa, ami sokszor a legkiszolgáltatottabbak számára az egyetlen tüzelési lehetőség. De ha nem is őket vesszük, egy középosztálybeli család számára is 10-20 köbméter fát is jelenthet egy téli tüzelő, fel lehet szorozni, hogy ez kicsoda teher egy-egy család számára.

És bizony nem csak a Jobbik állítja azt, hogy itt komoly gondok vannak. A KSH is azt mondja, hogy egyre többen vannak azok, akik nem tudják olyan hőmérsékleten tartani a lakásukat egy-egy télen, hogy az ne okozzon hosszú távú egészségügyi károsodásokat. Alapprobléma az is, miniszter úr, hogy dilettáns politikusok politikai megrendelésekre hoznak szakmaiatlan döntéseket, és ezzel a teljes erdész szakmát alázták meg. Az EUTR bevezetése is előkészületlen volt. Senki nem azt mondja, hogy nem kell felvenni az illegális importtal a versenyt, de ennek nem lehet az a következménye, hogy emberek fagynak meg Magyarországon. A magántulajdonú erdőkkel kapcsolatban is sok a probléma, rengeteg faanyag maradt lábön, szintén az önök intézkedése miatt.

Miniszter úr! Mikor fognak valamit érdemben tenni? Most már az utolsó utáni pillanatban vagyunk, és azt hiszem, hogy ezt még önök sem foghatják majd a Soros-tervre. Várom érdemi válaszát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Megadom a szót Fazekas Sándor miniszter úrnak.

DR. FAZEKAS SÁNDOR földművelésügyi miniszter: Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Mindenekelőtt le szeretném szögezni azt, hogy a magyar kormány, az állam szociális ellátórendszere senkit sem fog sorsára hagyni. Segítünk mindenkinek, aki nehéz helyzetbe kerül. Ami pedig a dilettáns politikusokat illeti, azon gondolkodtam, hogy ön dilettáns-e vagy pedig demagóg - de úgy látom, mind a kettő egyszerre. Mert, tisztelt Országgyűlés, ha jól értem, a képviselő úr azt hiányolja itt, a hozzászólásának ez a megfajthető magva, hogy miért nem legalizáljuk a falopást, miért nem vágjuk ki az összes erdőt, és miért nem engedélyezzük a fa-feketekereskedelmet és a fekete-faimportot is, amit ön ilyen nosztalgikus felhanggal említ, megpróbál becsempészni ebbe a kérdés-feleletbe.

Tisztelt Országgyűlés! A kormány célja az átlátható, felelős erdőgazdálkodás és az ehhez kapcsolódó rendezett viszonyok kialakítása a tűzifa-kereskedelemben, a tűzifapiacra is. Tehát, ahogy említettem, nem fogjuk magukra hagyni azokat sem, akik nehéz helyzetbe kerülnek. Ezt a célt szolgálja a szociális

tűzifaprogram, illetve a szociális fűtőanyag-, tüzelőanyag-program is.

Az egy európai uniós kötelezettség, hogy az EUTR-szabályozást be kellett vezetnünk, ez más nyomomonkövethetőségi rendszerekkel együtt gyakorlatilag megszüntette a feketekereskedelmet, ami ezen a területen jelentős volt. Sőt, az illegális faimportot is visszaszorította, illetve a szomszéd országok is a Magyarországra irányuló exportot leállították, fékeztek. Nyilván ott is végesek a készletek. És Magyarországon is van egy erdőgazdálkodási terv, egy erdőki-termelési terv. Ez meghatározza, hogy mennyi fát tudunk kitermelni. Ezt az állami erdészetek egyébként teljesítik, és a magánerdészetek is teljesíteni fogják. Tehát így a terv szerinti mennyiséget tudjuk kitermelni. Bízom benne, hogy ez enyhíteni fogja a tűzifahiányt.

További intézkedéseket is tervezünk, hogy milyen tűzifamennyiség vonható be a piacra, de mindent természetesen a legalitás keretei között kell eljuttatnunk a rászorulókhhoz, illetve azokhoz, akik tűzifát szeretnének vásárolni. Köszönöm. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Tisztelt Képviselőtársaim! Schmuck Erzsébet, az LMP képviselője, kérdést kíván feltenni a Paksi Atomerőmű két új blokkja tervezéséért, megépítéséért és üzembe helyezéséért felelős tárca nélküli miniszterhez: **„Felfüggesztik-e a paksi költséket az Európai Bíróság döntéséig?”** címmel. Öné a szó, képviselő asszony.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Az osztrák kormány a választások előtti utolsó munkanapján egyértelmű jelzést adott arról, hogy Ausztria korábbi ígéretének megfelelően az Európai Bírósághoz fordul a tervezett paksi bővítés állami támogatása miatt.

Mielőtt még pártpolitikát kevernének a kérdésbe, fontos leszögezni, hogy Ausztria mindig megteszi ezt a lépést, amikor Európában állami támogatással akarnak atomerőművet építeni. Megtette a brit Hinkley Point C esetében és meg fogja tenni most is, függetlenül attól, hogy ki került kormányra. Az osztrák közélet egyik sajátossága a társadalom antinukleáris beállítódása, amihez az ottani politika is igazodik, pártállástól függetlenül. Vagyis aligha érdemes arra számítani, hogy az új néppárti vezetés majd visszavonja elődje döntését. A brit példa ugyanakkor sok szempontból tanulságos Magyarország számára. Az Európai Bíróság eljárásának hírére Nagy-Britanniában azonnal felfüggesztettek mindennemű pénzköltést és előkészületet Hinkley Point C kapcsán mindaddig, míg a bírósági döntés meg nem születik. Egy felelős, a közpénzekkel megfontoltan gazdálkodó kormány nem is tehet mást, hiszen a bíróság akár úgy is dönthet, hogy az atomerőmű az adott feltételekkel nem épülhet meg.

Ezért kérem, szíveskedjék tájékoztatni arról, hogy a magyar kormány is hajlandó-e a paksi költségek átmeneti leállítására, vagy pedig fontosabb önöknek a fideszes holdudvar pénzélése, a pártkifizé-

tőhelyé tett bővítési beruházás révén, és tovább öntik a közpénzt abba a bődönbe, amelynek az alját egy esetleges elutasító bírósági döntés kiütheti. Válaszát előre is köszönöm.

ELNÖK: Megadom a szót Aszódi Attila államtitkár úrnak.

DR. ASZÓDI ATTILA, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Azt kell mondjam önnek, hogy már megint olyat mond, ami nem igaz. A brit atomerőmű építésének ügyében az a helyzet, hogy az ön által idézett osztrák keresetet 2015 júliusában adták be az Európai Bíróságra, a beruházó EDF igazgatósága 2016 júliusában hozta meg a végső tulajdonosi döntést, a brit kormány pedig 2016 szeptemberében járult hozzá a beruházás megvalósításához.

Jelenleg a HPC, a brit atomerőmű telephelyén naponta 2 ezer ember dolgozik, havonta 600 ezer munkaórát fektetnek be az építkezésbe. Eddig 4 millió köbméter földet mozgattak meg, áll már két toronydaru, zajlik a móló építése, zajlik a hűtővízrendszer csöveinek telepítése. Tehát rengeteg munka zajlik a telephelyen, miközben az Európai Bíróság az ön által idézett döntését még nem hozta meg. Tehát az, amit ön állít a brit atomerőmű építésével kapcsolatban, egyszerűen nem igaz.

Nézzük az osztrákok hozzáállását! Nemrégiben az osztrák államfő, Alexander Van der Bellen azt mondta a Magyarországhoz való viszonyukkal kapcsolatban, idézem: „Nem újdonság, hogy az atomenergia alkalmazását tekintve eltérő Magyarország és Ausztria álláspontja.

(13.10)

Ugyanakkor ez természetesen érthető, hiszen a vízenergia tekintetében Ausztriának teljesen más, jobb feltételei vannak, mint Magyarországnak.” Ausztria villamosenergia-termelésének majdnem 60 százalékát vízerőművekből fedezi, Magyarországon ezek az adottságok, egyszerűen a természeti körülményeinknél fogva nem állnak rendelkezésre.

Európai uniós alapelv, hogy minden ország maga választhatja meg az energiapolitikáját. Ez szükségzerű, hiszen a különböző országok más adottságokkal bírnak. Mi azért dolgozunk a Paks II.-projekten, hogy mindenki számára olcsón legyen hozzáférhető a villamos energia. Úgy látom, hogy önöknek ez nem céljuk, önök a drága villamosenergia-ellátás mellett vannak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Képviselőtársaim! Kiss László, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Hogy áll a magyar állam támogatásával létrehozandó romániai magánkórházak ügye?”** címmel. Öné a szó, képviselő úr.

DR. KISS LÁSZLÓ (MSZP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Több mint egy év telt el azóta, hogy

ugyanebben az ügyben Rétvári államtitkár úr arról tájékoztatott, hogy Magyarország Kormánya elkötelezett abban, hogy a partiumi és székelyföldi egészségügyi ellátó intézmények létrehozásával összefüggésben egy konstruktív együttműködésre törekedjen a helyiekkel, és akár egy kórház is épüljön itt. Tudomásom szerint ilyen egyeztetések valóban voltak helyi egyházak, civil szervezetek és a magyar kormány között.

A válaszból az is kiderült, hogy minden kormányzati elköteleződés korai mindaddig, amíg a szakmai elképzelések véglegesítése nem történt meg - igyekeztem szó szerint idézni. Az elmúlt hónapokban sikerült előrehaladást elérniük az érintetteknek a koncepciók előkészítésében, azonban nyilvánvaló, hogy a működési kiadások és a költségvetési hatások számszerűsítése nem történhet meg a pontos szakmai tervek vázolását megelőzően. Ez történt 2016 februárjában. A válaszában valóban megerősítette akkor is, hogy folynak ilyen egyeztetések, és tudomásom szerint azóta is folynak ezek az egyeztetések.

Nem tudom, hogy hol tart az ügy, mikor lesz végleges koncepció, ebben a ciklusban elkezdődik-e esetleg egy Partiumban lévő állami vagy magánkórház építése, abban esetleg kik fognak dolgozni, tudhatunk-e valamit arról, hogy ennek az ügynek a részletei hol tartanak. Hol tart tehát a magyar állam támogatásával létrehozandó erdélyi vagy partiumi magánkórházak ügye, és vélhetőleg, ha ez tudható, milyen forrásokat kell igénybe venni, ezért mennyibe fog kerülni ez az adófizetőknek? Várom államtitkár úr válaszát.

ELNÖK: Köszönjük. Megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Nem lehet tudni az ön által leadott és elmondott szövegből, hogy ön most pontosan minek és kinek drukkol, hiszen a végén egy olyasfajta kérdést tett fel, amely emlékeztet minket a 2004. december 5-ei akkori szocialista kampányra, amelyben 23 millió románnal riogattak - ugye, aki ezt kitalálta, Ron Werber, ő most már az LMP szekerét tolja -, illetőleg az volt az önök szórólapjára írva, hogy ne fizessünk állásunkkal az olcsó határon túli munkavállalók miatt. Így vélekedett akkor a határon túli magyarokról az MSZP, most a migránsügyben sokkal kedvezőbbek a migránsokkal, akkor a határon túli magyarokkal sem voltak azok.

Valóban nagyon sokféle fejlesztés fut az egész Kárpát-medencében. Van ebben óvodafejlesztési program 17 milliárd forintból, amelyből 68 új magyar óvoda és bölcsőde épül a határon túl, 215 óvoda fejlesztése valósul meg, 11 magyarországi felsőoktatási intézmény 15 alapképzést és két mesterképzést indított be határon túl 1200 hallgatónak, és a határon túli felsőoktatási intézmények száma is 20; 300 alap-, osztatlan, mester- és doktori képzést nyújta-

nak 16 ezer hallgatónak magyar nyelven összességében. Ha megnézzük, akkor az oktatásban, kultúrában nagyon sokféle kapcsolata van már a határon túli magyaroknak az anyaországgal, az anyaország segíti őket.

A kettős állampolgárság összeköt minket közjoggal is, és ebből a portfólióból valóban az egészségügyi ellátás, amelyik az egyik legbonyolultabb, és amelynél a legnehezebb az egyeztetések előrevitele. Nyilván a MÁÉRT idén novemberi ülései is talán egy újabb lendület tudnak ennek adni, hiszen Magyarország elkötelezett arra, hogy határon túli magyarlakta vidékeken is jobb minőségű magyar nyelvű, akár magánintézmény formájában megvalósuló ellátás legyen. De ennek a pontos részleteit jelenleg nem lehet megmondani, hiszen a tárgyalások kiterjednek arra, hogy hol van leginkább szükség magyar nyelvű alapellátásra, hol van szükség magyar nyelvű szakellátásra, és hol lenne szükség egy magyar nyelvű kórházra és egy magyar kórházra is Erdélyben és Partiumban.

Meglátjuk, hogy a MÁÉRT után előbbre jutunk-e ezekben a nagyon-nagyon széles körű, sok szereplőt bevonó egyeztetésekben. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Szávay István, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszterhez: **„Magyar olajtársaság? Magyar üzletlánc? Magyar bank? 2.”** címmel. A kérdés megválaszolásával a miniszterelnök úr a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Seszták Miklós nemzeti fejlesztési miniszter urat bízta meg. A kérdésre a miniszter úr felkérésére Fónagy János államtitkár úr fog válaszolni. Ön a szó, képviselő úr.

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Majdnem napra pontosan öt évvel ezelőtt kérdeztem miniszterelnök urat arról, hogy számos, részben vagy egészében magyar állami tulajdonban lévő cég, mint például a CBA, MOL vagy az OTP, sokszor nem hajlandó foglalkozni azzal, hogy a környező országokban, de legalább azok magyarlakta területein működő fiókjaiban, üzleteiben vagy töltőállomásain magyar nyelven is tudó alkalmazottai, magyar nyelvű feliratai és reklámújságjai legyenek.

Miniszterelnök úr akkor azt válaszolta, a magyar állam ezeknek a cégeknek nem adhat utasításokat a nyelvhasználatra vonatkozóan, miközben egyébként azon felvetésemet nem vitatta, hogy nevezettek piaci előnyt kovácsolnak abból, hogy a helyi magyar közösség őket magyar vállalatként azonosítja. A pénzükre tehát utaznak, de az identitásukat és a kivívott jogaikat nem tisztelik.

Bár történt némi előrehaladás például a MOL erdélyi töltőállomásai tekintetében, még ma is hajmeresztő történetek keringenek e vállalatok magyar nyelvhasználatához való hozzáállásáról. A Felvidéken működő OTP például százezreket sokkolt magyar színészekkel eljátszott szlovák nyelvű reklámfilmjei-

vel, vagy a Révkomáromban megjelent, kizárólag szlovák nyelvű plakátjaival. Legutóbb pedig a somorjai fiókjukba durva szidalmazások közepette rendőrt hívtak egy magyar a hölgyre csak azért, mert ő magyar nyelvű ügyintézésért kért, egyébként pont a Bethlen Gábor Alap által elutalt oktatási-nevelési támogatások felvétele kapcsán.

Öt év alatt tehát nem sikerült sokat változtatni e cégek nyelvpolitikai hozzáállásán, ráadásul egy olyan bank vonatkozásában sem, amely százmilliárdos nagyságrendben kezel külhoni magyaroknak szánt állami támogatásokat vagy hiteleket, és ezáltal jelentős bevételekre tesz szert. Egy felcsúti VIP-páholys szotyolázás közben akár ez is szóba kerülhetne Orbán Viktor és Csányi Sándor között.

Kérdezem tehát a fentiek alapján államtitkár urat, miért nem foglalkozik továbbra sem a kormány azzal, hogy a külhonban is működő, részben vagy egészében magyar tulajdonban álló cégek kiemelt figyelmet fordítsanak magyarul is tudó alkalmazottak felvételére és magyar feliratok használatára, illetve mi a kormány álláspontja az OTP somorjai fiókjában történt felháborító és vérlázító eset kapcsán. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Fónagy János államtitkár urat illeti a szó.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Nem véletlen, hogy mint ön is említette, öt évvel ezelőtt hangzott el az ön kérdése. Öt év alatt önök nemzeti ügyben sok tekintetben megváltoztatták magatartásukat. *(Szávay István közbeszól.)* Nem szavazták meg a kvótáellenes alaptörvény-módosítást, és esetenként egyes képviselőjük durván, megengedhetetlen hangon beszél a határon túli magyarokról. Hogy csak egy példát mondjak, szolnoki elnökük azt mondta a határon túli magyarokról, hogy „Az erdélyi magyarság nagyobb része - az észak-amerikai indiánokhoz hasonlóan - megvehető egy marék üvegyönggyel. Ez a marék üvegyöngy a kettős állampolgárság volt.” *(Szávay István közbeszól.)*

Tisztelt Képviselő Úr! Egyébként a kormány státusza a nem kizárólagos állami tulajdonban lévő cégekkel kapcsolatban nem változott. Nem állami tulajdonban lévő gazdasági társaságok esetében a magyar állam közhatalmi tevékenység gyakorlása során nem adhat utasítást társaságok belső működésének befolyásolására. A nem többségi állami tulajdonban lévő gazdasági társaságok esetében a magyar állam tulajdonosként sem tud érdemi befolyást arra az egyébként általunk is fontosnak tartott célra fordítani, hogy a magyar nyelv használatát segítsék elő. Ez egyébként csak ezeknek a társaságoknak pozitív hozzáállásával valósulhat meg.

En javasolom képviselő úrnak, indítványozom önnek, hogy próbálják meg a gazdasági életben jelentős szerepet játszó gazdájuk közreműködését kérni, hogy ezek a nagy gazdasági cégek változtassanak azon az egyébként általunk sem helyeselt maga-

tartásukon, amelyet ön is kérdésében kifogásolt. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

(13.20)

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Kulcsár Gergely, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a belügyminiszterhez: „**A fideszes arrogancia újabb 'gyöngyszemei' a berettyóújfalui börtönkórház kapcsán.**” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

KULCSÁR GERGELY (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Október 8-án lezajlott egy helyi népszavazás Berettyóújfaluban, amelyen arról szavazhattak a helyiek, akarják-e, hogy a városukban börtönkórház épüljön a városi kórház szomszédságában.

A referendum érvénytelen lett, ami nem is csoda, hiszen a Fidesz gyakorlatilag nem is kampányolt, arra játszottak, hogy nem lesz érvényes, ez sikerült nekik, viszont a véleményt nyilvánítók közel kétharmada elutasította a rabkórházat, és a kvótanépszavazás óta Kósa Lajostól tudjuk, hogy akik nem mentek el szavazni, azok rábízták a döntést azokra, akik az urnákhoz járultak. Sajnos a város fideszes vezetése nem így gondolta. Muraközi István polgármester a népszavazást követő testületi ülésen kezdésként nem adott szót dr. Zákány Zsoltnak, a helyi kórház egyik főorvosának, és ugyanezt megtette velem is. Arrogáns, antidemokratikus lépését azzal indokolta, hogy ő sem szólalhat fel a parlamentben. Ezek után a berettyóújfalui képviselő-testület fideszes többsége, semmibe véve 3 ezer ember véleményét, megerősítette azon szándékát, hogy a kiszemelt területet az államnak adja rabkórház építésére.

A történet itt még nem ért véget. Politikai bosszorkányüldözésbe kezdtek, amelynek áldozata Zákány Zsolt volt, aki szülész-nőgyógyász főorvosként köztisztviselőnek örvend a településen. Egyetlen bűne az volt, hogy nem értett egyet a fideszes nagyurakkal, és szakmai véleményének hangot is adott. A kisstílusú lejárató kampányra a koronát azzal tették fel, hogy dr. Muraközi Zoltán - a polgármester testvére, a kórház vezetője - Zákány Zsoltot leváltotta az osztályvezető főorvosi tisztségéből.

Tisztelt Államtitkár Úr! Ön szerint helyes az, ha nem veszik figyelembe a helyi emberek akarátát, és erővel rákényszerítenek egy ilyen intézményt egy kisvárosra? Továbbá mi a véleménye arról, hogy fideszes politikai leszámolás áldozatává válik egy kiváló orvos, akit a betegek ezrei tisztelnek a városban? Várom érdemi válaszát. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Megadom a szót Kontrát Károly államtitkár úrnak.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A

berettyóújfalusi emberek a népszavazáson döntöttek, és úgy döntöttek, hogy nem akarják megakadályozni a börtönkórház megépítését Berettyóújfaluban, az önkormányzat intrikái és az önkormányzat kampánya ellenére. Ez a beruházás a berettyóújfalusi emberek érdekeit szolgálja.

Kérem önt, tisztelt képviselő úr, ha valóban demokrata, akkor tartsa tiszteletben az emberek többségének akaratát. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban. - Közbeszólások a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! A kérdések végére értünk. Most nemzetiségi szószólói kérdés fog elhangozni.

Alexov Lyubomir szerb nemzetiségi szószóló kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Várható-e a nemzetiségi önkormányzatok által fenntartott köznevelési intézmények költségvetési finanszírozását a nemzetiségi sajátosságokhoz, illetve a kötelező béremelések végrehajtásához igazítják?”** címmel. Ön a szó, szószóló úr.

ALEXOV LYUBOMIR nemzetiségi szószóló: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! A magyarországi szerb nemzetiségi közösség nagyra értékeli azokat az eredményeket, amelyek a nemzetiségi köznevelésben a finanszírozás és az intézményes feltételrendszer javítása terén az elmúlt évek során megvalósultak. Ugyanakkor problémás, hogy a Magyar Államkincstár által folyósított normatív támogatás igénylésekor és elszámolásakor a köznevelési intézményt fenntartó országos nemzetiségi önkormányzatok szembesülnek azzal, hogy a költségvetési támogatások feltételeit megállapító jogszabályok sokszor nincsenek tekintettel a Magyarországon élő nemzetiségek által fenntartott köznevelési intézmények különleges helyzetére és működésük sajátosságaira.

A nevelési-oktatási munkát közvetlenül segítők körében nehézséget jelent, hogy a nemzetiség nyelvét beszélő szakemberek a területileg illetékes pedagógiai szakszolgálatok alkalmazásában csak kivételesen állnak rendelkezésre, a nemzetiségi iskolákban történő alkalmazásuk ugyanakkor a 326/2013. kormányrendelet 4. számú melléklete alapján nem finanszírozható.

A legnagyobb problémát az intézményekben dolgozó - eddig is csak a köznevelési szerződés keretében finanszírozott - egyéb munkakörben foglalkoztatottak munkabére okozza, amely a kormány döntéseit követően a minimálbér és a garantált bérminimum emelésével minden évben nő, ugyanakkor a köznevelési szerződés keretében biztosított kiegészítő támogatás összege állandó, nem követi a kötelező béremelést.

Az 1312/2017. kormányhatározat alapján a helyi önkormányzatok számára a kötelező béremelés forrása biztosított, a nemzetiségi önkormányzatok részére ilyen keret nem áll rendelkezésre.

Tisztelt Államtitkár Úr! Mindezek alapján kérem: tervezik-e, hogy a nemzetiségi önkormányzatok által fenntartott köznevelési intézmények költségvetési finanszírozását a nemzetiségi sajátosságokhoz, illetve a kötelező béremelések végrehajtásához igazítják? Várva megtisztelő válaszát, köszönöm figyelmüket.

ELNÖK: Köszönjük, szószóló úr. Most megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Szószóló Úr! Tisztelt Ház! 2010-ben döntöttünk amellett, hogy igyekszünk minél szorosabbra fűzni a Magyarországon élő nemzetiségekkel a kapcsolatot, pontosan azért, hogy minden, Magyarországon élő nemzetiség a saját identitását, a saját nyelvét jobban ki tudja teljesíteni, amelynek nyilván fontos része az is, hogy az iskolarendszere is megerősödjék.

Ha megnézzük a költségvetési törvényekben a nemzetiségek számára nyújtott támogatásokat, akkor azt látjuk, hogy háromszorosára nőtt ez az összeg; 2010-ben 3 milliárd forint volt, a jövő évi költségvetésben - amit már elfogadtunk - ez több mint 10 milliárd, tehát 3 milliárdról 10 milliárd forint fölé nőtt. Ugyanígy az iskolákban is a jövő évi költségvetési törvény szerinti elismert átlagos bérek a nem pedagógus végzettséggel rendelkezők esetében 1,8 millióról 2 millió 167 ezerre nőttek, az iskolákban, kollégiumokban 2 millió 200 ezerről 2 millió 600 ezer környékére, az óvodákban pedig 2 millió 200 ezerről 2 millió 800 ezer fölé emelkedtek az elismert tételek.

A nemzetiségi önkormányzatok az általuk fenntartott köznevelési intézmények működtetéséhez kiemelt támogatást vehetnek igénybe, az átlagbértámogatást az átlagosnál kedvezőbb feltételek mellett igényelhetik, nem 12 tanulónként, hanem 8 tanulónként, illetve kiemelt mértékű működési támogatás is megilleti őket, amelynek a mértéke 160 ezer forint/fő/év összegről 200 ezer forint/fő/év összegre emelkedik jövőre.

A fentiek mellett több nemzetiségi önkormányzat, köztük a Szerb Országos Önkormányzat is köznevelési szerződés keretében további jelentős mértékű kiegészítő támogatásban részesül, a Szerb Országos Önkormányzat 340 ezer forint/fő/év, éves szinten 20 878 125 forint kiegészítő támogatást kap, és a fentiekén túl még a nemzetiségi tankönyvek beszerzéséhez is kiegészítő támogatást nyújt a tárca. Az erről szóló szerződés előkészítése folyamatban van.

A nemzetiségi tanulmányi ösztöndíjaknak a kiadására is 2011 óta kerül sor évről évre a hazánkban élő őshonos nemzetiségek identitásának *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* megőrzése céljából, illetőleg a tankönyveket nemcsak a kilencedik, de a tizenkettedik évfolyamig kapják ingyenesen szintén a nemzetiségi iskoláknak nyújtott külön támogatás keretében. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Ezzel a kérdések végére értünk. Most következnek az **azonnali kérdések**.

Elsőként Burány Sándor, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnökhöz: „Mi a helyzet?” címmel. A miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Fazekas Sándor földművelésügyi miniszter urat jelölte ki. Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e a személyét, vagy a miniszterelnök úrtól kéri a választ.

BURÁNY SÁNDOR (MSZP): **Nem fogadom el** a helyettesítést.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársaim! Bárándy Gergely, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Magyar Nemzeti Bank elnökéhez: „Rokonok, haverok és mások 5?” címmel. Az elnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Nagy Márton alelnök urat jelölte ki. Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e a személyét.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Nem! *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Jelezte, hogy nem, így az elnök úrnak majd a második **oron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Tisztelt Képviselőtársaim! Szakács László, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez: „**Önök ez sikerül?**” címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Csepreghy Nándor államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e a személyét.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Igen, köszönöm.

ELNÖK: Jelzi, hogy igen. Öné a szó, képviselő úr.

(13-30)

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Az államháztartás rendjéről szóló törvény szerint a magyar állam, az önkormányzatok és bárki, aki közpénzzel gazdálkodik, nem köthet semmifajta szerződést olyan céggel, amelynek nem tisztázott vagy a tulajdonosi háttere, vagy a tevékenysége nem tisztázott, és erre megvannak a megfelelő szervek, amelyek fel tudják deríteni, hogy akár a tulajdonosi háttér, akár a működés tekintetében milyen olyan tényezők vannak, amelyek alapján nem lehet szerződést kötni velük.

Ez így szerepel az államháztartás rendjéről szóló törvényben egészen addig, amíg majd önök el nem fogadják azt a módosítását, amit most egy salátatörvényben elbújtatnak, hogy márpedig lesznek ez alól kivételek, még hozzá a külképviseleti olyan intézmények, mint például a nagykövetségek, a konzulátu-

sok, amelyek nem Magyarországon teljesítenek szolgálatot, és nem Magyarországon látják el a feladatukat. Számukra egy általános felmentést adnának, és ezzel teret nyitnának afelé - a Gazdasági bizottságban is ezt tárgyaltuk -, hogy olyan cégekkel is kössenek szerződést, amelyeknek nem tudjuk, hogy kik vannak a tulajdonosi háttérében, vagy nem tudjuk, mi a tevékenységük, vajon pénzmossással foglalkoznak-e, esetleg a terrorizmus finanszírozásával foglalkoznak-e.

Amikor mi egy módosítót nyújtottunk be, hogy maradjon ez úgy, ahogyan most van, akkor az önök államtitkára, Bocskai államtitkár úr a Külügyminisztériumból azt mondta, hogy megpróbálták betartani az államháztartás rendjéről szóló törvényt, kísérletet tettek rá - így fogalmazott ő -, de nem sikerült, ezért inkább nem szorgalmasabban dolgoznak, hanem a törvényt akarják módosítani.

Igazából az lenne a kérdésem az államtitkár úr felé, mivel önök is fenntartanak egy külképviseleti szervet, a brüsszeli Állandó Képviseletet, hogy ott sikerül-e önöknek betartani ezt a törvényt, vagy önök szerint is inkább ezen puhítani kellene, és az offshore-okkal is lehetne szerződést kötni. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Megadom a szót Csepreghy Nándor államtitkár úrnak.

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára: Tisztelt elnök úr, köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselő Úr! Kérdésfeltevését próbálom komolyan venni, annak ellenére, hogy az MSZP-nek az offshore cégek iránti hatalmas buzgalma, illetve a velük szembe való küzdelem hatalmas buzgalma 2010-ig, úgy látom, nem volt a párt napirendjén, hiszen megnézhetjük az önök által támogatott, kinevezett jegybankelnök offshore ügyleteit, vagy akár az MSZP padsoraiban korábban ülő országgyűlési képviselők, ma már üzletember korábbi országgyűlési képviselők üzleti ügyeit. *(Mesterházy Attila: Fideszesek, akik ott ülnek...)*

Minden egyes esetben az az elvárás a magyar állam minden képviselőjével szemben, hogy betartsa a hatályos törvényeket. *Mesterházy Attila: Kerényről! Kerényről beszéljen, államtitkár úr!* A 2012-ben hatályba lépett Alaptörvény szabályozza egyértelműen azt, hogy magyar állami költségvetésből gazdálkodó szervezet csak átlátható háttérű cégekkel köthet bármilyen típusú kontraktust, és ameddig ez a szabály kiterjed hatályát, idejét tekintve, addig minden magyar állami szereplőnek ezt kell elfogadni.

Nem szeretném megelőlegezni azt, hogy milyen új szabályt fogad majd el az Országgyűlés, azonban valóban indokolt lehet a megfelelő gazdasági-jogi garanciák mellett az, hogy a külképviseletek, amelyek egy-egy országban kell hogy beszállítói partnereket válasszanak maguknak, a helyi rendszerbe illeszkedően tudják ezt megtenni. De ez nem jelenti azt, hogy elszámolási kötelezettségüknek és különböző védelmi kötelezettségüknek ne kelljen eleget tenniük, hiszen számtalan állami ellenőrző szervezet

az, amely ellenőrzi az ő munkájukat, gazdálkodásukat és szabályosságukat.

Tehát ameddig a szocialista kormányzatok számtalan esetben nemcsak szemet hunytak, hanem támogattak offshore háttérű cégekkel való megállapodásokat és pénzek kimentését Magyarországról - látjuk ezt többek között a 4-es metró ügyében is, amely Magyarország modern kori történetének talán legkomolyabb korrupciós ügye -, addig ennek a Fidesz-kormányzat 2012-ben véget vetett. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Megadom a szót viszonvászra a képviselő úrnak.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Én mindenfajta különösebb jelző nélkül komolyan veszem az ön válaszát, azzal együtt, hogy azért, ha offshore-ozásról van szó, akkor szerintem Kerényi képviselőtársával azért még beszéljen erről a Fidesz-frakcióban; esetleg a Gazdasági bizottság alelnökével, Mengyi alelnök úrral pedig még beszéljessen el egy kicsit a korrupcióról, én azt gondolom, az egy jó dolog lenne *(Dr. Bárándy Gergely: Vagy a rokonokkal!)*, sokkal többet megtud tőlük, higgye el, ha önnel őszinték. *(Közbeszólások az MSZP soraiban: Farkas Flórián! - Farkas Sándorral!)*

Átláthatósági nyilatkozatot kérnek önök mindenkitől, még akkor is, ha egy százházas településről van szó, egy kis önkormányzatról van szó. Mégis most felmentenek egy olyan intézményt, mint a Külgazdasági és Külügyminisztérium, több ezer alkalmazottjával, az önök mögött álló Információs Hivatallal, amely fel kellene hogy tudja deríteni, hogy melyik cégnek mi áll a háttérben? Ön elmondja ezeket a paneleket, amelyeket önnek általában össze szoktak írni egy sajtótájékoztatóra, és erre nem tud válaszolni? Sikerül önöknek vagy nem tudják betartani Brüsszelben az Állandó Képviseleten az offshore törvényt? Köszönöm. *(Mesterházy Attila: Úgy van! - Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Államtitkár urat illeti a szó.

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Engedje meg, hogy teljeskörűen tájékoztassam: amióta a Miniszterelnökség vezeti a brüsszeli Állandó Képviseletet, minden hatályos magyar és európai uniós jog szerinti törvénynek megfelelünk, és a jövőben is meg fogunk felelni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Volner János, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnökhöz: „Milyen országot építenek Önök?” címmel. A miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszadásra Fazekas Sándor földművelésügyi miniszter urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a személyét.

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Megvárom a miniszterelnök urat, elnök úr. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük. A miniszterelnök úrnak a második **oron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Tisztelt Képviselőtársaim! Dúró Dóra, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: „**Pinocchio pironkodik.**” címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszadásra Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem képviselő asszonyt, elfogadja-e a személyét. *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy igen. Öné a szó, képviselő asszony.

DÚRÓ DÓRA (Jobbik): Köszönöm a szót. Mélyen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! A Klebelsberg Központ tájékoztatása alapján hetente 1300 pedagógus státusznyi tanórát kell helyettesítéssel megtartaniuk a tanároknak. Mindez azt jelenti, hogy nagyságrendileg 30 ezer olyan tanóra van, amit nem tud az adott szakos pedagógus megtartani, és ez rendkívül komoly és nagy szám.

Mindezek ellenére a kormány vagy hazudik, vagy bagatellizálni próbálja a problémát, arról beszélnek, hogy kizárólag helyi szintű a pedagógushiány Magyarországon, holott persze, helyi szintű, csak mindenhol helyi szintű, gyakorlatilag nem tudunk olyan megyét mondani - beleértve a fővárost is egyébként -, ahol ne lenne pedagógushiány. Van olyan járás, ahol hét tárgyhoz keresnek tanárt, tisztelt államtitkár úr, és az önök korábbi ígéreteivel ellentétben a tankerületi rendszer sem tudja megoldani ezt a problémát.

Mindezen nem kell csodálkozni, hiszen az elmúlt hét évben önök úgy hajtották végre az oktatáspolitikában a változásokat, hogy a szakma végig tiltakozott ellene. A pedagóguséletpálya-modell kapcsán is számos ilyen eset történt, például az anyagi megbecsülés hiánya is jellemzi sajnos az életpályamodellt, 2018 januárjában ugyanis az a helyzet fog fennállni, hogy egy kezdő, főiskolát végzett pedagógus bruttó bére mindössze 2200 forinttal lesz magasabb, mint a garantált bérminimum Magyarországon. Ha önök csak ennyire becsülik meg a pedagógusokat, ha ennyire tartják az ő munkájukat értékesnek, akkor nem fog megoldódni a pedagógushiány, tisztelt államtitkár úr.

Amit idén szeptemberben csináltak, hogy a pedagógusok differenciált béremelését úgy tették lehetővé, hogy egymás kárára kaphatnak nagyobb elismerést, az meg egészen arcátlan dolog volt, államtitkár úr, mindenki tiltakozott ellene, az összes szakmai szervezet, önök mégis azt mondták, úgy állították be, mintha ez az ő kérésük lett volna. Államtitkár úr, vegyék már észre, hogy probléma van a közoktatásban! *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Rétvári Bence államtitkár urat illeti a szó.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a

szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Amikor olvastam a címét a felszólalásának, hogy „Pinocchio pironkodik”, elképzeltem magam előtt Simicska Dzsepettő Lajost, amint farigcsálja a kis Pinokkiót a Jobbik-frakció tagjaiból (*Közbeszólások a Jobbik és az MSZP soraiban.*), és bizony elképzeltem, hogy ha az elmúlt öt évbe belegondolunk, a Jobbik-frakció tagjainak egy külön segéderőre lenne szükségük, hogy az ajtót kinyissák, hiszen olyan hosszúra nőtt volna az orruk, hiszen annyi mindent és annyi mindennek az ellenkezőjét is mondták az elmúlt időszakban, köszönhetően a jó Dzsepettőjuknak, aki olyan frakciót farag belőlük, amelyet éppen szeretne, és ezért a Jobbik semmiben nem áll ellen.

De ha már az oktatás kérdését hozta fel ezután, tisztelt képviselő asszony, ön is tudja, hogy 177 ezer pedagógus dolgozik ma Magyarországon, több mint 150 ezren dolgoznak azokban a köznevelési intézményekben, amelyekre ön utalt, és ebből, ön azt mondja, hogy 1300 státusz hiányzik, ami kevesebb, mint 1 százaléka a teljes pedagóguslétszámnak, ön tehát azt mondja, hogy 1 százalékot el nem érő pedagógushiány már az egész rendszer működését veszélyezteti.

Fontos persze, hogy ezeket a pedagógusokat pótoljuk, ezért indított a kormány programokat. Ezért indítottuk el a Klebelsberg képzési ösztöndíjat, amely nagyon sikeres, hiszen már 1500-an vettek benne részt, és pontosan a hiányterületeken és a hiányszakokon segít már rövid és középtávon, hogy ilyen végzettségű fiatalok kerüljenek be a köznevelés rendszerébe oktatóként.

(13.40)

Ezért indítottuk a pedagógus-életpályát, hogy 50 százalékkal növeljük a pedagógusok fizetését, és ez 30-40 százalékkal növelte a pedagóguspályára jelentkezők és felvettek számát is.

Az pedig, tisztelt képviselő asszony, hogy önök sokszor azt mondták, hogy a szakszervezetek kéréseit támogatják, akik azt mondták, hogy aki jobb munkát végez, az nagyobb elismerést kapjon, aki nem végez olyan jó munkát, az csak átlagos elismerést kapjon, a kormányzat ezt megvitatta a köznevelési kerekasztalon a köznevelés szereplőivel, ezért mondta azt, hogy megadja az iskolaigazgatóknak a lehetőséget, hogy egy előre rögzített szempontrendszer alapján a nagyobb teljesítményű oktatókat nagyobb mértékben tudják jutalmazni és a fizetésüket emelni. Ezért volt differenciált a fizetésemelés. Köszönöm szépen. (*Taps a kormányzó pártok padsoraiban.*)

ELNÖK: A képviselő asszonyt illeti a szó.

DÚRÓ DÓRA (Jobbik): Tisztelt Államtitkár Úr! Önök hét éve kormányoznak, és rövid távú megoldásokról beszél. Ne tegye! Hét éve önök vannak kormányon, nincsenek rövid távon megoldásaik, sőt a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ létrehozása, az állami fenntartásba vétel növelte a problémá-

kat. A tankönyvpiac ilyen módú átalakítása növelte a problémákat.

A differenciálásra azért van szükség, államtitkár úr, mert önök hazudtak. Azt mondták 2013-ban, hogy 2017 szeptemberében minden pedagógusnak emelkedni fog a bére. Most ennek nincs meg a fedezete, ezért differenciálnak, és egymás kárára tudnak a pedagógusok béremeléshez jutni. Nem ezt kérték a szakszervezetek, nem ezt kérte a Pedagógus Kar! Önök teljesen tisztában vannak vele, hogy hazudnak, államtitkár úr! Nem arról volt szó. Arról volt szó, hogy mindenki kap emelést, és ezen túlmenően kértek differenciálást a szakmai szervezetek. Ne állítsa be úgy, mintha ez lenne az ő kérésük, mert ez nem igaz!

Az életpályamoddellel szintén sorozatos hazugságokban vannak. Már az elindulásakor hazudtak, hiszen az akkor megígért béremelésnek csak a 60 százalékát tudták akkor biztosítani, államtitkár úr. Ezek a problémák azok, amik miatt gyakorlatilag igen, az oktatási rendszerben az elmúlt hét évben sajnos rosszabb lett a helyzet. (*Taps a Jobbik padsoraiból.*)

ELNÖK: Államtitkár urat illeti meg a viszonzó válasz.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen. Részeredményt mindenképpen hirdethetünk, mert az egy percre jutó „önök hazudnak” kifejezés versenyt, azt hiszem, megnyerte ma Dúró Dóra az azonnali kérdések órájában.

Tisztelt Képviselő Asszony! Volt olyan időszak, amikor Magyarországon csökkent a pedagógusok száma. Ez a szocialista kormányzás, amikor 15 ezer pedagógust elbocsátottak, és van olyan időszak, amikor növekszik a pedagógusok száma, ez a Fidesz-KDNP-kormányzás. Több ezerrel több pedagógus dolgozik ma, mint ahányan dolgoztak 2010-ben, pontosan azért, hogy jobban tudjanak foglalkozni a fiatalokkal. (*Folyamatos közbeszólások az MSZP padsoraiból.*)

A szakos ellátottság Magyarországon az állami fenntartás következtében javul, és tisztelt képviselő asszony, ahogy a várólistákról nem lehetett tudni a 2010 előtti időszakban, hogy pontosan mennyien váraкоznak az egészségügyben, ugyanúgy nem lehetett tudni, hogy a 3200 fenntartónak pontosan mennyi tanárra lenne szüksége ahhoz, hogy minden iskolában minden órát helyettesítés nélkül meg tudjanak oldani.

Csak az állami fenntartásba vétel tudta ezt a problémát egyáltalán láthatóvá és kezelhetővé tenni, és a Klebelsberg-ösztöndíj, a fizetésemelés és a hasonló kormányzati programok azok, amelyek valódi segítséget tudnak ehhez nyújtani. Hosszú távon a Jobbiknak semmiféle alternatívája (*Az elnök a csengető megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.*), semmiféle javaslata nem volt, nincs ebben a kérdés-körben (*Dúró Dóra: Nem igaz!*), de van KGBélája, van (*Az elnök újból csenget.*) az Európai Unió kap-

csán megfordított véleménye és még sok minden más, amivel meg a saját választóik szemébe hazudtak. Köszönöm szépen. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Államtitkár Úr! Ha már túlmegyünk a kereten, akkor legalább maradjunk a tárgynál! Köszönöm szépen. *(Derűltség. - Dr. Rétvári Bence: Pinokkióról beszéltem, az volt a tárgy! - Szórványos taps az LMP padsoraiból. - Közbeszólások az MSZP padsoraiból, köztük: Bírálja az ülésvezetést! - Zárjuk ki!)*

Tisztelt Országgyűlés! Schmuck Erzsébet és Hadházy Ákos, az LMP képviselői, azonnali kérdést kívánnak feltenni a miniszterelnökhöz: „Miért mond le a kormány az emberek egy részéről?” címmel. A miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt Fazekas Sándort jelölte ki. Kérdezem, hogy elfogadja-e Fazekas Sándor úr személyét.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm szépen, **megvárom** a miniszterelnök urat.

ELNÖK: Köszönjük. Szél Bernadett, Hadházy Ákos és Schmuck Erzsébet, az LMP képviselői, azonnali kérdést kívánnak feltenni a miniszterelnök úrhoz: „A kormány és a valóság” címmel. A miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt Fazekas Sándort jelölte ki válaszára. Kérdezem, hogy elfogadja-e a személyét.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönjük szépen, megvárjuk a miniszterelnök urat.

ELNÖK: Köszönöm. A miniszterelnök úrnak a második **soron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia. Ikotity István, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnökhöz: „Van is meg nincs is mi az?” címmel. A miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára szintén Fazekas Sándor miniszter urat jelölte ki. Kérdezem, hogy elfogadja-e a személyét.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Igen.

ELNÖK: Jelzi, hogy igen. Öné a szó, képviselő úr.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Miniszter Úr! Egy olyan helyzetet kell bemutatnom önnek, ami, gondolom, nem teljesen idegen, hiszen az ön minisztériumához is kapcsolódnak oktatási intézmények. Képzelmény el egy oktatási intézményt, ami nemzetiségi fenntartásban van 2014 szeptembere óta. Ezen intézmény kapcsán számos megkeresés érkezett különböző volt dolgozóktól, tanulóktól, hogy az intézmény egy fantomintézmény, nem működik, aláírat íveket, és aztán nem történik ott semmiféle képzés.

Számos adatkérést, egészen pontosan most már hatot, benyújtottam a fenntartónak, illetve az intézménynek, nem kaptam rá választ. Ezek után, illetve

közben is több alkalommal személyesen meglátogattam az intézményt, az Oktatási Hivatal által az interneten is bejegyzett telephelyein. Ezek közül egy XI. kerületi, egy X. kerületi büntetés-végrehajtási intézet és még kettő vidéki büntetés-végrehajtási intézet, ahol oktatási tevékenységet végez, illetve van egy központja. Nem találtam semmiféle arra utaló jelet, hogy itt oktatási tevékenység folya, se diákot, se pedagógust nem találtam itt; olyannyira, hogy a legutóbbi alkalommal, amikor a képzés helyszínén jártam, már a tábla is le volt véve. Ott továbbírányítottak engem a III. kerületi Miklós téri központjukba, hogy egyesek szerint oda költözött az oktatás. Ott sem volt senki. Egy rutin választ kaptam a helyszínen, hogy elmentek egy gyakorlatra Gödre, az ottani iskolába. A gödi iskolának utánakérdeztem, semmiféle szerződésben nincsenek.

És amikor arra próbáltam kérdést feltenni, hogy mégis hány tanuló az, aki kiment aznap Gödre, nem voltak hajlandók válaszolni, illetve eljuttatták azt, hogy talán húszan. Nagyon komoly normatívát felvevő intézmény, ami nem működik; lehet, hogy önök rendben látják a gazdálkodását, lehet, hogy a törvényességnek is megfelel, de valójában ott nem folyik semmiféle oktatás. Szemléletmást minden ezt támasztja alá. Én ezt szóvá tettem már itt, a Parlament falai között is, és arra kérem most a miniszter úr választát, hogy mi a teendő ilyen esetben, miniszter úr, ha ezeket tapasztaljuk. Kérem, válaszoljon: ön mint a kormány tagja, mit tenne ebben az ügyben? *(Taps az LMP padsoraiból.)*

ELNÖK: Fazekas Sándor miniszter urat illeti meg a szó.

DR. FAZEKAS SÁNDOR földművelésügyi miniszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Először elmondom, hogy képviselőként mit tennék ebben az ügyben, és utána elmondom azt, hogy a kormány tagjaként mit tennék.

Ön most konkrét intézménynév, költségvetési adatazonosító, telephely-megjelölés nélkül, mintegy példálózó jelleggel egy intézményre hívta fel a figyelmet a kérdésében. Tehát nem baj, ha konkrétan megfogalmazza azt, hogy mit szeretne, és utána erre majd fog kapni egy konkrét választ, mert nyilvánvaló, hogy csak konkrét kérdésre lehet konkrét választ adni. De biztos vagyok abban, hogy ha ön esetleg nem volt sikeres az intézmény fellelésében, a kormány ebben sikeres lesz. Úgyhogy várom esetleg a konkrétumait. Köszönöm szépen. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: A képviselő urat illeti meg a szó.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Több neve van ennek az intézménynek, nagyon gyakran változik: Európai Polytechnikum, Európai Roma Szakgimnázium, Európai Roma Nemzetiségi Szakgimnázium, Általános Iskola, Szakközépiskola és Szakiskola. Azért olvastam fel, nem felejtettem ki semmit a felsorolás-

ból, mert ezek mind az Oktatási Hivatal honlapján szerepelnek így.

Sokféle intézmény van, előfordulhatnak kisebb-nagyobb hibák. Ennél az intézménynél olyan dolgokat nem találni, amik rendben vannak. Még az igazgatója is úgy van kinevezve, hogy közben ügyvéd, aktív tagja a kamarának, ami nyilvánvalóan összeférhetetlen az ügyvédi törvény 6. § (1) bekezdése szerint.

Ennél az intézménynél semmi nincsen rendben, nincsenek diákok, tanárok. Mindenki panaszkodik rá, aki onnan eljött, nem fizetik ki őket, tartozásokat halmoznak fel. Egy alkalommal kaptam egy olyan választ, egészen pontosan két alkalommal, hogy menjek el, és majd megmutatják nekem az adatokat. Nyilvánvalóan ebben a helyzetben nem szerettem volna, mert bármi hasonló helyzetben olyan választokkal állnak elő, ami kompromittáló, félrevezető, és írásban kértem az adatkérést, nem kaptam választ. Nyilván a feljelentés az egyetlen módszer, de önök kormányon, kérem, tegyenek valamit, hogy ez a sok tíz milliós, százmilliós pazarlás ne folyjon tovább.

ELNÖK: A miniszter urat illeti a szó.

DR. FAZEKAS SÁNDOR földművelésügyi miniszter: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Én azért úgy látom, ön nem jár messzire attól, hogy bővebb információkra szert tegyen, bár az adatbetekintési jog is egy olyan jog, amivel ön élhet, sőt ha szükséges, szakértőt is igénybe vehet. De nekem meggyőződésem, ahogy valamennyi közérdekű adatigénylés esetében, úgy ebben az esetben is a kormány az ön jogos igényét az adatok vonatkozásában teljesíteni fogja.

(13.50)

Én személy szerint is, illetve a Földművelésügyi Minisztérium naponta jó néhány ilyen adatkérésnek teszünk eleget. Tehát személyesen szeretném figyelemmel kísérni ezt az ügyet, azért, hogy ön a megfelelő információkhoz hozzájusson, és amennyiben bármilyen visszaélés gyanús helyzet van, akkor azt megszüntessük. Tehát én azt javaslom, hogy éljen azokkal a lehetőségekkel, amelyek a képviselők információhoz jutását szolgálják. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük. Vas Imre, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a belügyminiszterhez: **„Hogyan tudja segíteni a magyar rendőrség nemzetközi szinten is az illegális migráció megfékezését?”** címmel. Miniszter úr választhatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Kontrát Károly államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét. Jelzi, hogy igen. Öné a szó, képviselő úr.

DR. VAS IMRE (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Hosszú ideje már

annak, hogy az első migrációs hullám felütötte a fejét Magyarország déli határán, azaz a schengeni övezet külső határvidékén. Nemcsak az ott élők, de az egész ország megtapasztalhatta, hogy milyen komoly veszélyt jelentenek ránk a kontroll és ellenőrzés nélkül beáramló embertömegek. A földjeinket letarolták, mondhatni, útközben learatták, koszt, piszkot és fertőzésveszélyes környezetet hagytak maguk után, amerre csak jártak. Nem volt ez másként a városainkban sem, hiszen emlékezzünk csak a debreceni zavargásokra vagy a Keleti pályaudvar előtti embereket félelemben tartó sáortáborra vagy éppen a Budapestről az osztrák határig tartó vonulásukra.

Határozott véleményem, hogy ilyen egy ország nem engedhet meg magának, ezért hazánk nagyon helyesen haladéktalanul megkezdte Európa és Magyarország határainak megvédését, azaz a déli biztonsági határzár felépítését. Ki kell álljunk az érdekeink mellett, és mi kell döntsünk arról, hogy kivel kívánunk együtt élni és kivel nem. A leghatározottabban kell fellépni az illegális migráció ellen még akkor is, ha egy erős ellenfél, maga Soros György és a Soros-terv áll a túloldalon.

Mára bátran elmondhatjuk, hogy a kormány megvédte a magyar embereket, és mindent elkövet azért, hogy megvédje Európa népeit is. A határzár sikeres és eredményes, hiszen korszerű technikáknak köszönhetően sikerült megfékezni a déli határszakra nehezedő migrációs nyomást.

Tisztelt Államtitkár Úr! Felmerül azonban a kérdés, hogy ha itthon ilyen sikereket tudunk elérni, akkor tovább tudjuk-e adni a tapasztalatainkat más országok számára is. Tudjuk-e segíteni nemzetközi szinten az illegális migráció által ideáramlott embertömegek hatékony megfékezését?

Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Szilágyi György: Kocsis Máté válaszol! - Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Megadom a szót Kontrát Károly államtitkár úrnak.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Szilágyi képviselő úr figyelmét kérem, hogy hívja fel, hogy a parlamenti szabályokat tartsa be. Köszönöm szépen. *(Derültség a Jobbik soraiból.)*

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Először is szeretném megköszönni önnek, hogy a kérdésével lehetővé tette, hogy itt a parlament előtt ismételtelen köszönetet mondjak a magyar rendőröknek és a magyar honvédeknek azért, hogy megvédik az országot. Ma Európában kétfajta ország létezik: ahol biztonságos az élet és ahol nem biztonságos. Magyarország ma az Európai Unió és Európa egyik legbiztonságosabb országa, hála a rendőrség eredményes fellépésének. És azt is ki kell emelni, hogy ezt a jó eredményt úgy érték el rendőreink, hogy egyrészt megvédik a déli határt, megvédik Magyarországot, a magyar emberek és az Európai Unió biztonságát, másrészt pedig a közbiztonság, a belbiztonság is javul.

Engedje meg, hogy két vagy három számot mondjak erre vonatkozóan: egyrészt a kiemelt bűncselekmények száma több mint 50 százalékkal csökkent, másrészt pedig a közterületi bűncselekmények száma is jelentősen, 50 százalékkal csökkent, és a nyomozáseredményesség pedig 13 százalékkal javult. Ezek mind-mind olyan eredmények, amelyek azt mutatják, hogy azokat a törekvéseket és azokat az erőfeszítéseket, amelyeket a kormány és a parlament tesz a közbiztonság, közrend megerősítése érdekében, azok eredményesek. A kormány elkötelezett a határvédelem, a rendőrség megerősítése és a közbiztonság növelése érdekében, de nemcsak a déli határt védik meg a magyar rendőrök és a magyar honvédek, hanem segítséget nyújtunk Szerbiának és Macedóniának is. Szerbiában 15, Macedóniában jelenleg 30 magyar rendőr teljesít szolgálatot annak érdekében, hogy az ottani határvédelem is eredményes legyen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük. Képviselő úrnak megadom a szót viszonválaszra.

DR. VAS IMRE (Fidesz): Köszönöm szépen államtitkár úr válaszát. Én is fontosnak tartom, hogy a schengeni övezeten túl is a magyar rendőrök segítséget nyújtanak a határvédelemben, hiszen aki nem jut keresztül Macedónián, az nagy valószínűség szerint nem jut el a schengeni övezet határáig, a magyar-szerb határig. Úgyhogy arra kérem államtitkár úron keresztül a kormányt, miniszter urat, hogy ebben a környező országoknak minél nagyobb segítséget nyújtsunk.

A menekülteknek ott kell segíteni, ahol ők vannak, nem kell a problémát idehozni, és ezzel meg tudjuk védeni mind Magyarországot, mind pedig az Európai Unió többi országát. Köszönöm szépen a válaszát. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük. Államtitkár urat illeti a szó.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A határvédelem, a schengeni határ megvédése érdekében mi is kapunk segítséget a V4-ek országaitól. Az elmúlt időszakban mi is kaptunk segítséget Lengyelországtól, Csehországtól, Szlovákiától, és mi is folyamatosan nyújtunk segítséget Szerbiának, Macedóniának és Bulgáriának is. Úgy gondoljuk, hogy ez a nemzetközi együttműködés mind a küldő, mind a fogadó országok érdekeit szolgálja, és a közös célunk az, hogy meg tudjuk védeni Európa határait. Ehhez pedig az kell, hogy a schengeni szabályokat minden ország tartsa be, mindenki védje meg a schengeni határokat, és akkor, ha a schengeni határokat meg tudjuk védeni, akkor a belső határok újra nyitottak lesznek, hiszen ez az Európai Unió egyik legfontosabb vívmánya.

Biztosíthatom képviselő urat, hogy a 2018-as költségvetésben biztosítottak a rendőrség eredményes és sikeres működéséhez szükséges források

mind a személyi állomány illetményének emelése tekintetében, mind pedig a technikai és az egyéb költségeket illetően is. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük. Tisztelt Képviselőtársaim! Harangozó Tamás, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnökhöz: „**Veszélyben vannak-e katonáink Irakban?**” címmel. Miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Fazekas Sándor földművelésügyi miniszter urat jelölte ki. Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Nem halottam jól, bocsánat. A földművelésügyi miniszter fog...

ELNÖK: Fazekas Sándor földművelésügyi miniszter urat jelölte ki.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Az iraki katonáink ügyében...

ELNÖK: Így van, így van. Elfogadja-e a személyét?

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Nézzük meg, mire jutunk! A téma fontos, sajnos muszáj megkérdeznem. Köszönöm szépen, elnök úr. Először is döbbszem veszem tudomásul, hogy a miniszterelnöknek annyira nem fontos a magyar katonáink sorsa és élete, hogy a földművelésügyi minisztert jelöli ki a válaszadó személyének. Nyilvánvalóan ezzel a Magyar Országgyűlés tekintélyét is kijelöli. Másrészt egyébként a honvédelmi minisztertől is szégyenteljesnek tartom, hogy nem jön be ide a parlamentbe válaszolni erre a fontos kérdésre.

Ugyanis a magyar kormány felkérésére a Magyar Országgyűlés több mint kétharmados többséggel küldte katonáinkat Irakba, még hozzá az iraki központi kormány felkérésére, az észak-iraki Kurdisztán pesmerga hadseregének kiképzésére, az Iszlám Állam elleni harc érdekében. Azóta Moszul városát ezek az erők elfoglalták, és a legutóbbi híreket talán önök is tudják: ez a két fél, az egyik fél, akitől a felkérést kértük, a másik fél, akinek a katonáit képezzük, egymás ellen fordultak az elmúlt időszakban. Az észak-iraki Kurdisztánban népszavazást tartottak a tartomány függetlenségéről, és 98 százalékos arányban az igenek győztek. Ezek után nem is kellett sokat várni a reakcióra: múlt héten fegyveres konfliktussá fajult a kérdés.

Nagyon nagy kérdés innentől kezdve, tisztelt Országgyűlés, hogy mi fog történni a magyar katonákkal, akik két tűz közé szorulhatnak. Azok a katonák lövik egymást, akiknek a felkérésére ott vagyunk, és akiket képzünk, és jó lenne tudni, hogy a magyar kormány erre a helyzetre felkészült-e. Látunk-e kockázatot abban, akár a közeljövőben, akár a távolabbi jövőben, hogy a magyar katonák ilyen szempontból megoldhatatlan helyzet elé állítódnak?

Tervezi-e a kormány a magyar csapatok kivonását ebben az esetben a térségből? Egyáltalán van-e bármilyen készülés, van-e bármilyen válaszuk arra a helyzetre, hogyha a magyar katonák két tűz közé szorulnak abban az országban, ahová egyébként a központi kormány felkérésére mentünk ki segítséget nyújtani iraki területeken? Várom a válaszát, miniszter úr. *(Taps az MSZP soraiból.)*

(14.00)

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Megadom a szót miniszter úrnak.

DR. FAZEKAS SÁNDOR földművelésügyi miniszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt zajongó MSZP-frakció! Ez egy fontos kérdés. Persze, ha csak a leírt, illetve elmondott kérdést nézzük, hogy veszélyben vannak-e katonáink Irakban, akkor a kérdező komolyságát meg lehet kérdőjelezni, hiszen a katonaság azért nem egy veszélymentes terület, tisztelt Országgyűlés. Minden elismerésem a hazát védő katonáké, szerintem ez a szintű kérdésfelvetés tiszteltenség velük szemben. *(Zaj az MSZP soraiban.)*

A kormány szerint és személy szerint nekem is nagyon fontos tehát az, hogy a magyar katonák a lehető legbiztonságosabban teljesítsék azt a küldetést, ami embert próbáló, veszélyekkel terhes, hiszen minden misszió kockázatos katonáink számára. Az iraki misszió célja ugyanakkor az, hogy a mintegy 60 országot tömörítő koalíciós szerepvállalással csökkentse az illegális migráció által okozott válsághelyzetet, továbbá Európa terrorfenyegetettségét és erősítse a magyar emberek biztonságát. Felkészültek vagyunk tehát minden helyzetre, minden intézkedést megteszünk, ami tőlünk telhető. Köszönöm szépen. *(Moraj az MSZP soraiban. - Dr. Bárándy Gergely: Szép válasz! Látszik, hogy nem értesz hozzá. - Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! A helyzet komolyságára tekintettel kérem, mindenki őrizze meg a nyugodtságát ebben a kérdésben. Megadom a szót képviselő úrnak.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Nehéz lesz, nehéz megőrizni a nyugodtságunkat, és csak nagyon-nagyon remélem, hogy a magyar kint lévő katonáink élete nem Fazekas Sándor földművelésügyi miniszter tudásától és hozzáértésétől függ, mert akkor szaladjanak, amerre látnak. Miniszter úr, én jártam kint, tudom, hogy mi történik kint. Szégyenteljes a maga válasza! Először, is katonáink nem fegyveres harci cselekményre lettek oda kiküldve, hanem kiképzésre, másodsor: világosan látszik, hogy fogalma nincsen, miről beszél. Még egyszer mondom: az iraki kormány felkérésére vannak ott katonáink, a pesmerga hadsereg kiképzésére. Most éppen az iraki katonák a pesmergákat lövik, a mi katonáink pedig ezekben a táborokban ezeket a katonákat képezik ki.

Szeretném öntől kérdezni: merre lőnek majd, ha ez a fegyveres konfliktus el fogja érni esetleg Erbílt is? Miért nem tud egy tisztességes választ adni arra a kérdésre, hogy gondolkodik-e a kormány azon, hogy mi fog ott történni, és van-e kimenekítési tervük, esetleg kivonják-e a katonáinkat, vagy más valamilyen információja a magyar kormánynak arról, hogy a mintegy 200 katonának a sorsa mi lesz a következő hetekben, hónapokban.

Legyen kedves tisztességes választ adni erre a kérdésre! Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Miniszter urat illeti a szó.

DR. FAZEKAS SÁNDOR földművelésügyi miniszter: Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Elnök Úr! Látom azt, hogy az MSZP-frakció zajos véleménynyilvánítással próbál engem kibillenteni ennek a kérdésnek a megválaszolásából. *(Zaj, közbeszólások az MSZP soraiból.)* Szeretném azt elmondani, teljes mértékig tisztában vagyok azzal, hogy mi az, ha valaki katona, milyen kötelezettségekkel jár, én ugyanis voltam katona, és azt az esküt, amelyet annak idején tettem, azt a mai napig is fontosnak tartom és betartom *(Dr. Szakács László: Nem ezt kérdeztük. - Zaj az MSZP soraiban.)*, ez az egyik dolog, ellentétben önökkel, akik itt felelőtlenül kiabálnak.

A másik az, hogy szeretnék mindenkit megnyugtatni, az iraki misszióban részt vevő katonákat is arról, hogy a kormány, a Honvédelmi Minisztérium figyelemmel kíséri az ottani helyzetet, gondoskodik róluk, és minden szükséges intézkedést meg fogunk tenni, amennyiben azt a helyzet indokolja. Köszönöm. *(Dr. Bárándy Gergely: Fogalmad sincs, hogy miről beszélsz. - Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Kérem, higgyünk le, lesz még lehetőség a kérdés megvitatására a parlamentben.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnökhez: **„Mikor végre szembenézi a Kormány a károsultakkal?”** címmel. Miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt Fazekas Sándor földművelésügyi miniszter urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e a személyét.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Elfogadom.

ELNÖK: Öné a szó, képviselő úr.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A múlt héten került sor a Jobbik által összehívott devizahiteles kerekasztal újabb fordulójára, amelynek sajátossága, hogy a parlamenti pártok mellett meghívjuk a kormány, a Bankszövetség képviselőit és természetesen elsősorban azokat a civil szerveződések, akik létező megoldási javaslatokkal rendelkeznek, akik érdemben el tudják önknek és nekünk is mondani, hogy a való életben

hogyan lehetne megoldani ezt az elképesztően régóta göngyöltött problémakört.

A helyzet az, hogy a kormányzat megint nem tette tiszteletét ezen az eseményen, megint nem mert szembenézni a károsultakkal. Éppen ezért adódik a kérdés, jelen pillanatban, amikor '56 hőseit ünnepeltük a tegnapi nap folyamán, miniszter úr elfogadhatónak tartja-e azt, hogy éppen ezen a héten akarnak, fognak kilakoltatni egy '56-os hőst és családtagjait - ideértve egyébként a velük egy háztartásban élő kisgyermeket is - olyan módon, hogy bár a végrehajtói rendszer túlkapásai, elképesztő visszaélései közismertek - ennek példája volt a korábbiakban egy 5 milliós tartozásból eredő 33 millió forintos követelés -, mégis ezzel szemben sem a kormányzat, sem a felügyeleti szervek érdemi védőernyőt nem nyújtanak, hiszen csak részmegoldásokra tudták ragadtatni magukat. Végtrösztelést biztosítottak a szerencsésebb helyzetben lévőknek, Nemzeti Eszközkezelőt kezelnek megoldásként, ahol elveszik az emberektől az ingatlanjuk tulajdonjogát, de látható, hogy nem tudták érdemben csökkenteni azt a több mint 140 ezres létszámot, akik esetében az elmaradás akkora, hogy a kilakoltatás réme napi szintű veszélyt, napi szintű fenyegetettséget jelent, és ezen embereken a számonkért tartozás jellemző módon indokolatlan. A devizahiteles kerekasztalnál ennek szakmai háttere, indokai kifejtésre kerültek.

Adódik a kérdés: hajlandó-e a kormány legalább a kilakoltatási moratóriumot meghirdetni a választásokig, ha már nem ismerkedett meg a problémával, és saját ígéreteinek megfelelően, igazából azt kell hogy mondjam, nem segített ezeken az embereken, mert bár azt mondta, hogy senkit nem hagy az út szélén, mégsem tett semmit érdemben értük. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Fazekas Sándor miniszter urat illeti a szó.

DR. FAZEKAS SÁNDOR földművelésügyi miniszter: Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Remélem, sikerül a nehéz helyzetbe került család sorsát jobbra fordítani ebben a konkrét ügyben, amelynek a részleteit nyilván én már nem ismerhetem, de azt el szeretném mondani, a téma súlyossága ezt indokolja, hogy Magyarországon 2002 után a szocialista kormány szüntette meg a korábbi otthoneremtési rendszert, és egyúttal a devizahitelezés felé terelte a magyar családokat. Ennek eredményeként a lakossági devizahitelek összege több mint százszorosára emelkedett, és mintegy egymillió magyar családot hozott nehéz helyzetbe; és a 2008-as gazdasági válság egyik következménye volt az, hogy jelentősen megváltoztak az árfolyamok, így megemelkedtek a törlesztőrészek és a tartozások is. Több százezer magyar család került tehát kilátástalan helyzetbe, sokakat a kilakoltatás veszélye fenyegetett, a szocialista kormány pedig semmilyen támogatást nem adott részükre.

Ezt követte a nemzeti ügyek kormányának egy olyan intézkedéssorozata, amely, azt hiszem, vala-

ennyiünk előtt ismert: kilakoltatási moratóriumot hirdettünk meg, bevezetésre került az árfolyamgát, és lehetővé vált a végtrösztelés, létrehoztuk a nemzetközi *(sic!)* eszközkezelőt is, amely több mint 100 ezer embernek nyújt biztonságos otthont. Több alkalommal egyeztettünk a devizahiteleseket képviselő szervezetekkel is, nem pusztán valamilyen politikai tökefelhalmozás vagy választási kampányígéret miatt, hanem döntően gyakorlati megoldásokat keresve erre a nehéz helyzetre.

Én bízom abban, hogy az eddigi intézkedések mehozzák az eredményeket. Ma már lényegesen kevesebben küzdenek ezzel a nagy problémával, ugyanakkor látszik az, hogy még sok feladat áll előttünk, remélem, hogy ezekre is sikerül majd megoldást találnunk. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Képviselő urat illeti meg a viszonzólasz.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Miniszter urat nem kívánom kellemtelen helyzetbe hozni, hiszen a nemzetközi eszközkezelő valójában Nemzeti Eszközkezelő, de nem irigylem a méltatlan helyzetét, hiszen én a miniszterelnökhöz kívántam feltenni ezt a kérdést, a miniszterelnök viszont önt jelölte ki a válaszadásra. Tehát ha olyan komolysággal kezeli a miniszterelnök ezt a kérdést, hogy a földművelésügyi miniszterének delegálja a válaszadást, akkor ezért nem biztos, hogy a földművelésügyi miniszter a felelős. Ugyanakkor, miniszter úr, ha önt valóban érdekli ezen család sorsa, én megígérem, hogy a mai nap folyamán az elérhetőséget, még a Facebook-eseménynek a linkjét is el fogom küldeni az ön postaládájába.

Kérem, hogy nézzenek utána, igyekezzenek a hatályos jogszabályi kereteken belül segíteni ennek a családnak, mert abszolúte szimbolikus, hogy forradalmunk évfordulójának környékén olyan embereket dobnak ki, egyébként állításom szerint indokolatlan tartozások alapján az ingatlanukból, akik egész egyszerűen nem rendelkeznek ilyen típusú tartozással. Nem kellene, hogy ezen bankárrendszer áldozataivá váljanak csak és kizárólag azért, mert önök nem segítettek. A kilakoltatási moratóriumot pedig hirdessék meg egészen a választásokig, hogy egy újonnan felálló kormányzat önök helyett végre rendezhesse ezt a problémakört. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

(14.10)

ELNÖK: Miniszter urat illeti a szó.

DR. FAZEKAS SÁNDOR földművelésügyi miniszter: Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Elnök Úr! A Nemzeti Eszközkezelő csak egy lehetséges megoldás. Ezen túlmenően a kormány és a parlament döntésének köszönhetően a hiteleseknek visszajártak azok az összegek, amelyeket a bankok egyoldalú kamatemelésekkel és az árfolyamrésekkel tisztességtelenül vettek el. Bevezettük a ma-

gáncsód intézményét is a legnehezebb helyzetben lévő adósok számára. Szerintem ez egy olyan nemzeti ügy, ahol a lehető legkézenfekvőbb megoldásokat kell nyújtunk. Elérhető megoldásokat kell nyújtunk azoknak, akik ilyen helyzetbe kerültek. Ez a kormány valamennyi tagja számára fontos. Nincsen olyan település, nincsen szinte olyan család, amelyet ne érintene ez a probléma. Én várom az adatokat, személyesen megígérem önnek azt, hogy közbenjárók ebben az ügyben, és amennyiben van megoldás, azt meg fogjuk találni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Tisztelt Országgyűlés! Móring József Attila, a KDNP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszterhez: **„Mik a kerékpáros fejlesztési prioritások az elkövetkezendő években?”** címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Fónagy János államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a személyét. *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy igen. Öné a szó, képviselő úr.

MÓRING JÓZSEF ATTILA (KDNP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Országgyűlés! A KDNP-frakció többször kérdezte már a kormányzatot a kerékpáros fejlesztésekkel kapcsolatban. A kormányzat válaszaiban egy 2020-ig terjedő országos bringaúthálózat elkészítését tűzte ki célul, és hogy ez nem csak egy üres ígéret, arra jó példa a legújabb bejelentés, amely szerint az egyik leginkább hiányzó szakasz, a Budapesttől Balatonig tartó bringautó 2019 nyarára elkészül. Persze nem lehetünk elégedettek, szükség van további kerékpárutak kiépítésére, illetve a meglévő hálózat fejlesztésére és felújítására is. Kiemelendő ezek közül a Budapest-Balaton kerékpárúthoz szorosan kapcsolódó Balaton-kör felújítása is, amellyel véleményem szerint egy olyan komplex útvonal jön létre, amely sok amatőr kerékpáros számára kiemelt útvonal lehet. Természetesen fontos az is, hogy az útvonal ne csak öncélú legyen, hanem a nemzetközi kerékpáros vérkeringésbe bekapcsolódhasson, így a KDNP-frakció bízik benne, hogy ez ehhez kapcsolódó fejlesztések is mihamarabb megtörténnek.

Tisztelt Államtitkár Úr! Két dologról azonban nem feledkezhetünk meg. Jó dolog a kerékpárút, azonban önmagában nem elég. Fontos, hogy az út mellett olyan kiegészítő infrastruktúra, például kerékpáros-pihenő, információs pont, esetleg szervizpont épüljön, ahogy ez már Budapesten több helyen bevált, amely a gyerekes családok számára is lehetővé teszi a hosszabb távú bringázást. A későbbi útfejlesztések érdekében pedig fontos a kerékpárosforgalom mérése, illetve a kerékpárosok preferenciájának ismerete.

Éppen ezért kérdezem tisztelt államtitkár urat, mik a kerékpáros fejlesztési prioritások az elkövetkezendő években. Mekkora összeget tervez fordítani a kormány kerékpárút-hálózat fejlesztésére 2020-ig? Várom államtitkár úr megtisztelő válaszát. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Megadom a szót államtitkár úrnak.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Valóban, az elkövetkezendő években rendkívül jelentős fejlesztéseket valósítunk meg a kerékpárutaknál, 2020-ig mintegy 100 milliárd forint ráfordításával jelentős mértékben bővíteni kívánjuk a magyarországi gerinchálózatot és ezzel együtt az európai kerékpárutak magyarországi szakaszainak építését is. Csak példaképpen említem a Duna menti és a dunakanyari EuroVelo utat. Az építés mellett nagyon fontos a kerékpárutak üzemeltetése is, amit központi kézbe, a Magyar Közút kezébe kívánunk letenni. A mintegy 2 ezer kilométeren tervezett új kerékpárutak építése során érintett települések teljes köre még nem ismert, de az előzetes tervek alapján százat meghaladó települést fognak közvetlenül is érinteni a fejlesztések.

Az ön által is említett kiegészítő szolgáltatások és fejlesztések sorában szeretném kiemelni azokat a kerékpáros-pihenőket, kerékpárkölcsonzókat, szervizpontokat, nem utolsósorban a mobilalkalmazások használatát, esetenként egészségügyi segélyhelyeket, amelyek a kerékpárutak részei. A fejlesztésekhez tartozik, hogy nemrégiben adtuk át az új arculat szerinti egységes táblázással jelölt első túrakerékpáros útvonalat Pannonhalma és Balatonfüred között. Az ősszel megtörténik a Fertőd-Keszthely útvonal kijelölése is, néhány héten belül pedig elkészülnek a Balatoni Bringakör, a Budapest-Balaton, a Rajka-Budapest és az EuroVelo 6-os kerékpárutak tervei is. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Megadom a szót viszonzválaszra a képviselő úrnak.

MÓRING JÓZSEF ATTILA (KDNP): Köszönöm szépen. A Kereszténydemokrata Néppárt kiemelkedően fontosnak tartja a közlekedés- és fejlesztéspolitikában a környezetkímélő, egészséges és túlsúlyfolt közutak terhelését mérséklő, a családok életében jó és tartalmas időtöltésnek számító kerékpározás ügyét. Persze a fejlesztések és az utak építése nem történhet a vakvilágban, fontos, hogy mind a magyarországi, mind az európai kerékpárút-hálózathoz kapcsolódva a tervezés és a kivitelezés egy hosszú távú koncepció részeként valósuljon meg, ezáltal olyan gerinchálózat alakuljon ki, amellyel számottevően javulhatnak és bővíthetnek a szabadidős kerékpározás nyújtotta lehetőségek.

Államtitkár úr válasza arról győzött meg, hogy a közeljövőben is jelentős fejlesztések várhatók, ezért köszönettel vettem a válaszát. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Államtitkár urat illeti meg a viszonzválasz.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Az álta-

lam előbb említett fejlesztések között több szakasz építése még 2018-ban megtörténhet, és 2019-ben további kerékpárutak átadására kerül sor. A következő években egyebek mellett összesen mintegy 330 kilométeren épül ki a Budapest-Balaton kerékpárút és egy újabb kis-balatoni bekötéssel a már előbb említett Balatoni Bringakör.

A magam részéről a kerékpáros fejlesztésekhez és az ehhez kapcsolódó egyéb tevékenység során fontosnak tartom kiemelni az ehhez szükséges képzést és oktatást, hiszen a családi és szabadidős kerékpározásnál gyermekeink biztonsága, saját magunk és gyermekeink biztonsága szempontjából az alapvető ismeretek fontosságát meghatározónak tartom, ezért továbbra is fontosnak tartom az utak építése mellett az oktatást, a képzést a biztonságos kerékpáros közlekedés érdekében. *(Az elnök a csendő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* Köszönöm a türelmüket. *(Taps a kormányparti padso-rokban.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Schmuck Erzsébet, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszterhez: **„Csak ennyit érnek a nyugdíjasok a kormánynak?”** címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt Cseresnyés Péter államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem, hogy elfogadja-e a személyét. *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy igen. Öné a szó, képviselő asszony.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Önök úgy jelentették be a nyugdíjkorrekciót és a nyugdíjprémiumot, illetve hogy decemberben 10 ezer forintot Erzsébet-utalvány lesz, mintha hatalmas kegyet gyakorolnának a nyugdíjasok felé. Nyilván a kis pénzre szükségük van a nyugdíjasoknak, de ennél többet érdemelnének.

Nézzük meg, mi a baj! Először is önök januárban alultervezték a nyugdíjemelést. Először 0,9 százalékról beszéltek, majd januárban 1,6 százalékra emelték, nem tudni, hogy miért, mert a Magyar Nemzeti Bank ekkor 2,4 százalékos inflációt jelzett előre, vagyis önök a nyugdíjasok pénzét az elmúlt 10 hónapban kamat nélkül, ingyen használták. Ráadásul probléma még ehhez kapcsolódóan, hogy az egy nyugdíjasra eső átlagosan 10 ezer forintból a kis nyugdíjasoknak mindössze 5-6 ezer forint jut, ami nagyon kevés, főleg ha a nyugdíjas inflációs kosarat nézzük.

Nézzük a nyugdíjprémium kérdését! Mint ismert, ezt a Bajnai-kormány vezette be, de eddig egyetlenegyszer sem kaptak a nyugdíjasok nyugdíjprémiumot, holott a gazdasági növekedés hasznából az elmúlt években nekik is részesülniük kellett volna.

(14.20)

A kérdés az, hogy az elmúlt hét évben a kormánynak miért nem jutott eszébe, hogy a Bajnai-féle szabályokon változtasson, hogy ne csak 3,5 százalé-

kos GDP-növekedés fölött kaphassanak a nyugdíjasok nyugdíjprémiumot.

S itt van a harmadik, az Erzsébet-utalvány. Tavaly már jeleztük, hogy nem utalvány formájában kellene ezt a 10 ezer forintot odaadni, hanem pénzben. Most itt lenne a lehetőség, hogy a nyugdíjkorrekcióval és a nyugdíjprémiummal együtt utalják. De gondoljuk, hogy nem a józan megfontolás számít, hanem az, hogy a sajátjaik jól járjanak. Ismertté vált, hogy az Erzsébet-utalványt forgalmazó zrt. több mint 2 milliárd extrabevételre számíthat a kormány karácsonyi ajándékának köszönhetően. Ráadásul önk hatalmas összeget költenek a postázásra. Tudjuk, hogy tavaly még Ausztráliába is küldtek utalványt.

A kérdés az, hogy rendben van-e ez így, államtitkár úr.

ELNÖK: Cseresnyés Péter államtitkár urat illeti a szó.

CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Megpróbálok higgadtan válaszolni az ön érdeklődő fűtött kérdésére, hozzászólására reagálva. Természetesen le kell szögeznünk, és az eddigi tapasztalat mindenki számára azt mutatja, hogy a kormány megbecsüli és tiszteli a magyar nyugdíjasokat, ezért folyamatosan azon dolgozik, dolgozunk, hogy a magyar nyugdíjrendszer biztonságos, stabil, kiszámítható legyen, és a nyugellátás értékmegőrzése biztosított legyen.

Szeretném emlékeztetni arra, hogy mi történt ennek érdekében az elmúlt időszakban. Például az, hogy a nyugdíjak vásárlóértékét folyamatosan megőriztük, és amiről ön lekicsinylően szólt, azzal kapcsolatban szeretném megemlíteni, hogy 2010 óta a nyugdíjak vásárlóértéke közel 10 százalékkal nőtt; szeretném hangsúlyozni, hogy a vásárlóértéke, és nem a nominális értéke.

Garantálja a törvény azt, hogy ha az éves infláció magasabb lesz a tervezettnél, akkor nyugdíjkorrekciót biztosítunk, és január 1-jéig visszamenőleg megkapják a nyugdíjasok azt a pénzt, ami a tervezett és a tényleges infláció közötti különbséget jelenti. És 10 ezer forint értékű Erzsébet-utalványt kapnak idén decemberben is a nyugdíjasok. Tehát ahogy a gazdaság lehetővé teszi, a magyar kormányzat folyamatosan biztosítja azt a vállalását, hogy legalább a reálértékét megőrzi a nyugdíj, a mindenki által megkapott nyugdíj. De ahogy említettem, az elmúlt időszakban reálértékben jelentős mértékben, közel 10 százalékkal nőtt.

Azt is szeretném elmondani, hogy a kormány gazdaságpolitikájának köszönhetően most van először lehetőség a törvény alapján a nyugdíjprémium juttatására.

Ez azt jelenti, hogy a 80 ezer forinttal vagy ennél magasabb ellátással rendelkező nyugdíjasok 12 ezer forint egyszeri kifizetést kapnak, akik pedig 80 ezer forint alatti nyugdíjat kapnak, azok ennek az arányos részét kapják meg, és ezt a bizonyos korrekciót egy

törvény által megállapított képlet alapján kell kiszámítani.

A következő egy percben majd folytatom. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Képviselő asszonyt illeti a szó.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm szépen. Államtitkár úr, azért én nagyon vitatkozom önnel azon, hogy a kormány megbecsüli a nyugdíjasokat. Most az vált ismertté, hogy ezek a lépések összességében körülbelül 90 milliárd forintba fognak kerülni a költségvetésnek. Önök ugyanakkor például a Puskás Stadionra 190 milliárd forintot költöttek el. Vagy elköltöttek több mint 100 milliárd forintot az idén a Paks II.-beruházásra. De sorolhatnám tovább. Hasonlítsuk már össze a kettőt!

Őn azt mondja, hogy az inflációkövetés megvalósult. Nem valósult meg, mert önök az átlagos inflációt nézték és nem a nyugdíjas inflációs kosarat. Tudja ön azt, hogy mit jelent a nyugdíjas inflációs kosár? Tudja, mit jelent az, hogy abban mekkora tételt tesz ki a gyógyszerköltség, a rezsiköltség és a többi?! Sokat. Önöknek egyszerűen meg kellene nézni, hogy milyen a nyugdíjasok helyzete, és hozzá kellene nyúlni átfogóan, és sokkal magasabb arányban kellene a nyugdíjasok helyzetén és nyugdíján emelni.

ELNÖK: Köszönjük. Államtitkár úr a viszonzás lehetőségére.

CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Nehéz önre reagálni, mert frázisokat pufogat, olyan mondatokat mond, amelyek semmiféle adatot nem tartalmaznak, csak megfogalmaz valamit, belekiabál a levegőbe, az éterbe, és valami olyat követel, aminek esetleg még a gazdasági alapja sincs meg. De azért szeretnék önnel néhány adatot közölni.

Körülbelül 2,2 millió öregségnyugdíj-jogosultsággal rendelkező nyugdíjas van ma Magyarországon, és ehelyett 2,7-2,8 millió olyan ellátásban részesülő ember kapja ezt a bizonyos nyugdíjprémiumot, aki nem közvetlenül öregségnyugdíj-ellátásban részesül, hanem nyugdíjjellegű ellátásban. Ezzel is megpróbáljuk megbecsülni azokat az embereket, akik jó néhány évet vagy jó néhány évtizedet eltöltöttek a munkaerőpiacon, éppen azért, mert már hozzájárultak a gazdaság fejlődéséhez, a társadalom előrejutásához. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Mindez a kormány megbecsülését is kifejezi a nyugdíjasok iránt. Köszönöm szépen a türelmét, elnök úr. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Pósn László, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Biztosított-e a fedezet a pedagógusok béremelésé-**

hez?” címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszadásra Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem, elfogadja-e a személyét.

DR. PÓSÁN LÁSZLÓ (Fidesz): Igen, elfogadom.

ELNÖK: Jelzi, hogy igen. Öné a szó, képviselő úr.

DR. PÓSÁN LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm szépen. A Fidesz-KDNP kormányzása óta a gyerekek érdekeit tartja szem előtt akkor, amikor a köznevelési célokat meghatározzuk, a működési feltételeket kialakítjuk, és a legfontosabbnak természetesen azt tartjuk, hogy versenyképes tudásra tegyenek szert a gyerekek, ennek érdekében pedig fontos, hogy akik a gyerekeket tanítják, nevelik, azok erkölcsileg és anyagilag is megbecsültek legyenek. Emlékezhetünk, hogy ez nem így volt a szocialisták kormányzása idején. De 2010 után igen jelentős forrásvisszapótlásra került sor az ágazatban. 2010-hez képest több mint 500 milliárd forinttal költünk többet az oktatási rendszerre, az iskolákra, és 2013 óta jelentős mértékben növeljük a pedagógusok illetményét, bérét is.

Ettől függetlenül vagy ennek ellenére az ellenzéki pártok oldaláról mindig mantraszerűen újra és újra minden évben megfogalmazzák azt, hogy nincs fedezete a pedagógusok bérének emelésére. Legutóbb, alig félórával, órával ezelőtt Dúró Dóra képviselő asszony mondta ezt. Én elhiszem, hogy a költségvetési törvényben nehéz kiigazodni, lehet, hogy nem is mindenkinek sikerül, éppen ezért már csak azok számára is - nem is annyira az ellenzéki képviselők megnyugtatására, mert ők úgysem fogják elhinni, de azok számára -, akik kíváncsiak erre és nézik a parlamenti közvetítéseket, kérdezem államtitkár urat, hogy valóban megvan-e ennek a fedezete. A költségvetési törvény mindenesetre e tekintetben megnyugtató. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Rétvári Bence államtitkár úrnak adom meg a szót.

DR. RÉTVÁRI BENEC, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! 2013 óta, amióta növeltük a pedagógusok bérét, a költségvetési törvényben minden évben ott vannak azok a többletek, amelyek fedezetül szolgálnak minden fenntartó számára a béremelés kifizetésére. Természetesen ez nincs másként az idej és a jövő évi költségvetésben sem. 2013-ban a 2012-es költségvetéshez képest 32,5 milliárd forint többlet szerepelt, a következő évben, 2014-ben 120 milliárd forint többlet szerepelt, 2015-ben az előző évihez képest 38,5 milliárd forint többlet szerepelt, 2016-ban 34 milliárd forint többlet szerepelt, az idei évi költségvetésben pedagógusbérre 44,8 milliárd forint többlet szerepel, és az idei évhez képest a jövő évben a pedagógusbérek fedezetére 41 milliárd forint többlet szerepel a már elfogadott költségvetési törvényben.

Természetesen ezen túlmenően is vannak több-letforrások a köznevelés rendszerében, hiszen összességében 117 milliárd forinttal jut több jövőre oktatásra, mint az idén, de ennek egy 41 milliárd forintos része kifejezetten csak és kizárólag a pedagógus-életpálya és a béremelések fedezetéül szolgál, hiszen a pedagógusok egyrésztől kapják az automatikus, szeptember 1-jétől folyósított béremelésnek is az összegét, így is megemelkedett a bérük, illetőleg a minősítési eljárások révén már több mint 40 ezer pedagógus maga is leadva a portfólióját, magát a minősítési eljárásnak alávetve és a saját óravázlatait, a saját maga tudását is felfrissítve, a tanítását tudatosabbá téve minősítette magát pedagógus 2. fokozatba, ezáltal az ő fizetése is 30-35 ezer forinttal emelkedik.

De a legnagyobb haszonélvezői ennek a gyerekek, hiszen ez a pedagógus-életpálya, ez a többletforrás segít abban, hogy minél jobb minőségű oktatást kapjanak, minél jobb képességű tanárok tanítsák őket, és ők is minél inkább továbbképezzék, minősítessék magukat. Ezt több mint 40 ezren már meg is tették. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Képviselő úrnak adom meg a szót vizsionválaszra.

DR. PÓSÁN LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm szépen, államtitkár úr. Nyilván ez számomra nem is volt kérdéses. Tisztelettel azt szeretném javasolni, hogy a jövőt illetően alkossunk meg egy új parlamenti értelmelő kézisztárt. Ha az ellenzék azt mondja valamire, hogy nincs meg a fedezete, akkor az azt jelenti, hogy valójában megvan a fedezete, mert az elmúlt esztendő minden példája azt mutatta, hogy amikor ezt állították, a valóság rendre rácafolt mindezekre, és azt bizonyította be, hogy a költségvetési törvényben foglaltak mindig megállják a helyüket. Érdemes meghallgatni az ÁSZ-t, érdemes meghallgatni azokat a szerveket, amelyek ezzel kapcsolatban véleményeket nyilvánítanak, hogy mennyire megalapozott a költségvetés és az abban szereplő számok. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

(14.30)

ELNÖK: Államtitkár úr a szó.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Az a különbség a korábbi ígéretek és a mostani béremelések között, hogy ezek a bérek most már nem hitelből, nem az IMF kölcsönéből adódnak, a nyugdíjakat szintén nem hitelekkel, nem kölcsönökből fedezi Magyarország, hanem most már annyira megerősödött a magyar gazdaság. 2013 óta tart ez a fordulat, azóta van egyre nagyobb teljesítménye a magyar gazdaságnak, és a különböző kormányzati intézkedések, amelyek csökkentették a személyek jövedelemadóit vagy a családi adókat, ugyanakkor akár az

elektronikus pénztárgépek vagy mások nyomán a be nem fizetett adókat viszont befizetett adókká tették.

Úgyhogy most már ezeket a béremeléseket valós költségvetési bevételből, hosszú távon és fenntarthatóan tudjuk garantálni mindenki számára. Mind az egészségügyi béremelés, mind az oktatási béremelés, mind a hivatásos állományúak béremelése, a járási hivatalokban bevezetett béremelések mind-mind most már biztos költségvetési alapokon állnak. A nyugdíjkassza pedig 2010-zel szemben ma már stabil, nincs hiány rajta, nem kell befolytozni. Éppen ezért a jövő évi 3 százalékos nyugdíjemelés a novemberi-decemberi különböző járandóságok is biztos talajon állnak. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! A mai naprendi pontjaink tárgyalásának végére értünk.

Most a **napi rend utáni felszólalások** következnek. Napirend utáni felszólalásra jelentkezett elsőként Varga Szimeon boglár nemzetiségi szószóló úr: „Magyar-bolgár barátság napjára emlékeztünk Bulgáriában” címmel. Ön a szó, szószóló úr.

VARGA SZIMEON nemzetiségi szószóló: Köszönöm a szót, elnök úr. Уважаеми господин Председател, Уважаеми Народно Събрание! Позвовете ми да ви поздравя от името на българите в Унгария и от моето име. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy a magyarországi bolgárok és a magam nevében köszöntsem önöket.

A magyar és a bolgár nép barátságát második alkalommal ünnepeltük hivatalos keretek között. A barátságnapi megemlékezésre számos programmal, az október 18-21. közötti időben Bulgáriában, Szófiában és a Rila-hegységben került sor. Az ünnepi rendezvények a két nép baráti viszonyát és együttműködését erősítik, megemlékezve közös keresztény hitünkről és gyökereinkről. A két ország hivatalos megemlékezésén túl, október 19-én a Magyarországon élő bolgár közösség, a zalavári Cirill és Metód Általános Iskola, a halásztelki és a budapesti bolgár nyelviskola tanulói és tanárai zarándokoltak el Rilai Szent János, Bulgária védőszentjének ereklyéihez a rilai kolostorba, és részt vettek az ünnepi szentmisén.

Október 20-án a szófiai Szent Szófia Bazilikában a magyarországi bolgár közösség által Bulgáriának ajándékozott emléktábla felavatására és megszentelésére került sor. A történelmi esemény jelentőségét jelzi, hogy ugyanaz a csodatevő Rilai Szent Jánost ábrázoló emléktábla díszíti tavaly óta az esztergomi bazilikát. Talán nincs is két olyan bazilika a világon, amiben megegyező két tábla hirdeti két nép közös gyökereit, hitét és barátságát. Az emléktábla felavatásán és megszentelésén képviseltette magát Bulgária köztársasági alelnöke, a két nemzet országgyűlése, a Főpolgármesteri Hivatal, az Interparlamentáris Unió baráti tagozatai, a testvérvárosi kapcsolattal rendelkező települések polgármesterei magyar és bolgár oldalról, és nem utolsósorban azok a Magyarországon élő, bolgár nemzetiséghez tartozó honfitársaim, diákok, akiknek gyökerei Bulgáriához kötőd-

nek, és akik jelenleg is és a jövőben is kiemelt céljuknak tartják, hogy megőrizték nemzetiségi létüket, anyanyelvüket, és tovább ápolják hagyományainkat.

A zarándoklat megvalósulásához ezúton szeretném megköszönni az Emberi Erőforrások Minisztériuma egyházi, nemzetiségi és civil társadalmi kapcsolatokért felelős államtitkárságának támogatását és Soltész Miklós államtitkár úr segítségét.

A magyar-bolgár barátság napja keretében október 20-21-én a szófiai városi parkban került megrendezésre a Hungarikumok utcája első alkalommal. A fesztivál bemutatta és ízelítőt adott a hungarikumok gyűjteményéből, ételekből, italokból, és a csodálatos népi motívumokból, amelyeken keresztül mélyebbre fűzhető a bolgár és a magyar nép barátsága. A Hungarikumok utcája fesztivál kiváló lehetőség volt arra, hogy bemutassuk Magyarországot bolgár barátainknak, és felhívjuk a figyelmet a hazánkban rejlő értékekre és lehetőségekre, és megalapozzuk a további szakmai kapcsolatainkat.

Köszönöm Fazekas Sándor miniszter úrnak és a Földművelésügyi Minisztérium hungarikumokért felelős államtitkárságnak a Hungarikumok utcája fesztivál megrendezését. És nem utolsósorban köszönöm Magyarország szófiai nagykövetségének, őexcellenciája Harangozó Tekla nagykövet asszonynak és munkatársainak segítségét a magyar-bolgár barátság napjának méltó megünnepléséhez.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Örömmre szolgált, hogy részt vehettem a magyar-bolgár barátság napjának színvonalas rendezvényein, és jelen lehettem az emléktábla felavatásán. Az ilyen barátságra és összefogásra van szükség, hogy meg tudjuk őrizni hitünket és gyermekeink jövőjét országainkban.

Köszönöm a figyelmüket! Благодаря за вашето внимание! (Taps.)

ELNÖK: Köszönjük szépen Varga Szimeon úr szavait. A kormány nevében Fónagy János államtitkár úr kíván válaszolni.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Szószóló Úr! Magyarország számára fontos a bolgár-magyar barátság. Az ön által kezdeményezett és 2016-ban a Magyar Országgyűlés és a bolgár nemzetgyűlés által elfogadott emléknapi, október 19-e, Rilai Szent János, Bulgária védőszentjének ünnepe minden évben kiváló lehetőség a kapcsolatok erősítésére, a barátság elmélyítésére. A jó kapcsolatokat mutatja, hogy Bulgária és Magyarország Kormánya a múlt héten magas szinten képviseltette magát a magyar-bolgár barátság napja magyarországi és bulgáriai rendezvényein.

Hazánkban járt Ilijana Jotova asszony, a Bolgár Köztársaság alelnöke, akit fogadott Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke és Németh Zsolt, a Külügyi bizottság elnöke, kormányzati részről pedig Soltész Miklós államtitkár. A bulgáriai programokon Fazekas Sándor földművelésügyi miniszter és Soltész Miklós államtitkár vett részt. Ahogy 2016-ban az

emléknapi kapcsán az esztergomi bazilikában, úgy néhány nappal ezelőtt a bolgár főváros névadó templomában, a Szent Szófia templomban került sor két nyelvű emléktábla avatására, amely egyébként Délkelet-Európa egyik legjelentősebb ókeresztény műemléke.

Azt, hogy Bulgária számára is mennyire fontos a barátság, jól mutatja, hogy a tábla avatásán Ilijana Jotova, a Bolgár Köztársaság alelnöke és Valeri Szimeonov miniszterelnök-helyettes is részt vett. És természetesen meg kell említenem szószóló úr, illetve a magyarországi Bolgár Országos Önkormányzat elnökének részvételét is. Mindez mutatja, milyen jó együttműködés alakult ki a magyar kormány és a hazánkban élő bolgár nemzetiség között. A kormány minden segítséget és támogatást megad a hazánkban élő bolgároknak ahhoz, hogy identitásukat, nyelvüket, kultúrájukat megőrizték.

2001-ben 2316, 2011-ben már 6272 fő vallotta magát bolgárnak hazánkban. A hazai bolgár nemzetiség támogatása 2010-ben 95 millió forint volt, ez 2017-ben már meghaladta a 151 milliót, ami 260 százalékos (sic!) növekedést jelent. Az országos önkormányzat mellett 22 budapesti kerületben és 11 vidéki településen alakult bolgár nemzetiségi önkormányzat. A Bolgár Országos Önkormányzat két-két oktatási és kulturális intézményt tart fenn, a Magyarországi Bolgárok Egyesülete, a Bolgár Művelődési Ház, a bolgár táncgyűttesek, az Alternatív Nemzetiségi Színház és a magyarországi ortodox egyház a jövőben is számíthat a kormány támogatására.

A hazánkban megtelepedett bolgár nemzetiségű kertészeknek is köszönhetően a magyar emberek is úgy tekintenek a bolgárookra, mint becsületes, szorgalmas keresztény emberekre. A két nép jól megérti egymást, mert közös gyökereik és hasonló történelmi tapasztalataik vannak. Bulgária és Magyarország hasonlóan látja az Európa jövőjével kapcsolatos kérdéseket is, mindkét nép számára fontos a nemzeti és keresztény identitás megőrzése, valamint Európa külső határainak megvédése, az országainkban élő emberek biztonságának szavatolása.

Magyarország nemcsak visegrádi négyek országaival folytat jó együttműködést, hanem mindazokkal a nemzetekkel, amelyek készek korunk kihívásaira bátor és reális válaszokat adni. Köszönet szószóló úrnak, a magyarországi bolgár nemzetiség tagjainak és minden, az együttműködés szorosabbá tételében közreműködőnek, hogy kitartó munkájukkal hozzájárulnak a két nép barátságának erősítéséhez, amely Európa jelenlegi helyzetében nagy értéket jelent. Köszönöm a lehetőséget, elnök úr. (Taps a kormánypartii padosorokban.)

(14.40)

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. A következő napirend utáni felszólalásra jelentkezett Magyar Zoltán képviselő úr: „Egy magára hagyott térség problémái.” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Néhány ígérettel szeretném szembesíteni a kormánypártok képviselőit, ami legalábbis a Rábaköz és Sokoróalja választókerületet érintette vagy érinthette volna. Többek között itt olyan munkahelyeket ígértek még a 2014-es választási kampányban is, ami végre olyan béreket képes nyújtani az ott dolgozóknak, ami talán enyhítheti azt a nyomást, ami jelenleg a munkavállalókon van, és nem feltétlenül az ingázást fogják választani.

Itt örömmel jelenthetem be némi iróniával perze, hogy ezt három munkahelyben sikerült megvalósítani, hiszen a napelemgyár területén ma több száz helyett három munkaeő dolgozik, akik felváltva látják el biztonsági őrként ezt a feladatot. Ezzel kapcsolatban is hétről hétre teszek fel kérdéseket, hiszen a napelemgyárral kapcsolatban csak a sunnyogást látom folyamatosan. Még mindig nem sikerült tisztázni a kormánynak magát azzal kapcsolatban, hogy például az Eximbank a 7 milliárd forintos hitelkeretéből mennyit hagyott ott a ma sem működő üzemnek.

Szintén szomorú hírekről tudok beszámolni a másik város, Kapuvár tekintetében is, hiszen a húsgyárral, a tönkrement, tönkretett húsgyárral kapcsolatban is komoly ígéretek voltak. Egyrészt a korábbi munkavállalók kártalanításával kapcsolatban tettek vállalásokat, illetve a beszállítóknak szintén a kártalanításával összefüggésben hangzottak el itt nagyon komoly vállalások. Ehhez képest mind a két területen csúfos mulasztásokkal találkozhatunk még a mai napig is. És ez nemcsak azért szomorú, mert konkrétan itt hangzottak el ezzel kapcsolatban vállalások, hanem azért is, mert maga a húsgyár is a Fidesz-kormányzat asszisztálása mellett mehetett tönkre.

A csődbiztos képes volt a kérdésemre, a problémát firtató kérdésemre egy beszélgetésen azt mondani, hogy azért nem akarja a kormányzat megmenteni a húsgyárat, mert Kapuvár úgyis közel van Ausztriához, aztán majd legfeljebb átmennek az emberek oda dolgozni. Ez egy nagyon cinikus és visszautasítandó hozzáállás, úgyhogy ezek miatt is kifejezetten követelem, és az ott élők nevében követelem, hogy történjen meg végre már a korábbi dolgozók jogos igényeinek kielégítése. A térség úthálózata is folyamatosan téma, nem véletlenül. Elmondtam, többször, hogy a három vizsgálandó paraméter közül, ami leginkább meghatározza egy út minőségét, kétőben a legrosszabb, és harmadik esetben is csak a második legrosszabb eredményt érte el a térségünk, tehát kimondható, hogy a Rábaközben találhatóak a legrosszabb minőségű utak az egész országban.

A TOP-os pályázatok helyzete sem túl biztató. Egészen pofátlannak tartom azt, ahogy ezeket a pénzeket elosztották. Értem én, hogy vannak olyan önkormányzatok, olyan polgármesterek, amelyek közelebb állnak az önök szívéhez, de akkor sem az a megoldás, hogy egyesével döntöm el azt, politikai döntéseket hozok azzal kapcsolatban, hogy mely fejlesztés érdemli meg a forrásokat és mely nem, hanem mondjuk, példát vehettek volna olyan választókerü-

letektől, ahol lélekszámarányosan kapták meg az adott települések - legalábbis az észszerűség határain belül - a fejlesztési forrásokat arra, amit leginkább fejleszteni valónak gondoltak.

A cukorgyárat is említenem kell, hiszen a térségben Petőházán működött cukorgyár, és összeálltak a korábban beszállító gazdák, illetve azóta mások is egy szövetkezeti rendszerbe, és azt szeretnék elérni, hogy legalább egy regionális ellátási szintet, kapacitást ellátni képes cukorgyárat szeretnének ott felállítani, és ehhez várták volna a kormányzat segítségét.

Most, hogy megszűnt az Európai Unióban a cukorkvóta, erre egyébként jogi lehetőség is megvan, csak a kormányzati akarat kell hozzá. Tehát innen is üzenem, hogy igenis a Rábaközben és a térségben megvan a gazdáknak még az akarat, a lelkesedés arra vonatkozóan, hogy cukorrépat termesszenek. Szeretnék a kormányt arra kérni, hogy egy szövetkezeti rendszerben biztosítson erre számukra vagy kamatmentes hitelt, vagy pedig olyan jogszabályi környezetet, ami biztosítja számukra azt, hogy ez a beruházás életképes és neki merjenek-e ennek egyáltalán fogni, neki merjenek-e állni.

Nagyon sokan kerestek meg vadászati problémákkal, és a térségben most már jó néhány ügy elérte a bírósági szakaszt. Innentől kezdve tudom, hogy nem az önök felelőssége, azt viszont mindenképpen meg kell említeni, hogy ennyi terület, ennyi vadászati terület eljuthatott erre a súlyos helyzetre, hogy vadászok egymásnak estek, és ma a bíróságon próbálják az igazukat megtalálni, az kizárólag a kormányzat felelőssége, hiszen itt is félretéve a szakmai szempontokat, nagyon sok esetben kizárólag pártpolitikai szempontok és az döntötte el, hogy egy-egy terület kihez kerül, hogy az adott térségben ki állt közelebb a Fidesz politikusaikhoz, vagy éppen hol vadásznak a Fidesz politikusai.

Ezek azok a problémák, amelyek most a legégetőbbek a térségben és amelyeket tolmácsolni szerettem volna. Várom érdemi válaszát. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Fónagy János államtitkár úrnak adom meg a válasz lehetőségét.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Mindig emlékeket idéz fel az emberben az ilyen hozzászólás. Meg kell mondjam, hogy ilyen hangütésű, ilyen hangvételelű hozzászólásokat kifejezetten az önökkel most egyre jobban kvaterkázó szocialista képviselők szájából hallottam anno, évekkel ezelőtt. *(Felzúdulás a Jobbik padsoraiban.)* De istenem, változik a világ!

Egyébként a kormány az európai uniós és hazai költségvetési források átgondolt felhasználásával minden megyében és minden megye egyes kisebb térségeiben, így az ön által is képviselt térségben is lehetőséget teremt a felzárkózásra, a fejlődésre. Az infrastruktúra-hálózat fejlesztésén túlmenően - mint ismert - a vállalkozásokat támogatjuk azzal a sok éve

fenntartott szándékunkkal egyezően, hogy a vidék megtartóerejét alapvetően a gazdasági feltételek javításával lehet biztosítani.

A GINOP a kormány és a vállalkozásfejlesztési, újraiparosítási, innovációs, versenyképességi és foglalkoztatási célkitűzéseivel összhangban, ezen belül elsősorban a vállalkozások, és hozzá szeretném tenni, hogy ezen belül elsősorban a kis- és közepes méretű vállalkozások növekedését, hatékonyságát, korszerűsítését, innovációs potenciálját, valamint a munkaerő versenyképességét támogató beavatkozásokat finanszíroz. A program keretösszege 2733 milliárd forint, tehát egy rendkívül jelentős összeg. Ez a program számos prioritási tengelyt, ezen belül számos fejlesztési célt határozott meg, így kaptak helyet a programban egyébként az esetenként ön által is felsorolt területek, valamint a kisvállalkozások eszközbeszerzését, telephelyfejlesztését célzó népszerű támogatások, kutatás-fejlesztési és innovációs kapacitások fejlesztése.

Foglalkoztatás tekintetében a program a hátrányos helyzetűeket és a fiatalokat célzó aktív munkaerőpiaci eszközök támogatását, a fiatalok elhelyezését támogató, gyakornokká és vállalkozóvá válását segítő programok indítását, illetve társadalmi célú vállalkozások fejlesztését finanszírozza. A beavatkozások segítségével növelhetőek az inaktívak és a munkanélküliek elhelyezkedésének esélyei, csökkenhet a fiatalok munkanélkülisége.

Tisztelt Képviselő Úr! Az ön által felemlített konkrét, akár infrastruktúra-, akár ipari vagy mezőgazdasági, élelmiszeripari feldolgozási kapacitások újraindításával kapcsolatos lehetőségekre, befogadására ez a program készen áll, gondolom, hogy ezeknek nem a felhánytorgatása, hanem a megfelelő műszaki szakmai, gazdasági előkészítése a cél. Egy-egy fejlesztés elősegítésére az általam előbb elmondottak szerint a források rendelkezésre állnak, az ahhoz szükséges vállalkozói, befektetői szándék és nem utolsósorban a piac biztosítása vagy feltárása szükséges. Köszönöm a lehetőséget, elnök úr. *(Taps a kormányparti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönjük. A következő napirend utáni felszólalásra jelentkezett Hoppál Péter képviselő úr: „Iskola- és óvodafejlesztés Baranyában” címmel. Ön a szó, képviselő úr.

DR. HOPPÁL PÉTER (Fidesz): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Komoly és sok éves munkafolyamat eredménye a magyar emberek részéről, hogy ma elmondhatjuk: egy felfelé ívelő periódusát élő Magyarország, egy folyamatosan erősödő és büszke ország állampolgárai lehetünk.

Számos tekintetben, így gazdasági értelemben és demográfiai is nemcsak a 2000-es évek első évtizedének legmélyebb szakadékaiból sikerült kikecmergnünk, hanem egy világos és átlátható kormányzati politikával, nagy erővel elindultunk a fejlődés irányába.

Ahogy a kormány, úgy mi, országgyűlési képviselők sem elégedhetünk meg azonban rövid távú

célokkal és eredményekkel, semmilyen fejlődés nem lehet hosszú távú ugyanis a jövő generációiról való gondoskodás nélkül. Minden nemzet számára az új nemzedékek jövőbeli perspektíváinak bővítése kell hogy legyen a legfontosabb feladat, hiszen ez magának a nemzetnek a jövőjét biztosítja. Nyugodt szívvel mondhatjuk, hogy a polgári kormány 2010 óta sokat tett azért, hogy felülmúlja az oktatás általa örökölt állapotát.

(14.50)

Én most a nemrég bejelentett, évtizedek óta nem látott mértékű iskola- és óvodafejlesztési programról szeretnék szólni egy kicsit bővebben. Iskola- és óvodafejlesztésre is több mint 100-100 milliárd forintot fordít a kormány a 2010-es évektől kezdődően, és ez valóban olyan befektetés, amelynek nem közvetlen anyagi haszna lesz, hanem egy egész nemzet jövőjére lesz kihatással: tantermek, tanuszodák, tornatermek és komplett iskolák épülnek napjainkban országaszerte. Ezeknek a fejlesztéseknek a célja, hogy a gyermekek XXI. századi körülmények között tanulhassanak, és több lehetőségük legyen a sportolásra. 81,2 milliárd forint forrásból közel 400 település 527 intézménye újul meg, elsősorban azokon a hátrányos helyzetű településeken, ahol arra a legnagyobb szükség van. 2010 óta már több mint 500 iskola újult meg eddig 38,2 milliárd nemzeti forrásból, óvodai férőhely bővítésére pedig 100 milliárd forintot meghaladó forrás áll rendelkezésre.

Világosan látszik tehát, hogy a kormány minden szükséges eszközt hajlandó megteremteni ahhoz, hogy a magyar gyermekek jobb oktatásban részesüljenek és jobb körülmények között tanuljanak. Van olyan vidékei az országnak, ilyen szűkebb pátriám és környéke, Baranya megye is, ahol az oktatás-nevelés magasabb színvonalának biztosítása egy-egy településen valóban az esélyteremtés, a jobb élet elérésének eszköze lehet. Nagy és komoly eredmény ezért Baranya megye jövőjére nézve, hogy a 2014-2020-as uniós ciklusban az emberierőforrás-fejlesztési operatív program, az EFOP finanszírozási keretében összesen 11 milliárd 834 millió forint összértékű infrastrukturális fejlesztés valósul meg a megyében három felhívás keretében.

Az első, kódszámmal illetve az EFOP 4.1.1 fejlesztési program az egyházi fenntartású oktatási intézmények rég várt infrastruktúra-fejlesztéséről szól. Ennek keretében választókerületemben három kiemelt intézmény nyert támogatást: a pécsi egyházmegye fenntartásában a katolikus Szent Mór Iskolaközpont 1,25 milliárdos támogatásból újul meg, sporttermet, tornatermet építhet Pécsen; a Kodály Zoltán Ének-zenei Katolikus Általános Iskola Komlón szintén komoly infrastruktúra-fejlesztést, felújítást, új óvodaépületet kap 900 millió forintos támogatásból; a Baranyai Református Egyházmegye fenntartásában működő Pécsi Református Kollégium pedig megépítheti tizenhat tantermes általános iskoláját 1 milliárd 320 millió forintos támogatásból.

A másik két nagy konstrukció: az egyik az EFOP 4.1.2, az „Iskola 2020” program, amely infrastruktúrális fejlesztést, a hátránykompenzáció elősegítését és a minőségi oktatás körülményeinek megteremtését célozta; a másik pedig a 4.1.3-as konstrukció, amely az állami fenntartású köznevelési intézmények tanulást segítő tereinek infrastruktúrális fejlesztését segíti. Ez utóbbi két konstrukcióban 6,1 milliárd és 2,2 milliárd forintos támogatásban részesültek a baranyai intézmények, kiegészítve az első, már említett 3,4 milliárdos támogatást.

Az utóbbi két konstrukcióban néhány, választókerületemben lévő intézményt említenék. A Komlói Kökönyösi Gimnázium Gagarin Általános Iskolája újulhat meg, a Kozármislenyi Janikovszky Éva Általános Iskola teljeskörűen megújul új tantermeket kapva. A Komlói Szilvási Általános Iskola is megújulhat, a Vasas-Hirdi Általános Iskola is támogatást kap, a Pécsi Kodály Zoltán Gimnázium is ezek közé tartozik, a Hajnóczy József Kollégium Pécssett, a Bánki Donát Utcai Általános Iskola, továbbá a Berkesdi Fekete István Általános Iskola is.

Örülünk annak, hogy a jövőt szolgálják ezek a fejlesztések, és a továbbiakban is kérjük a kormány támogatását a baranyai oktatási rendszer felújítására. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Megadom a szót szintén Fónagy János államtitkár úrnak. *(Dr. Fónagy János jelzésére:)* Jelzi, hogy erre most nem kíván válaszolni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Napirend utáni fel szólalásra jelentkezett Kiss László képviselő úr: „Újra a Római-partról!” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

DR. KISS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Korábban már elkezdtem arról beszélni, hogy a római-parti mobilgátnak és általában az árvízvédelemnek milyen története az elmúlt másfél évtizedben, és ezt a hozzászólást szeretném folytatni, hiszen elég messze nyúlik a történet és nagyon sok elágazása van.

A következő etap, amiről kell beszélnünk, 2016. október 9., amikor a helyiek tüntetnek a mobilgát ellen, széles civil összefogás valósult itt meg. 2017. április 5-én a Fővárosi Közgyűlés ennek ellenére dönt magáról a tervről, kijelölik a pontos nyomvonalat. Ez nagyon fontos, hiszen itt vált teljesen világossá mindenki számára, hogy pontosan hol is húzódik az új gát, és pontosan milyen távlata van a mobilgát megépítésének. Június 14-én a mobilgát engedélyt is kap a Fővárosi Önkormányzattól.

2017. március 6-án, tavasszal van az első lakossági fórum ebben a kérdésben, és eddig ez az egyetlen, önkormányzat által szervezett lakossági fórum. Ez nagyon fontos, hiszen ezt megelőzően olyan lakossági tájékoztatás magáról a projektről, amely egyébként elvárható volt, és amit korábban egyébként az ellenzéki pártok is, sőt maga a helyi Fidesz is fontosnak tartott, nem történt. Március 13-án ennek köszönhetően is a III. kerület valamennyi ellenzéki pártja, tehát valamennyi ilyen pártja közös nyilatkozatban helyi népszavazást kezdeményez, ezt a helyi választási bi-

zottság elutasítja. A terv, amely áprilistól kering a fővárosban, elmondtam, hogy nagyjából mikor fogadják el, gyakorlatilag kockázatelemzés és érdemi közbeszerzési eljárás nélkül köröz mindenütt. Jó példa a Fővárosi Önkormányzat testületének az ülései, ahol a képviselők vagy helyben osztott napirendként, vagy a pontos háttérszámítások nélkül szavaztak mind a nyomvonalról, mind pedig a dolog kockázatáról. A mai napig olyan kockázatelemzési terv, amelyet bárki aláírt volna, erről a projektről sincsen.

Mindezek ellenére, mint mondtam, 2017. június 14-én a főváros engedélyezi az építést, ezért aztán két magánszemély népszavazást kezdeményez ebben az ügyben, amit a Fővárosi Választási Bizottság elutasít, de látható, hogy október 10-én a Kúria mégis úgy döntött, hogy lehet népszavazást kezdeményezni a mobilgát ügyében összbudapesti szinten. Szeptemberben Tarlós István főpolgármester először azt nyilatkozta, hogy szeretne népszavazást, amit maga kezdeményez, majd egy hét múlva azt nyilatkozta, hogy félreértettük a szavait, és ilyen sosem mondott, de persze nem lesz gátja egy népszavazásnak, hiszen fontos a helyiek véleménye. Ehhez képest gyakorlatilag magát a projektet 2017. október 18-án a főváros egy döntésben maga is megtorpedózza azzal, hogy a népszavazásra vonatkozó kérdéseknél magát a határozatot visszavonja.

Most jelen pillanatban itt áll a történet, és várjuk, hogy mi is lesz az ügy folytatása, mert az árvízvédelemre nyilvánvalóan szüksége van a III. kerületnek, de ez nem feltétlenül jelenti a mobilgátat. Persze sokszor éri vád a különböző III. kerületi szereplőket, hogy ők miért kritizálják ezt a tervet, hiszen ezt ők korábban megszavazták, ezért fontos rögzíteni, hogy ezt a tervet ilyen formában soha semmilyen ellenzéki politikus nem szavazta meg. 2009-ben, amikor erről fővárosi döntés volt, akkor a terv valamivel több mint 4 milliárd forintról szólt a mostani 40 milliárd forint helyett, 400-500 fa kivágásáról szólt a 2500 fa kivágása helyett. Arról volt szó, hogy a Nánási úti védvonalat megerősítik, és a római-parti mobilgát egy kiegészítő védekezés volt, most erről szó sincsen. Arról volt szó, hogy megkérdezik a helyieket, erről szó sincsen. Arról volt szó, hogy tájékoztatják a helyieket, erről szó sincsen, ilyen érdemi tájékoztatás nem történt.

A látványterv, amelyet a főváros megbízásából az építető cég készített, mindenképpen érdekes, a science fiction kategóriájába beletartozó, semmi köze nincs még a tervekhez sem, mert azt alá kell írni, hogy sehol nincs olyan előírás, hogy a látványtervnek, amelyet a lakosság számára vakítás céljából kiraknak, olyannak kell lennie, mint a valóságnak. Úgyhogy gyakorlatilag azt lehet mondani, hogy ezen a területen a ködösítés megy. A III. kerületiek szeretnének árvízvédelmet, de szeretnének tisztán látni, és nem szeretnének ingatlanmutyit. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP és a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Fónagy János államtitkár úrnak adom meg a szót.

(15.00)

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! *(Sóhajt. - Z. Kárpát Dániel: Nehéz lesz.)* Ön tisztában van vele, a többiek kedvéért mondom, hogy a Római-part beépítési viszonyairól általában elmondható, hogy a terület beépítése az 1800-as évek végén, az 1900-as évek elején kezdődött meg, a XX. század első felében felgyorsult, beépítési szerkezete, arculata a nyolcvanas-kilencvenes években döntően elnyerte a mai képét, a településkép a kétezres évekre gyakorlatilag kialakult. Ennek a kialakult településképnek a lényege, hogy van egy rész, a klasszikus óbudai rész, amely az Öv úttól északnyugatra fekszik, és eleve egy védett terület volt, és az elmúlt évtizedek alatt gyakorlatilag beépítették azt a zöldövezeti hullámteret, amely most már lakosság száma, ingatlanvagyonja alapján védelmet igényel.

Még egy mondatot engedjenek meg előljáróban. Meggyőződés, személyes meggyőződés is, hogy a Római-part árvízmentesítése és egyáltalában az árvízvédelmi vagy ehhez hasonló munkák nem indulatok, nem érzelmek, nem is politikai harcok eredményeként jönnek létre, hanem alapvetően szakmai döntést igényelnek. Nyilvánvaló, hogy minden szakmai döntéshez kell valamilyen konszenzus. Csak példaképpen mondom, hogy az 1800-as években, amikor Budapest belterületének az árvízvédelmét és a mai rakpartokat a Közmunkák Tanácsa megépítette, akkor is nagyon kemény viták voltak, de ezek szakmai viták voltak, és nem a politikai indulat vitte el az ebben részt vevő személyeket és társadalmi csoportokat.

Egyébként - mint közismert - a római-parti beruházásban a Fővárosi Önkormányzatnak van elsődleges felelőssége, a beruházás műszaki előkészítését a Főpolgármesteri Hivatal végezte és végzi, az alapvető döntéseket és döntést Budapest Főváros Közgyűlése hozza meg. A védművek a Fővárosi Önkormányzat tulajdonában vannak, ezért fenntartásukról és fejlesztésükről törvényi előírásokkal összhangban a Fővárosi Önkormányzat gondoskodik. Ezeknek a szavaknak egyébként súlya van, mert a Fővárosi Önkormányzatnak mint testületnek az állampolgárok élete és vagyónvédelme szempontjából felelőssége van, ugyanakkor döntési jogosultsága is.

Megállapítható, hogy a jelenleg rendelkezésre álló vízjogi létesítési engedélyezési terv alapvetően kielégíti a szakmai feltételeket, amelyeket a megbízó, Budapest Főváros Önkormányzata tervezésifeladat-szabásba adott.

Az árvízvédelmi fejlesztésnek összhangban kell lennie az érintett terület hasznosítási elképzeléseivel és a kialakult parthasználattal. Ezt azon képviselő-társaim számára mondom, akiknek a helyszín és a szituáció nem ismerős, hogy a gyakorlatban és az igényeket tekintve három lehetséges védelmi vonal került szóba. Amint említettem, az árvízi védekezésért Budapest Főváros Önkormányzata felelős. A főváros - mint ahogy képviselő úr is mondta - döntött

korábban a három közül a parti nyomvonal megvalósításáról. Ezzel a döntéssel a főváros a Nánási út-Királyok útja és a vízpart között elterülő körülbelül 70 hektár nagyságú, jelenleg üdülő építési övezetbe sorolt területsáv árvízvédelmét is meg kívánja valósítani, a csillaghegyi öblözet árvízvédelmi fejlesztésének keretein belül.

A kérdéshez még hozzátartozik - ahogy képviselő úr is mondta -, hogy Budapest Főváros Önkormányzata határozott arról, hogy nem ír ki népszavazást a római-parti mobilgáttal kapcsolatban, ugyanakkor tudomásom szerint intézkedett arról, hogy a két beömlőpatak-parton, tehát a leginkább frekvenciát két veszélyeztetett területen a szükséges munkálatokat megkezdik.

Személy szerint is és a kormány nevében is bírom abban, hogy mind a terület lakossága - és ezt azért szeretném hangsúlyozni, mert egy fővárosi nagy népszavazás egy sor olyan embert bevon ennek a kérdésnek az eldöntésébe, amelyben nem érintett - előbb-utóbb dűlőre jut *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*, és a megfelelő döntést meg fogja hozni. Köszönöm a türelmét, elnök úr. *(Szórványos taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Következő napirend utáni felszólalásra jelentkezett Burány Sándor képviselő úr: „Becsapott emberek!” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

BURÁNY SÁNDOR (MSZP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Van Budapesten egy hely a Hungária körút mellett, ahol a nemzet védelme szempontjából három fontos, ha nem a legfontosabb intézmény található. Ott található a Készenléti Rendőrség, ott található a Terrorelhárítási Központ, és ott található az az egyetem, ahol a jövő magyar katonáit képzik. Az ember azt gondolná, hogy ha van Magyarországon biztonságos hely, akkor ez a környék az, hiszen három ilyen rendvédelmi szerv országos központja, legfontosabb intézménye itt található.

A keserű valóság az, hogy erről szó sincsen. Az a kormány, amelyik azt ígérte, hogy néhány héten belül rendet rak az országban, asszisztál minősíthetetlen állapotokhoz három ilyen rendvédelmi szerv közvetlen szomszédságában. Mintha nem is egy európai nagyváros, Budapest utcáin sétálnánk, hanem a harmadik világ legsötétebb bugyraiban, ahol egyáltalán nincs köztisztaság, egyáltalán nincs közbiztonság, ellenkezőleg, derékig járhatunk a szeméthyegyekben, köztük a használt drogos tük hegyeiben, a közbiztonságról pedig elég annyit mondani, hogy a helybeliek szerint ezekbe a házakba ugyan bárki bemehet, de nem biztos, hogy ki is tud jönni onnan, virágozik a prostitúció. Valószínűleg Magyarország legsötétebb bugyra, drogelosztó és drogtanyája található ezen a helyen.

Több száz család élete zajlik ilyen minősíthetetlen körülmények között. Ezeknek a családoknak a mindennapi élete egyszerűen maga a pokol. Mindannyian tudjuk, hogy itt egyetlenegy megoldás képzelhető el, a kerületi önkormányzat is erre törekszik: ki kell vásá-

rolni ezeket a lakásokat, a jelenleg még ott élőknek normális helyen normális lakásokat kell felkínálni, vagy lehetővé tenni, hogy a lakások értékéből illet vásároljanak, az illegális lakhatást megszüntetni, az egész területet szanálni és nemesebb célra hasznosítani. Határozottan kérem a kormányt, hogy ehhez minden segítséget adjon meg a kőbányai önkormányzatnak, hiszen a XXI. században ilyen viszonyok, körülmények között emberek nem élhetnek, ahogy most élnek, és a kormány ehhez asszisztál.

Másik kőbányai problémáról is szeretnék szólni. 2014-ben az úgynevezett Jancsi-telepen - ez egy MÁV-telep - azzal kampányolt az önkormányzati választások előtt a Fidesz, hogy az ott élőknek majd lehetővé fogja tenni, hogy ezeket a lakásokat megvásárolhassák. Ennek első lépcsőjeként majd az önkormányzat megkapja ezeket a lakásokat tulajdonba, és aztán már birtokon belülré kerülve az önkormányzat gondoskodik arról, hogy az ott élők bonyolult jogi helyzetek sokaságán keresztülment lakhatását biztosítsa, akár úgy, hogy normális lakbéréket biztosít számukra, akár úgy, hogy lehetővé teszi ezeknek a lakásoknak a megvásárlását.

Ebben az esetben is becsapták az embereket. Korábban egy írásbeli választ igénylő kérdésemre éppen maga Fónagy államtitkár úr jelezte, a kormány azon dolgozik, hogy ezek az emberek, akik ott élnek a MÁV-telepen, megvásárolhassák a lakásukat. Ebből egy szó nem valósult meg. Jelen pillanatban az a helyzet, hogy bár az önkormányzat birtokolja ezeket a lakásokat, esze ágában nincs ezeket az eladásokat megkezdeni, sőt azt sem hajlandó a lakbérékben elismerni, hogy ez a bonyolult jogi helyzet, ami ott létrejött, az nem sorolható be semmilyen kategóriába, és olyan lakbéréket állapít meg, mintha ez bárhol máshol lenne Kőbányán.

(15.10)

Ez egészen egyszerűen minősíthetetlen. Azt kell megvalósítani, amit ezeknek az embereknek ígértek. Két megoldás lehetséges. Az egyik, hogy tartsa be a Fidesz, a kormány és az önkormányzat az ígérteit, és adja el ezeknek az embereknek a lakásokat, vagy pedig biztosítson olyan kedvezményes lakbért, ami elismeri azt a bonyolult helyzetet és azt az áldozatos munkát, hogy ezek az emberek a saját kezük munkájával a korábbi szolgálati lakásokat felújították.

Tisztelt Ház! Arra kérem tehát a kormányt, hogy ennek a két problémának a megoldásához adjon hathatós segítséget, mert jelen pillanatban semmi nem történik, az állapotok áldatlanok. Annyi történt, hogy önök becsapták az embereket. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Fónagy János államtitkár úrnak adom meg a szót.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Úgy gondolom, mind a két terület már többször szóba került a par-

lament nyilvánossága előtt, és mind a két terület tekintetében - és itt most nem a politikai visszazóolás miatt mondom - azért azt önnek is el kell ismernie, hogy nem az utolsó hét évben alakult ki ez az állapot. Ez egy sok évtizedes folyamat eredménye, amelynek következtében a két területen egymástól eltérő okokból, de kialakult az a helyzet, amit ön vázolt. Egyébként mind a két terület alapvetően önkormányzati feladat- és hatáskörbe tartozik.

Engedje meg a tisztelt Ház, hogy először a MÁV-telepről szóljak néhány szót. Valóban, itt több mint száz éve ezek MÁV-alkalmazottak szolgálati lakásai voltak, és ahogy a képviselő úr is utalt rá, a kormány három-négy-öt évvel ezelőtt a képviselő úr által is akkori igényelt lépéseket megtette, a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő ezeknek az ingatlanoknak a tulajdonát legjobb tudomásom szerint átadta az önkormányzatnak. A probléma akkor is és most is az volt, hogy itt egy száz éve alakult infrastruktúra-rendszer van, és egyszerűen az önkormányzat becsapná az ott lakó nyugdíjasokat vagy a nyugdíjasok örököseit, leszármazottjait, akik ott laknak, ha gyakorlatilag a lakások akár kedvezményes áru értékesítésével egy sok száz milliós infrastruktúra-fejlesztés terhére rakná a nyakukba. Tehát nyilvánvaló, hogy azoknak az ingatlanoknak, amennyiben ezeknek a fizikai fennmaradását a benne lakók igénylik, a finanszírozását és felújítását meg kell oldani.

A másik terület is alapvetően önkormányzati hatáskörbe tartozik. A legjobb tudomásom szerint az a terület többször ki lett, hogy úgy mondjam, takarítva, ezzel együtt az ott lakóknak és a térségnek is van abban felelőssége, hogy ott mindig újra- és újratermelődnék ezen problémák. Meggyőződésem, hogy a kormány, ezen belül a Belügyminisztérium és az önkormányzat a rendelkezésre álló lehetőségek között a szükséges intézkedéseket megteszi, és az ön által feltett kérdésekre, amelyek előidézésében annak idején a szocialista kormányok is passzivitásukkal tevékenyen részt vettek, megoldást fog találni. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönjük. A következő napirend utáni felszólalásra jelentkezett Sallai R. Benedek képviselő úr: „Fazekas Sándor béta univerzuma” címmel. *(Derűltég a Jobbik soraiban.)* Öné a szó, képviselő úr.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Nagyon sokszor rágódok rajta, hogy amikor az FM megszólaló vezetői beszélnek, akkor egyszerűen csak hazudnak, és meg akarják tévesztetni a közvéleményt, mint ezt oly sokszor tették, hiszen Bitay Márton Örs államtitkár úr, a kishantosi ügyben kimondta a bíróság, hogy megtévesztette a közvéleményt, Fazekas Sándor, az FM, nemcsak kimondta esetemben a nagygazdaság-kiépítéssel kapcsolatos törekvéseim állításával a bíróság jogerősen, hogy mindhárman megtévesztették a közvéleményt, de még sérelemdíj megfizetésére is kötelezték mind az FM-et, mind Fazekas Sándort. Tehát nem tudom, hogy csak a szokásos hazugságról van-e szó, vagy már olyan szinten eltávolodtak a

valóságtól, hogy nem is tudják értelmezni a reális valóságban és a világban történő dolgokat.

Kiváló példa erre az, ami múlt héten és a mai napon történt a parlamentben, hiszen gyakorlatilag a múlt hét folyamán az Alkotmánybíróság egy meglehetősen meghatározó súlyú döntést hozott. Az Alkotmánybíróság először értékelte a Natura 2000-es védett területek megőrzésével kapcsolatos alkotmányos kötelezettségét a magyar társadalomnak, és elsőként foglalkozott azzal, hogy a P) cikk alkalmazásával milyen erkölcsi kötelessége van a magyar társadalomnak és a mindenkori kormányoknak, hogy ennek az egész Európai Unióban egyedülálló pannon biogeográfiai régióknak a természeti kincseit és biológiai sokféleségét megőrizték.

Nyilvánvalóan ellenzéki képviselőtársaimmal nem pusztán természetvédelmi célú volt beadványunk alapja, hanem a „Földet a gazdáknak!” - vagy földet a gazdagoknak - című programnak is volt valamilyen szintű támadása ez, hiszen egyértelműen látszott, hogy pont amiről a kormány beszél, azzal ellentétesen nagygazdáknak, spekulánsoknak, külföldieknek adják el a magyar földet.

Az Alkotmánybíróság kimondta a két döntését, amit Fazekas Sándor és mai nap folyamán a Fidesz dinnyetermelője, Pócs képviselőtársunk úgy értékelt, hogy micsoda győzelmet arattak, és mennyire rendben volt mindez az Alkotmánybíróság döntéseiben. Én nem tudom, hogy az egész FM-ben már nincs olyan, aki értő olvasással el tudna olvasni egy döntést, vagy pedig tudatosan tévesztik meg ennyire a közvéleményt, vagy tényleg béta univerzumban élnek, és fogalmuk nincs a valóságról.

Idézem az Alkotmánybíróság közleményét: „Az Alkotmánybíróság az Országgyűlés mulasztását állapította meg az állami tulajdonban lévő Natura 2000 földterületek értékesítése kapcsán.” Erre ideküldik ezt a kis szerencsétlen Pócsot (*Derültség a Jobbik soraiban.*), hogy mondja el, hogy ők nyertek, és hogy minden rendben volt a jogszabályalkotással. Hát, itt van a szövegben: az Alkotmánybíróság utólagos normakontroll-eljárásban foglalkozott a Natura 2000-hálózatba tartozó állami földterületek értékesítésének egyes jogi kérdéseivel. Két téma volt múlt héten, amiről ítélet született, a másik alkotmánybírói címe: az Alkotmánybíróság újabb döntést hozott a természeti erőforrások védelmében, az Országgyűlés mulasztásban megnyilvánuló alaptörvény-ellenességet idézett elő azáltal, hogy a Nemzeti Földalapról szóló törvény módosításával egyidejűleg nem gondoskodott olyan szabály megalkotásáról, amely biztosítaná a Nemzeti Földalap sarkalatos szabályokkal védett vagyonának hosszú távú megőrzését.

Az Alkotmánybíróság két határozatban mondta ki, hogy a Nemzeti Földalap egy kimeríthető természeti erőforrása a magyar társadalomnak, a magyar nemzetnek egy kincse, és nem lehet kimeríteni. Két, egymástól független határozatban kimondta az Alkotmánybíróság, hogy részben 2018. május utolsó napjáig, illetve június utolsó napjáig jogalkotási kötelezettsége van a Magyar Országgyűlésnek azzal

kapcsolatban, hogy megalkossa azokat a jogszabályokat, amelyek alkotmányos rendszerben megfelelő garanciákat nyújtanak arra, hogy ezen legfontosabb természeti erőforrása a nemzetnek megmaradjon. Ennek megfelelően kötelezte az Országgyűlést, hogy olyan jogszabályt alkosson, ami garantálja a Nemzeti Földalap kiüresedésének meggátolását, és nem teremti meg a lehetőségét annak, hogy bármikori kormány, legyen az bármilyen színű, ezt folyamatos értékesítéssel kiüresítse.

A másik döntésben felhívta a figyelmet arra, hogy a Natura 2000-es, tehát az európai uniós szintű védettséget élvező területek olyan európai uniós kötelezettségből adódó biológiai sokféleség-megőrzést ruháznak az országra, amiről nem mondhat le az ország.

Összességében ennek az alkalmazásában nagyon sokat tanulhatnának az FM-ben is, ha elolvasnák a teljes döntést. Különösen ajánlanám figyelmükbe Szabó Marcel alkotmánybíró párhuzamos véleményét, illetve Marosi Ildikó, Stumpf István és Czine Ágnes különvéleményét, akik nemcsak ezen megállapításokat tették, hanem ők maguk azért nem fogadták el a határozatot, mert javasolták volna a korábbi, Fidesz által javasolt jogszabályok elutasítását is.

Tehát az Alkotmánybíróság konkrétan kimondta, hogy jogalkotási kötelezettsége van az Országgyűlésnek, és hogy a Fidesz súlyos hibát követett el, hiszen mind a természeti értékek veszélyeztetésével, mind pedig a Nemzeti Földalap nemzeti kincs megőrzésének a kötelezettségével kapcsolatos feladatát elmulasztotta. (*Sic!*) Ezt a két egyszerű döntést nem értelmezi a Földművelésügyi Minisztérium, nem értelmezi persze Pócs János, és nem értelmezi Fazekas Sándor sem. Kár, hogy másik világban élnek, mert ebben a világban jó lenne, ha az alkotmányos kötelezettségeinket teljesíteni próbálnánk. Köszönöm a szót, elnök úr.

ELNÖK: Megadom a szót Fónagy János államtitkár úrnak.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Nem tudom, hogy az ön értelmezésében az „elutasítja” és a „visszautasítja” szavak mit jelentenek, a Földművelésügyi Minisztériumban egyértelműen azt, hogy önök, bár ismételten megpróbálkoztak tönkretenni a kormány gazdák érdekeit elősegítő és támogató intézkedéseit, ez most sem sikerült. Nem sikerült, mert az Alkotmánybíróság egyértelműen elutasította és visszautasította a „Földet a gazdáknak!” program jogszabályi háttérét támadó beadványokat.

(15.20)

A magyar gazdák tehát ismét győztek, önök pedig kudarcot vallottak.

Az Alkotmánybíróság mindössze két megjegyzést tett, elutasítva az ellenzéki képviselők észrevételét. Az egyik megjegyzés az volt, hogy szabályozni

kell a földértékesítésből befolyt pénz pontos sorsát, a teljes összeget a jövőre nézve nem lehet elvonni a Földalapból, másrészt pedig nyilvánvaló, hogy a Natura 2000-es területek értékesítését nem találta alkotmányellenesnek az Alkotmánybíróság. Tehát az a vád sem áll meg, hogy a kormány a Natura 2000-es területek értékesítésével csökkenti azok védelmét. Az értékesítés tehát törvényes volt, és megfelelt a normaalkopoknak.

A minisztérium közleményében is hangsúlyozta, összhangban a határozatokkal, és a Földművelésügyi Minisztérium is fontosnak tartja az állami stratégiai földvagyon megőrzését és gyarapítását. A „Földet a gazdáknak!” program földértékesítései azonban ezt a földvagyon nem veszélyeztették, hiszen jelenleg is több mint 1,6 millió hektár föld van az állam tulajdonában, a Nemzeti Földalapkezelő Szervezet évente többmilliárdos összegben vásárol is földet. Ugyanígy fontosnak tartja az állam az értékes Natura 2000-területen való gazdálkodás precíz szabályozását. A döntések nyomán eleget kívánunk tenni a technikai jellegű, az állami földeladások eddigi gyakorlatát érdeemben nem befolyásoló jogalkotási feladatoknak. Arra azonban kérjük az LMP-t is, hogy az ehhez szükséges jogszabály-módosításokat szavazza meg, ellentétben a korábbi álláspontjával, amikor a gazdák érdekeit segítő jogszabályokat nem szavazta meg.

Az alkotmánybírósági döntések megerősítették az elmúlt évtizedek legnagyobb állami földértékesítési programját, amelynek nyomán közel 30 ezer magyar földműves szerezhetett földtulajdont, összesen mintegy 200 ezer hektár állami föld került értékesítésre. *(Sallai R. Benedek közbeszól.)* Korábban soha nem volt még olyan állami földügyi intézkedés-csomag, mint a „Földet a gazdáknak!” program, amely a haszonbérleti pályázatok és földértékesítés révén több tízezer magyar földműves, kis- és közép-birtok fejlődését erősítette, és az agrárgazdasági pozícióinak erősítését segítette elő.

A döntés tehát - és ebbe, képviselő úr, bármit is próbál belemagyarázni - a kormány agrárpolitikájának egyértelmű győzelme az ellenzéki gazdaellenes áskálódás felett *(Sallai R. Benedek közbeszól.)*, és bízunk abban, hogy ezeknek a fontos döntéseknek a nyomán talán felhagynak a magyar gazdák érdekeivel szembeni folyamatos akciókkal, lejárató kampányokkal. *(Sallai R. Benedek közbeszól.)* Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönjük. Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Ander Balázs képviselő úr: „A Soros-terv után, mikor kezdenek el végre egy Dél-Somogy-tervről is konzultálni?” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Mielőtt Soros-bérencé válnék én magam is majd itt az államtitkár úr válaszában, azért kijelentem, hogy Dél-Somogyban néhány szélsőliberális örültön kívül migránst senki nem akar látni. Így vagyok ezzel egyébként én magam is. Ott voltam két esztendővel ez-

előtt, amikor Horvátországból ránk tölték, ránk eresztették azt az irdatlan tömeget. Az a helyzet, hogy akinek volt szeme a látásra, az világosan láthatta, hogy ez az integrálhatatlan és egyébként integrálódni sem akaró, Európába igyekvő ázsiai és afrikai hordalék nem idevaló - ilyen egyszerű az egész. Úgy-hogy erről ott beszélni, konzultálni, tisztelt államtitkár úr, nem kellene, ha a céljuk önöknek nem az, hogy a saját oligarcháiknak, illetve a Habonyműveknek a zsebébe tömködjék továbbra is az ebből elfolytatott milliárdokkal.

Másról kellene konzultálni Somogyország déli fertályán is, amelyről bizton állíthatom, hogy ha az Isten hátranézne, akkor ezt látná maga mögött, és nem én fogalmazok így, hanem a korábbi megyés püspök mondta: az Ormánság kipusztulása után száz esztendővel a halál beköszöntött Somogy megyébe is, és ez a demográfiai probléma, amiről elsősorban ott konzultálni kellene, a megye déli részében még inkább kézzelfogható, és óriási humánerőforráskatasztrófát, de inkább úgy mondanám, hogy nemzeti katasztrófát fog okozni.

Mire gondolok? 1980-ban a megyének a lakossága még 360 ezer fő volt, ez mostanra 310 ezer főre csökkent. A megyebeli magyarság lélekszáma 1980 táján 340 ezer fő volt, ebből mostanra csupán 250 ezer maradt, és ha minden így megy tovább, akkor nem kell hozzá fél évszázad, és az amúgy is legritkábban lakott megyének a lakossága 200 ezer főre fog csökkenni. Erről kellene egyébként konzultálni, erre kellene valamiféle megoldási javaslatot a kormánynak előállni, viszont az a helyzet, hogy ilyesmivel nem találkozunk ott Dél-Somogyban, államtitkár úr. Van olyan járás a választókerületemből egyébként, ahol a halálozás számadatai az ország rossz adatoknál is másfélszer rosszabb, szörnyűbb, tragikusabb képet mutatnak - ilyen egyébként Csurgó vagy éppen a Barcsi járás környéke.

Aztán arról is kellene még konzultálni, ha ezeket a dolgokat megbeszéltük, hogy a külföldi érdekeltségű vagy éppen hazai Döbrögik hogyan pusztítják a vidéket, mennyivel nőtt a népességmegtartó erő ezen az aprófalvas szerkezetű tájegységen. Felhoznám itt a nagyatádi konzervgyár példáját, amelynek valamikor még 50 ezer tonnányi kapacitása volt, és 1500 embert foglalkoztatott, most a foglalkoztatotti létszám - amellet egyébként, hogy ott termelés már nem folyik, talán csak csomagolnak meg logisztikai tevékenységet folytatnak - 100 alá csökkent. A Jobbik azt mondja, hogy Magyarország egyik kitörési pontja igenis az agrárágazat lehetne, az agráripárunk, az élelmiszeriparunk, és ezzel kapcsolatosan önök nem hajlandók konzultálni, semmiféle előrelépés nincs azon a tájegységen, márpedig Dél-Somogyban is valamikor a 10 százaléknyi háztáji birtok képes volt előállítani az agráriumban megtermelt összérték 30-40 százalékát. Tehát a munkakedv, a munkakultúra megvolt, még mindig meglenne, csak éppen azok a hosszú értékesítési láncok lehetetlenné teszik azt, hogy a magyar ember is boldogulni tudjon; egy nagyon szűk élősdi elit az, amely itt is leföli a hasznot.

Aztán konzultálni kellene a közlekedésről is, a 6-os út állapotáról, ami életveszélyes, megnehezíti a Barcs és Pécs között közlekedőknek az életét, a 68-as útnak vagy éppen a Kadarkút-Barcs közötti, Curgó-Barcs közötti útszakaszoknak és a kisebb mellékutaknak az állapotáról is konzultálni kellene. Arról is kellene beszélni, hogy mikor jön el az az időszak, amikor Barcs újra a Dráva fővárosává válhat, ha önök mereven elutasítják azt egyébként, hogy a Drávát többfunkciós hidrotechnikai létesítményekkel is hasznosítsuk, és semmiféle kooperációra nem hajlandók a horvátokkal ezzel kapcsolatban.

Beszélni kellene itt '56 évfordulójának kapcsán az akkori egyetemi fiatalság 7. pontjáról, a bérkövetelésről, arról, hogy milyen bérekkel találkoznak és szembesülnek a fiatalok ott, Dél-Somogyban, amelyek egészen egyszerűen elűzik őket a szülőföldjük-ről. Erről kellene konzultálni, államtitkár úr, és nagyon-nagyon sok olyan dolgról, amiről önök nem hajlandók beszélni - például arról, hogy a „Nemzeti fejlesztés 2030” célkitűzéseit megvalósították-e. Hogyan állunk az aprófalvas vidékek tekintetében az ott megfogalmazott, egyébként nagyon szép és a Jobbik által is támogatandó célokkal? Köszönöm a figyelmet, és várom a választát. *(Taps a Jobbik sorai-ban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Fónagy János államtitkár úrnak adom meg a szót.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Országgyűlés! Előjáróban engedje meg, hogy azt mondjam: minden helyi fejlesztésnek - és így Somogy megye és Somogy megye déli fejlesztésének - alapvető kiindulási pontja a helyi területi tervezés. Az Országgyűlésnek a költségvetés keretein belül, a kormánynak a költségvetés végrehajtása keretein belül alapvetően az a feladata, hogy az erre biztosított forrásokat az adott térségnek biztosítsa.

Somogy megye számára több mint 43 milliárd forint áll a terület- és településfejlesztési operatív program, magyarul a TOP keretein belül rendelkezésre; azon múlik, hogy önöknek ott milyen tervei és elképzelései vannak. Ebből a keretből ipari parkokat, kerékpárutakat, óvodákat, bölcsődéket, egészségügyi alapszolgáltatásokat, turisztikai fejlesztéseket, az ön által is említett közútfejlesztési beruházásokat lehet finanszírozni.

(15.30)

A forrás tehát ott van, az biztosítva van, nyilvánvaló, hogy alapvetően a helyi tervezésre, a helyi kezdeményezésekre van szükség.

Azt én egy percig nem vitatom, hogy Somogy és ezen belül Dél-Somogy történelmileg az ország egyik legproblematisabb helye, nem véletlen, hogy a kormány figyelme különböző területi, regionális tervek támogatásával erre a térségre eddig is irányult, ez jelenleg is így van, és a jövőben is így lesz.

Egyébként, ha már itt a számokat mondom: a megyei forráson felül Kaposvár megyei jogú város számára a TOP keretében további 14,75, közel 15 milliárd forint áll rendelkezésre. Ez a teljes forráskelet 2017. március végéig meghirdetésre került, így a teljes TOP-forrás elérhetővé vált a térség számára. Várjuk a térség javaslatait, terveit, elképzeléseit. A kormány áll rendelkezésre. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük. A következő napirend utáni felszólalásra jelentkezett Vágó Sebestyén képviselő úr: „A bolgár-magyar barátság napja.” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

VÁGÓ SEBESTYÉN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! A bolgár nemzetgyűlés és a magyar parlament határozata alapján idén október 19-én már második alkalommal ünnepelhetjük közösen a bolgár-magyar barátság napját. Számomra nagyon fontos ez a nap, mert régebben is az európai nemzetek közül nagyon közel állt hozzám a bolgár nép, ezenkívül az Interparlamentáris Unió bolgár-magyar baráti tagozatának elnöke is vagyok, valamint a hivatalos kapcsolatokon keresztül, már elmondhatom azt is, hogy személyes barátságok is kötnek Bulgáriához, akár Bulgáriában élő magyarokat, akár bolgár barátokat is sorolhatnék föl ezek között.

Hogy miért is fontos ezen kívül számunkra a bolgár-magyar barátság napja, elég, ha arra gondolunk, hogy mind a ketten ősi keresztény népei vagyunk Európának, ennek egyik szimbóluma is volt az, amiről Varga Szimeon kisebbségi szószóló úr is szólt, hogy Magyarországon is az egyik legszentebb helyen, az esztergomi bazilikában, illetve Szófiában is Európa egyik legrégebbi, legősibb keresztény templomában található az az emléktábla, ami emléket állít Rilai Szent Jánosnak, illetve a bolgár-magyar barátságának. De nagyon sok metszéspont található még a két nép életében, ezek között vannak szomorú és kevésbé szomorú események is, illetve üdvös események is. A szomorúak között említhetném akár a török megszállást, amiből nekünk 150 évig volt részünk, bolgár testvéreink nem voltak ennyire szerencsés helyzetben, ők 500 éven keresztül viselheték el, illetve szenvedheték el a török hódítást és a török uralmat.

De az újkorban is találhatunk közös metszéspontokat, ezek sem annyira üdvöztetőek és annyira örömteli események, ez nem más, mint például az első világháború utáni területvesztések, aminek következtében ugyanúgy határon túli bolgárokról beszélhetünk bolgár testvéreink, mint ahogy mi is határon túli magyarokról is beszélhetünk. Náluk a kisebbségi kérdés még fokozottabban jelentkezik, ugyanis pont az 500 éves török hódoltság következtében nagyon sokan elmenekültek a török uralom és a török hódoltság alól, ezért Európa számos pontján, így Magyarországon is jelentős bolgár kisebbséggel találkozhatunk. Vagy beszélhetünk a szocializmus éveiről, amikor ugyanúgy nyomorgatták és sanyargatták a bolgár népet, mint ahogy a magyar népet.

Éppen ezért fontos a két nép barátsága, mert az ilyen múlt után ki kellett lábalni ezekből a helyzetekből, és nem mindegy az, hogy melyik nép milyen válaszokat talált az így felmerülő kérdésekre, az így felmerülő gondokra. Én úgy gondolom, hogy sem emberként, sem nemzetként nem szégyen egy másiktól tanulni, ha az a másik jobb példát talál a saját életében, jobb megoldást talál az életében egy-egy problémára, így nekünk sem szégyen jó példát keresni akár a bolgár megoldásokban, és Bulgáriának sem szégyen a magyar példák közül venni olyanokat, amikben esetleg így akár segítséget is nyújthatunk egymásnak.

De ha már a közös metszéspontokról volt szó, és a kisebbségi politikáról volt szó, van olyan, amikor az érdekeink találkoznak, illetve közös fellépésre van szükség az érdekérvényesítés érdekében. Ha a legutóbbi eseményeket néznénk, akkor szóba hozhatnám az ukrán oktatási törvényt, ami nemcsak a kárpátaljai magyarokat sújtja Ukrajnában, hanem ugyanúgy a több százezres bolgár kisebbséget is sújtja Ukrajnában. De ha már a kisebbségi kérdést említettem, akkor megemlíthetem azt is, hogy vannak követendő példák is, és vannak sikerek is, amit itt is szeretnék megemlíteni, bolgár sikerek is vannak, a legutóbbi az, amit a bolgár diplomáciának, a bolgár politikának az Albániában élő bolgár kisebbség érdekében sikerült elérnie.

Mint mondtam, nagyon sokszor ugyanazok a problémák sújtanak bennünket. Mint volt szocialista országokat ugyanúgy sújt bennünket az is, hogy a béreink, bár ugyanúgy az Európai Unió keretein belül vagyunk, sokkal alacsonyabbak, mint a Lajtától nyugatra lévő európai uniós országok munkavállalóinak. Ezért ez ellen fel kell lépniünk, mert nemcsak hogy megélhetési problémákat okozhat, hanem ugyanúgy az elvándorlás kérdésével és az elvándorlás negatív következményeivel kell számolnunk mind Bulgáriában, mind Magyarországon.

Éppen ezért örömteli számomra az, hogy Bulgária országként szinte elsőként csatlakozott a béruniós kezdeményezésünkhöz. Magyarországgal ellentétben egyébként Bulgáriában pont egy kormányzati feladatokat is ellátó párt és annak ifjúsági szervezete volt az, amely csatlakozott ehhez a kezdeményezéshez. Tehát ott nem a kormány ellenállásába ütközik ez a kezdeményezés, hanem a kormány pont hogy támogatja ezt a kezdeményezést. Ezt intő példaként szeretném mondani a magyar kormánynak is, hogy álljon a béruniós kezdeményezésünk mellé, és a bolgárokkal és a többi nemzettel együtt közösen küzdjünk az azonos bérekért Európában. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen. Fónagy János államtitkár úrnak adom meg a szót.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Csak jelezni szeretném, hogy a kormány a magyar-bolgár barátság napjával kapcsolatban szószóló úr korábbi felszólalása kapcsán már reagált. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. A következő napirend utáni felszólalásra jelentkezett Z. Kárpát Dániel képviselő úr: „Meddig még?” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ahogy a mai nap folyamán már elhangzott a devizahitel-károsultak kálváriájáról szóló sorozatunk folytatásaként, bizony akkor, amikor '56 hős harcosainak évfordulóját ünnepeltük, erről emlékeztünk meg sokkal pontosabban szólva - hiszen azért pusztán ünnepnek nevezni a forradalom kitörését kicsit erős lenne, bár fideszes képviselőtársak ezt elkövették, de azért ilyenkor nemcsak a forradalom kirobbanásának napjáról emlékezünk meg, hanem bizony arról a brutális terrorról is, ami utána következett -, azt látjuk, hogy a héten egy nagyon furcsa, szimbolikus eseményre kerül sor, azaz remélem, hogy nem kerül sor, ugyanis egy '56-os harcos és családtagjait kívánnak kilakoltatni otthonából.

Nyilván a konkrét ügy hátterének ismertetésétől most megkímélném azt az államtitkárt, akit egyedülként hagytak itt mindenféle témában napirend utániakra válaszolni, hiszen az Orbán Viktor által kijelölt miniszternek már elmondtam ezen ügy hátterét, és el is küldtem számára a meghívót azzal a felhívással együtt, hogy igyekezzen beavatkozni a család érdekében most csütörtökig. De azért azt el kell mondjam itt is, hogy ez a kormány ígért valamit, megígérte, hogy senkit nem hagy az út szélén, megígérte, hogy magyar családok nem kerülnek rendszerszinten tömegesen ilyen helyzetbe, mégis azt látjuk, hogy ebben az évben talán kilakoltatási rekordot dönt ez a kormányzat, tehát még az általam egyáltalán nem tisztelt és gazdasági vészorszaknak tartott Gyurcsány-Bajnai-korszakban sem találkozhattunk ennyi kilakoltatással, és nyilvánvaló módon a Fidesz-kormány első éveiben sem, hiszen a felpörzés később következett be.

Sokszor szoktak visszautalni kormánypárti képviselőtársak arra, hogy ez a problémakör azért alakult ki, mert a balliberálisnak nevezett kormányok gyakorlatilag futtatták ezeket a hiteltípusokat, belekényszerítették a lakosságot ebbe. A helyzet az, hogy a folyamatokra egy kicsit korábban kezdődött el, ugyanis 2001-ben - emlékezzünk, hogy ki kormányzott akkor - vált lehetővé a szerződések egyoldalú módosítása olyatén módon, amiből aztán a banki visszaélések tömege következett. S azt is látjuk, hogy bár 2001-et követően 9 évvel később kormányra került újra a Fidesz-KDNP, mégsem látta be saját tévedését, nem módosította ezt a rendszert olyan irányba, hogy ezek az egyoldalú szerződés módosítások teljes mértékben kizárhatóak legyenek.

(15.40)

Amikor pedig forintosításra került sor, akkor nem a felvétel napjának árfolyamán váltották át ezeket az úgynevezett hiteleket, ahogy a Jobbik javasolta, tehát aki 155 vagy 160 forintot vette fel, annak

olyan árfolyamon, hanem bizony kőkemény piaci, 256 forintos árfolyamot sóztak az érintettek nyakába, meghagyván a végrehajtói túlkapások egy jó nagy részét; meghagyván a közjegyzői túlterjeszkedések egy jó nagy részét; nem számoltatván el az állami felügyeleti rendszer mulasztásait és annak kivitelezőit. A pénzügyi fogyasztóvédelmet tulajdonképpen elsorvasztva tették mindezt, hiszen ezt a fogyasztóvédelmi ágat pontosan a Magyar Nemzeti Bank alá próbálták integrálni, tehát részben az egyik ellenőrzendőnek kellett volna ellenőrizni az egész rendszert. Elképesztő egyébként, talán párját ritkítja mindez Európában.

De azt látjuk, hogy ha már ezt az ígéretdömpinget nem sikerült teljesíteni, sőt azt mondhatom, hogy egy kis részét sem, talán az lenne úriemberhez méltó ezen kormányzat részéről, ha most így, a mai nappal meghirdetne egy kilakoltatási moratóriumot. Ténnyé mindezt legalább az országgyűlési választásokig, annak érdekében, hogy ha már önöknek nem sikerült ezt a problémakört érdemben kezelniük, akkor majd egy következő kormányzat, reményeim szerint egy Jobbik-kormányzat legalább megpróbálhasson megbirkózni azzal a hatalmas hátralékkal, amit ez a most egymást követő két Orbán-kormány halmozott fel. És láthatóvá válna, hogy így sem lesz könnyű rendezni ezt a helyzetet, de az utat csak a hitelek felvételi árfolyamon történő forintosítása és az említett túlkapások visszaszorítása jelölheti ki.

A Jobbik éppen ezért szervezi a devizahiteles ke-rekasztalok sorozatát, ahová minden párt meghívottja mellett egyébként a kormányzat meghívottját is várjuk a jövőben is, pontosan azért, hogy jöjjön létre egy szembenézés a károsultakkal. Addig is, amíg ez a szembenézés létrejön vagy akár a moratórium meghirdetésre kerül, csak a reményeimmet fejezhetem ki azt illetően, hogy bár Orbán Viktor figyelmét szerettem volna ma felhívni arra, hogy avatkozzon be az '56-os hős és családja érdekében, már a vicces jogszabályi kereteken belül természetesen, Orbán Viktor nem válaszolt az azonnali kérdéseimre, a földművelésügyi miniszterhez delegálta a válaszadást.

Remélem, hogy legalább az említett miniszter beavatkozásának nyomán ez a szimbolikus és elképesztő helyzet nem alakulhat ki, és legalább ez az '56-os hős és családja megmenekül, de ez nem ment fel bennünket azon felelősség alól, hogy minden magyar család helyzetét javítani kell; mindenkit meg kell segíteni, aki önhibáján kívül ilyen katasztrofális helyzetbe került. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Fónagy János államtitkár úré a szó.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési miniszteriumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Nem először hívjuk fel arra a parlament és a közvélemény figyelmét, hogy a Jobbik azért nem mindig így szólt és így viselkedett a devizahitelesek kapcsán. *(Dr. Apáti István: Na!)* Számos politikus, sokan önök közül is és a pártelnökük sem szavazta meg sem a bankok elszámoltatását,

sem a forintosítást. Nem szavazták meg az árfolyamgát bevezetését. *(Folyamatos közbeszólások a Jobbik padsoraiból.)* Nem szavazták meg azokat a lépcsőzetes intézkedéseket, amelyek a devizahitelesek mindennapjainak lehetővé tételét és az ország lehetőségeire rendelkezésre álló feladatok törvényi alapjait valósították meg.

Ami a képviselő úrnak a 2001-es és a 2002-es megjegyzésére vonatkozik, szabad legyen emlékeztetni önt, kérem, hogy nézzen utána, hogy nem a 2001-es intézkedések hozták meg ezt a következményt, hanem azok a 2002 után bekövetkezett szocialista lépések, amelyek az akkor a társadalom rendelkezésére álló igen kedvező lakáshitelek megszüntetésével és aztán ennek a következményeivel jártak.

Szeretném arra is felhívni a figyelmet, hogy bár a devizahitel-probléma túlnyomórészt a lakásokkal, az ingatlanokkal kapcsolatban kulminált, azonban a kilakoltatások és a hitelezői követelések nemcsak a pénzügyi követelésekből állnak össze, hanem számos egyéb más magánjogi követelésből is, legyen az tartásdíj vagy más egyéb magánjogi követelés.

A kilakoltatással kapcsolatban szeretném felidézni, hogy 2003 óta hatályos az úgynevezett téli kilakoltatási moratórium, amely a december 1-jétől a március 1-jéig terjedő időszakra rendeli el a kilakoltatási moratóriumot. A Nemzeti Eszközkezelő 2011 óta működteti a NET-program keretében azt a lehetőséget, hogy az érintettek elkerüljék a kilakoltatást, és egy kedvezményes bérleti díj fejében hosszú távra biztosítsák a lakhatásukat. Eddig 36 ezer család számára biztosítottuk ezt a lehetőséget.

Ilyen intézkedés volt az utóbbi időszakban a magáncsődvédelem, amely lassan, de beindult, és az október 18-ai adatok szerint eddig 1048 adósságrendezési eljárás kezdeményezésére került sor. Mindezek alapján én gondolom, hogy a kormány 2010 óta az összes szükséges és lehetséges lépést megtette mind a devizahitelesek, mind az egyéb követelések miatt a lakhatásuk kapcsán veszélyhelyzetbe került állampolgárok számára. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönjük. A következő napirendi utáni felszólalásra jelentkezett Kulcsár Gergely képviselő úr: „Egy népszavazás margójára - Berettyóújfalu 2017.” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

KULCSÁR GERGELY (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A mai szóbeli kérdésem a berettyóújfalui börtönkórházról szólt, de a szűkös időkeret miatt sok mindent nem tudtam elmondani. A történet, tudvalevő, azzal kezdődött, hogy idén tavasszal, mindenféle szakértői tanulmány és lakossági egyeztetés nélkül, a helyi képviselő-testület elé vitte a rabkórház tervét a Fidesz polgármestere. Az ülésen egészen elsöprő sikerpropagandaként mutatták be a Muraközi-tervet, így a testület támogatta azt.

Pár nappal később több önkormányzati képviselő revidálta álláspontját, és jelezte, hogy nem támogatja a börtönkórház felépítését a városban. Ezt az álláspontot osztotta a berettyóújfalui emberek

többsége is, és ennek hangot is adtak a nyár elején megtartott fórumokon. A lakossági hangulatot érzékelve a város urai úgy döntöttek, hogy helyi népszavazást kezdeményeznek az ügyben, tudván azt, hogy a fideszes törvényhozásnak köszönhetően irreálisan magas az érvényességi küszöb a népszavazásoknál, ami gyakorlatilag azt jelenti, hogy szinte lehetetlen érvényes referendumot tartani. Magyarul, azt játszották a fideszesek, hogy micsoda demokraták, a nép kezébe adják a döntést, közben tudván tudják, hogy az eredmény, akármi is lesz, nem kötelező érvényű a testületre nézve. A Muraközi-terv része volt az is, hogy úgy tették fel a népszavazási kérdést, hogy aki ellenezte a börtönkórházat, annak igennel kellett szavaznia, aki támogatta, annak nemmel, így növelve az emberekben a bizonytalanságot és a zavart a fejekben.

A népszavazási kampányból gyakorlatilag kivonta magát a Fidesz, nehogy véletlenül elegen elmenjenek szavazni. Az pedig, hogy a baloldal pártjai sem erőltették meg magukat a kampányban, megerősíti egykori kormányfőjelöltjük szavait. Botka László ugyebár azt mondta, hogy az MSZP-ben a többség nem akar kormányváltást, és a pártban fideszes ügynökök vannak. De visszatérve a témára: annak ellenére, hogy a város vezetése és a kormánypártok mindent elkövettek annak érdekében, hogy ne legyen választási kedv Berettyóújfaluban, többek között egy civil szervezésű vitaest elől is megfutamodtak, a bihari emberek többsége átlátta azt, hogy egy megvalósuló börtönkórház mennyit árthat a térségnek és a helyieknek.

A biztonsági kockázatok garmadája mellett a Gróf Tisza István Kórház működését is negatívan befolyásolhatja egy ilyen létesítmény megépítése, megnövelve a várólistákat, elszípkázva az egészségügyi dolgozókat a civil betegektől, és még bőven sorolhatnám a negatívumokat. A bűnözőket a városra és a betegek szabadítani kívánó Muraközi-terv kiigazító október 8-án, a népszavazás estéjén örömmel kiáltották a sajtóba, hogy nem lett érvényes a referendum. Azt diszkrétan elhallgatták, hogy azok kétharmada, aki elment szavazni, a rabkórház ellen foglalt állást. Közel annyian szavaztak ellene, mint ahányan a polgármesteri székbe emelték Muraközi Istvánt.

Ami ezután következett, az minden képzeletet felülmúlt. A következő testületi ülésen a polgármester nem adott szót a kórház egyik főorvosának, dr. Zákány Zsoltnak, és ezt az arrogáns, antidemokratikus lépést velem szemben is megtette. Majd egészen elképesztő és vérlázító módon kezdtek Zákány doktor lejáratásába. Először csak suttogó propaganda áldozata lett. Ennek a propagandának a szószólója volt a helyi polgármester és némely fideszes képviselő, majd közleményben is hazudoztak róla. Végül diktatúrákra emlékeztető módon leváltották osztályvezető főorvosi beosztásából, csak azért, mert nem értett egyet a fideszes nagyurakkal.

Furcsa módon a tegnapi berettyóújfalui '56-os megemlékezésen pont arról beszélt a polgármester úr, hogy azért van náluk demokrácia, mert ki lehet

mondani az ellenkező véleményt, és nincs ennek következménye. Hát, látjuk, hogy van, tehát ekkor is hazudott a Fidesz polgármestere.

(15.50)

Mindezek fényében bicskanyitogató Kontrát Károly államtitkár úr arcátlan válasza a mai kérdésemre, aki azt mondta, hogy tartsuk tiszteletben a népszavazás eredményét, holott önök nem tartják tiszteletben azt, hogy az emberek kétharmada önök ellen foglalt állást. Az pedig szégyen és gyalázat, ahogy elbántak egy köztisztviselőben álló kiváló orvossal. Szégyelljék magukat!

Muraközi István polgármester és testvére, Muraközi Zoltán kórházigazgató, valamint nagybátyjuk, Vitányi István fideszes országgyűlési képviselő családi vállalkozása, a Muraközi-terv, úgy tűnik, beteljesedik. Viszont ezekkel az agresszív, diktatórikus módszerekkel egyre több helyi embernek nyitják fel a szemét, és biztos vagyok benne, hogy meglesz még ennek a börtje.

Végül, de nem utolsósorban felhívnom a figyelmet arra, hogy pénteken, október 27-én 16 órától a berettyóújfalui kórház bejáratánál egy néma demonstráción fognak kiállni a helyiek Zákány Zsolt mellett. S ezúton is köszönöm dr. Zákány Zsolt kiállítását a berettyóújfalui, illetve a bihari emberekért, és köszönöm a civil szervezőknek ezt a demonstrációt. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Ismét megadom Fónagy János államtitkár úrnak a szót.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési miniszteriumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány minden esetben tiszteletben tartja a lakosság, a helyben élő állampolgárok akaratát, így a helyi népszavazás eredményét is. Börtönkórházat ott létesítünk, ahol az együttműködő ottani lakosság támogatja és ezzel együtt tud élni. *(Kulcsár Gergely: De a lakosság nem támogatja!)* A Jobbik merő politikai haszonszerzésből próbálja az embereket a börtönkórház megépítése ellen hangolni. A berettyóújfaluiak nem hallgattak a Jobbik intrikáira. *(Kulcsár Gergely: Kétharmad részük szavazott a börtönkórház ellen!)*

A Jobbik elhallgatja, hogy egy ilyen beruházásból milyen előnyei származhatnak majd az ott élőknek. Először is, több száz embernek nyújtanak munkalehetőséget már a kórház építésénél, majd később többeknek is a kórház fenntartása, működése idején. A helyi kórház közparkja milliárdokkal gazdagabb lehet, az ottani egészségügyi személyzet pluszjövedelemhez juthat, úgy az orvosok, mint az ápolók. A Jobbik szándékosan elferdíti a valóságot, hogy egy ilyen létesítmény környékén romlik majd a közbiztonság. Ez hatványozottan nem igaz, hiszen éppen ellenkezőleg, az ottani rendfenntartó erőket megerősítik.

2017. október 8-án Berettyóújfaluban helyi népszavazás megtartására került sor, amely érvénytelen lett, mivel a szavazásra jogosult 12 342 választópolgár közül 3021-en adtak le érvényes szavazatot, azaz a választópolgárok kevesebb mint fele szavazott érvényesen. (Dr. Apáti István: *Politikailag érvényes volt.*) A népszavazás eredménye egyértelműen mutatja, hogy a berettyóújfalui emberek nem akarták megakadályozni a börtönkórház építését. Kérem önt és pártját, képviselő úr, hogy tiszteljék és vegyék tudomásul a helyben lakók akaratát, ne akadályozzák és ne támadják egy újabb munkahelyteremtő beruházás létrejöttét.

Egyébként a jegyzőkönyv számára rögzíteni szeretném, hogy képviselő úrnak a 2011-es magatartása miatt kizárólag a parlament iránti tiszteletem miatt adtam meg a válaszomat. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük. Tisztelt Képviselőtársaim! A következő napirend utáni felszólalásra jelentkezett Keppli Lajos képviselő úr: „25 év tétlenség a Duna elterelése óta.” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt jobbikos Képviselőtársaim és tisztelt Államtitkár Úr! - hiszen más jelen pillanatban már nem tartózkodik a teremben. Az egész félresiklatott rendszerváltás jelképévé vált annak idején a bős-nagymarosi vízlépcső elleni tiltakozás, és annak következményeként, hogy Magyarország az utolsó előtti pillanatban kiszállt ebből az államközi szerződésből, ennek következményeképpen Szlovákia 25 évvel ezelőtt, 1992. október 25-én elterelte a Dunát a saját területére. Egy üzemi csatornába vezette a Duna teljes vízhozamát, és a Szigetközben jó néhány hónapig szinte csak csordogált a víz, és egészen addig, amíg a fenékküszöb meg nem épült, szinte semmit nem tudtak a szigetközi emberek tenni azért, hogy legyen legalább némi víz a szigetközi Dunaágokban, a Mosoni-Dunában.

Mi történt az azóta eltelt 25 évben? Volt egy hágai nemzetközi bírósági döntés 1997-ben, egészen pontosan húsz éve, amit azóta sem sikerült végrehajtani. Azt hiszem, egészen példátlan a nemzetközi bíróságok történetében, hogy húsz év elteltével sem lehet egy ilyen ítéletet végrehajtani, annak érvényt szerezni, egész egyszerűen azért, mert a kormányok nem tudnak és nem is nagyon akarnak egymással megegyezni. Szlovákiának miért volna fontos ez a megegyezés, miért volna sürgős, amikor ő élvez a bős-nagymarosi vízlépcsőben termelt energia hasznát, a Duna az ő oldalán folyik, míg gyakorlatilag mindenféle környezeti kár és egyéb hátrány a magyar oldalra esik.

Tehát gyakorlatilag kizárólag a magyar diplomácia tehet arról, hogy jelen pillanatban is még ez a helyzet áll fenn. Kormányok jöttek, kormányok mentek, különböző kormánybiztosokat és miniszteri biztosokat neveztek ki, hogy oldják meg a problémát, de igazából érdemi lépés az elmúlt 25 évben nem történt, ugyanúgy szenved a Szigetköz a vízhiánytól. Különböző álmegoldások, toldozások-foldozások

történtek, de valódi előrelépés nincs, s ugyanúgy szenved egész Magyarország a vízgazdálkodás problémáitól.

S azt is mindig el kell mondani, amikor ezzel a témával kapcsolatban felszólalunk, hogy Magyarországon azóta sincs rendes, normális vízgazdálkodás, azóta sem sikerült túllépni azon a tabukérdésen, hogy lehet-e duzzasztani, nem lehet-e duzzasztani, hogyan lehet normális vízgazdálkodást, vízviszatar-táson alapuló gazdálkodást folytatni egy országban. Mert lehetne, és ha tudnánk, akkor bizony nem lenne negatív az ország vízmérlege, nem száradna ki egyre jobban az ország. A Duna-Tisza közén, a homokhátságon az egy súlyos probléma, de a Nyírségben is, hogy egyre inkább eltűnik a kutakból a talajvíz, egyre mélyebbre kerül a vízszint. A Dunánál szintén probléma, hogy a Duna medre egyre mélyebben vágódik be, s abból adódóan, mivel a Duna már nem szállít ide hordalékot a felsőbb szakaszon épült vízlépcsők miatt, a hajózás is egyre problémásabb, az év egy részében egyáltalán nem lehet, vagy csak korlátozásokkal lehet a Duna magyarországi szakaszát hajózni.

Amióta én itt vagyok a parlamentben, 2010 óta, de már sokkal régebb óta, 25 éve, ezek a problémák mindig is problémák voltak, és évről évre egyre nagyobb probléma. Minden alkalommal elmondom, hogy ezen változtatni kéne, végre egy olyan vízgazdálkodást kellene meghonosítani Magyarországon, amely nem kizárólag az árvizek és a felesleges vizek minél gyorsabban történő levezetésére fókuszál, hanem a vízmegtartásra is, hiszen az aszályos időszakokban nagyon jól jönne, ha nem csak a termőföldjeink 2 százalékát tudnánk öntözni. A magyar mezőgazdaság felvirágoztatásának egyik kulcsa lehetne, ha normális öntözőcsatorna-rendszerek lennének kiépítve Magyarországon.

Az pedig, hogy a nálunk keresztülfolyó vízmeny-nységnek mindössze az 5 százalékát tudjuk hasznosítani, szintén nagyon jól jellemzi a magyarországi vízgazdálkodás állapotát. Nem beszélek most az energiatermelésről, hiszen az energiatermelésben abszolút értékben jelentős szerepet valóban nem tud játszani Magyarországon a vízenergia, de a jelenlegi-nél jóval nagyobb szerepet tudna játszani. És erre is megvannak már a megfelelően fejlett technikai megoldások, ám a kormány akár politikai tabu, akár más okán ezt sem akarja felfogni, nem akarja alkalmazni, hanem a saját jól felfogott érdekével ellentétesen dönt ezekben a kérdésekben, még azóta is, amióta már Illés Zoltán nincs a kormány tagjai között, aki ezt tudatosan és erőteljesen akadályozta, hogy a Mosoni-Dunán, a dunakiliti zsilipnél beépítésre kerüljenek azok a bizonyos áramtermelő berendezések.

Összefoglalóan elmondható, hogy ha nem történik érdemi lépés, ha a magyar külügyi vízdiplomácia továbbra is ilyen impotens módon viselkedik, és továbbra sem sikerül Szlovákiával dűlőre jutni ebben a kérdésben, akkor bizony Magyarország igen kritikus helyzet elé néz vízgazdálkodási szempontból, és nemcsak az éghajlatváltozás, hanem a saját tehetetlen magatartása miatt is.

Várom államtitkár úr válaszát. Remélem, hogy érdemi választ kapok a felvetéseimre. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Ezt azonnal megtudjuk. Fónagy János államtitkár úr a szó.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Örömmel veszem, hogy felemlítette ezt a témát, hiszen ha jól emlékszem, egy héttel ezelőtt az időkorlát miatt nem tudtam a kormány álláspontját kifejteni.

(16.00)

Mint ahogy ön is mondta, Csehszlovákia 1992. október 23-án Dunacsúnynál megkezdte a Duna egyoldalú elterelését és a bósi erőmű üzembe helyezését. Ezzel egyidejűleg Magyarország egyoldalúan a Hágai Nemzetközi Bírósághoz fordult. A nemzetközi bíróság 1997 szeptemberében kihirdette ítéletét. A nemzetközi bíróság ezen ítélete hatályban tartotta a bős-nagymarosi vízelvezési rendszer megépítéséről szóló 1977. évi államközi szerződést.

A felek 2014 ősze óta módosított keretek között tárgyalnak. Az 1977-es szerződés és jogvita összetett, egymásba fonódó jogi, politikai, műszaki kérdései közül - tulajdonjog, hajózás, áramtermelés - leválasztották az elterelés által érintett szigetközi-csallóközi Duna-szakasz rehabilitációját. A jelenlegi tárgyalások prioritása a felső Duna-szakasz rehabilitációja, amelynek feltétele, hogy Szlovákia lényegesen több vizet juttasson a közös víztérbe. Az összes többi kérdésre a szigetközi részmegállapodás megkötése után indokolt visszatérni.

A magyar és szlovák kormányhatalmazottak 2016 januárjára rögzítették a szigetközi-csallóközi rehabilitáció lehetséges főbb irányait. A rehabilitáció elsődleges célja a kétoldali mellékágrendszer összekapcsolása, az elterelés előtti helyzethez hasonló élővilág kialakításának érdekében, valamint, és ezt szeretném hangsúlyozni, az árvízi védekezés feltételeinek javítása. E célból a felek törekednek egy közös magyar-szlovák természetvédelmi terület létrehozására az érintett térségben.

A rehabilitáció keretében Szlovákia a közös víztérbe a mostaninál több vizet juttatna. A 2016. márciusi szlovákiai parlamenti választások után, mint ön is említette, a szlovák főtárgyalót leváltották, a tárgyalások 2016 decemberében folytatódtak. Ennek megfelelően a közös állapotfelmérés és modellezés csak ez év nyarán indult meg. Amennyiben mindkét fél tartja az előzetesen elfogadott munkatervet, akkor várhatóan 2018 második negyedévének végére rendelkezésre állnak azok a vizsgálati eredmények, amelyek megalapozzák az elterelés által érintett terület rehabilitációjáról, így az új vízmegosztásról szóló politikai megállapodást.

A kormány változatlanul arra törekszik, hogy az ökológiai szempontból szükséges, de árvízvédelmi szempontból még kezelhető maximális többlet-víz-

mennyiséget biztosítson az elterelés által érintett folyószakaszokra. Visszautasítunk minden olyan híresztelést, miszerint Magyarország a Szap és Szob közötti Duna-szakaszon vízlépcső, vízerőmű vagy bármilyen egyéb jelentős természetátalakító műtárgy építését tervezi vagy támogatja. Egyedül a már jelentősen átalakított, mesterségesen fenntartott szigetközi szakaszon elkerülhetetlen újabb műtárgyak építése, mert a jelenlegi vízpótló rendszert 22 éve ideiglenes jelleggel alakították ki.

A kormány célja, hogy a beavatkozások műszakilag indokolt minimális szinten maradjanak és hogy a rehabilitáció eredményeként minél nagyobb mértékben csökkentsük a Duna jogellenes eltereléséből származó természeti károkat. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönjük. A következő napirend utáni jelentkezett Farkas Gergely képviselő úr: „A Jobbik 21. századi pártként szembenéz a 21. század új kihívásaival - V. rész” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

FARKAS GERGELY (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Néhány hete kezdtem el felszólalássorozatomat, amellyel a Jobbik által a XXI. századi kihívásokra adott XXI. századi válaszokat kívánom ismertetni. Sorozatom ötödik részéhez érkezve az álhírek elleni fellépésre szeretném felhívni figyelmüket. Miért is fontos ez a téma, és miért is szükséges foglalkoznunk ezzel a kérdéssel?

Az internet és a közösségi oldalak térnyerésével egyre inkább terjedőben van a XXI. század legújabb kihívásai közt számon tartott álhírek problémája. Tapasztalható ugyanis egy olyan jelenség, amelynél egyes magánszemélyek vagy érdekcsoportok szándékosan kreálnak valótlan híreket annak érdekében, hogy a tömegtájékoztatás és az igazság közlése helyett csupán a legtöbb kattintás elérése vagy éppen a lejáratás, a manipulálás és a társadalom polarizációja legyen a cél.

Egy tanulmány szerint ezek az úgynevezett kamu információk gyorsabban és messzebbre jutottak az amerikai elnökválasztási kampány során, mint azt megelőzően. Azt mondhatjuk tehát talán, hogy az álhírek elleni küzdelem fontossága ezen esemény, az amerikai elnökválasztás után került hangsúlyozottabban a figyelem középpontjába. Ez idő alatt a 20 legjobban futó választási álhír összesen 8,7 millió megosztásreakciót és hozzászólást generált a közel kétmilliárd felhasználóval bíró Facebookon. A 20 legnépszerűbb megbízható hír ezzel szemben összesen 7,3 millió ilyen jellegű reakciót váltott ki.

Az álhír terjesztését segíti az is, hogy a korábbi véleményünket alátámasztó információkat halljuk azonnal, és ezeket könnyebben elhiszük, akár ellenőrzés nélkül is. A tapasztalat sajnos azt is mutatja, hogy ez a jelenség mára tendenciává vált, és sokan tudatosan élnek ezzel, nemcsak a nagyobb kattintás szám elérése érdekében, hanem az emberek megtévesztése vagy épp pénzkereseti célból, hiszen az ezen híreknél elhelyezett hirdetések bevételeiből komoly összegeket kaszálnak a kamu hírek kreálói.

Az álhírek terjesztése mára a modern hadviselés internetes eszköze lett, éppen ezért számos európai ország előre felméri az ilyen dezinformációs hadjáratok veszélyeit, és kormányzati szinten foglalkozik azokkal. Csehországban például a belügyminisztériumban külön bizottság elemzi a veszélyes megjelöléseket. A Jobbik úgy gondolja, hogy útját kell állni az álhírek terjedésének, mindezt természetesen a szólás- és a sajtószabadság sérelme nélkül, a hatóságok és az ilyen jellegű technikai cégek bevonásával.

Úgy vélem, az álhírek elleni törvényszerű fellépéssel valójában a sajtószabadság erősödik, a társadalom félretájékoztatása pedig visszaszorul. Ezért nemzetközi példákat alapul véve a Jobbik kezdeményezi egy független szakmai testület felállítását, amely hivatott az egyes esetek kivizsgálására és elbírálására, így biztosítva a függetlenség és a szólásszabadság sérthetlenségét. Azt gondolom, hogy a XXI. században az álhírek elleni fellépés nem elsősorban a sajtószabadsággal kapcsolatos kérdéskör, hanem inkább kiberbiztonsági kérdés. Mint ilyen, fontos lenne kormányzati szinten meglátni a felelősséget és szükségét a kiberbiztonság terén a cselekvésre, hogy megakadályozzuk a kormányzatokat és a szervezett csoportokat hamis információk terjesztésében vagy a közösségi oldalon zajló viták manipulálásában.

Mint említettem, számos nemzetközi példa mutatkozik arra, hogy ezt az új, XXI. századi kihívást kormányzati szinten hogyan kezelik. A legszembetűnőbb példa a német koalíciós kormány nemrégiben elfogadott szabályozása, amely alapján a portálok üzemeltetői akár 5 millió euró, 1,5 milliárd forint pénzbüntetést is kaphatnak, ha nem távolítják el időben a jogsértő tartalmakat, ezeket az álhíreket. Ugyanakkor egyes szakemberek szerint van jobb modell a németnél, például a holland, amelyben kiemelt szervezetek előszűrést végeznek, és megítélésük alapján kellene valamit eltávolítani például az adott közösségi oldalról, jelezve ezt feléjük.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mindannyian éreznünk kell a valótlan, hamis hírek terjesztésének veszélyét, és ezzel összefüggésben az álhírek elleni fellépés szükségességét. A megoldás mikéntje nyilvánvalóan összetett, de a Jobbik nyitott ennek megvitatására. A Jobbik ezért az ezzel kapcsolatos programjában komoly hangsúlyt szán a minőségi és valóságtartalmú újságírás támogatására, a klikkvadász és szenzációhajhász tartalmak visszaszorítására jogi keretek révén, a közvélemény álhírekkel kapcsolatos figyelemfelhívására, valamint az iskolai oktatásra, a megelőzés, illetve a tudatos és megbízható médiahasználat érdekében.

Úgy gondolom, ezek a szempontok alapjai vagy legalábbis kiindulópontjai kellene hogy legyenek egy olyan kormányzati hozzáállásnak, amely fel kíván lépni az álhírek terjedése ellen - mi pedig fel kívánunk lépni. Bízom abban, hogy képviselőtársaim is partnerek ebben, átérezve e kérdés felelősségét. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen. Megadom a szót államtitkár úrnak.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. A Fidesz a kérdés súlyát tiszteletben tartva írásban kíván majd reagálni képviselő úr felvetésére. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen a választ, államtitkár úr. Utolsó napirend utáni felszólalásra jelentkezett Szávay István jegyző úr: „Valóban nagyra becsülendő, ahogyan a szerb kormány az országban élő magyar közösséggel bánik?” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

(16.10)

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Október elején azzal sokkolta a délvidéki magyarokat Orbán Viktor, hogy bukaresti lapoknak úgy fogalmazott: „Szerbia megerősödött, mert példaértékű autonómiát adott a vajdasági magyaroknak.” E kiábrándító mondatot Szijjártó Péter néhány nappal később azzal tetézte, hogy „a magyar kormány nagyra becsüli azt, ahogyan a szerb kormány az országban élő magyar közösséggel bánik”.

A délvidéki magyarok értetlenül és csalódottan állnak mind a két nyilatkozat előtt. Az önök által a délvidéki magyar autonómia példaértékű megvalósulásaként emlegetett Magyar Nemzeti Tanács mára ugyanis mind jogilag, mind pénzügyileg kiüresített intézménnyé vált. A szerb költségvetési forrásokból még a saját működését sem tudná állni, nemhogy a programjait finanszírozni. A Fidesz szerint kiváló szerb-magyar államközi kapcsolatok közepette ugyanis a gyakorlat azt mutatja, hogy a magyar kormány az egyébként általunk is támogatott és jó kezdeményezésnek tartott délvidéki gazdaságfejlesztési program adójaként több pénzt fizet be a belgrádi költségvetésbe, mint amennyit a Magyar Nemzeti Tanács onnan kap.

De a szerb kormány az uniós csatlakozáshoz szükséges jogi vállalásait sem teljesítette még. Az EU és Szerbia közötti csatlakozási tárgyalások során ugyanis Szerbia 2015 szeptemberében arra vállalt kötelezettséget, hogy továbbfejleszti a kisebbségek védelmére szolgáló törvényes kereteket, és azokat alkalmazni is fogja. Ennek révén került volna sor 2016 második negyedévéig a kisebbségi jogokról szóló törvény módosítására, ezzel pedig elsősorban a nemzetiségi névhasználat, adminisztráció, anyanyelvhasználat, valamint munkavállalás terén történő jogkiterjesztésre. Elfogadott törvény helyett azonban jelenleg ez a jogszabálytervezet még az Európai Tanács előtt van, és a Vajdasági Magyarok Demokratikus Közössége szerint pontosításra, illetve számos esetben módosításra szorul, mert nemhogy bővítené a meglévő jogokat, hanem sok esetben szűkíti azokat.

Néhány példa: a jelenlegi tervezet értelmében a VMDK szerint kisebbségi tanszékek szűnhetnek meg, továbbra sem lehet majd feltüntetni a személyi okmányokban a nemzetiségi hovatartozást, illetve nem

bővül a nemzeti jelképek használata sem. A nemzeti tanácsokról szóló törvénytervezetet még az azt előkészítő bizottság sem fogadta el, miközben rendelkezéseit 2017 első negyedévéől már alkalmaznia kellene Szerbiának. A VMDK által készített elemzés szerint azonban a tervezet már jelenlegi formájában sem szolgálja a délvidéki magyarság érdekeit, hisz számos esetben még a mostani állapotokhoz képest is visszalépést jelent. Ugyanis továbbra sem biztosítja a nemzeti tanácsok megfelelő állami támogatását, ráadásul azt a kevés döntési jogkört is véleményezési joggá alakítja át, amivel e tanácsok korábban rendelkeztek. Egy nemzeti közösség számára kiemelt jelentőségű intézmény, például egy iskola vagy újság igazgatóságába vagy felügyelőbizottságába eddig az adott nemzeti tanács jelölhetett egy tagot, a mostani tervezet értelmében azonban már csak véleményezési jogkörük lenne, ami jelentős visszalépés.

A szerb állam tehát egyáltalán nem bőkezű a helyi magyarsággal, amit kiválóan bizonyít az Újvidéki Egyetem jogi karára való magyar nyelvű felvételizés ellehetetlenítése is. Az újvidéki fellebbviteli bíróság ezzel kapcsolatban még a délvidéki magyar fiatalok tanúvallomását sem hajlandó meghallgatni. Csak remélni tudom, hogy a magyar kormány előbb idézett megszólalásai nem bizonytalanítják el az egyetem ellen pert indító Vajdasági Magyar Diákszövetséget. A felvételi számokból ugyanis az teljesen világos, hogy e jogszűkítésnek erőteljes kihatása van a délvidéki magyar fiatalokra. Egyre kevesebben tanulnak ugyanis helyben tovább, míg tavaly és tavalyelőtt körülbelül 20 magyar hallgatót vettek fel jogra, ez a szám idén mindössze 3-ra csökkent.

Tisztelt Képviselőtársak! A Jobbik Szerbia kapcsán is mindig következetesen és világosan beszélt. Stratégiai partnerként tekintünk déli szomszédunkra, fontosnak tartjuk a magyar-szerb együttműködést, illetve az uniós csatlakozást is, de csak azzal a feltétellel, hogy Szerbia meghozza, betartja és betartatja a délvidéki magyar megmaradást szolgáló törvényeket.

A Jobbik továbbra is azt gondolja, hogy Szerbiának mindazon jogokat és az autonómia mindazon formáit biztosítani kell a délvidéki magyarság számára, amelyek a jóval kisebb létszámú koszovói szerb közösséget megilletik. A román, illetve az ukrán példa világosan mutatja ugyanis, hogy a megelőgezett bizalom, az egyoldalú magyar gesztusok politikája sehova sem vezet, sőt a külhoni magyarság szempontjából kifejezetten káros. Ha eredményeket várunk szomszédjainktól, élnünk kell a rendelkezésünkre álló diplomáciai eszközökkel.

Nagyon kérem államtitkár urat, kíméljen meg engem és a minket hallgató délvidéki magyarokat is az unalomig ismert fideszes propaganda hajtogatásától a szolnoki elnökünk facebookos tevékenysége meg a kvótanépszavazás kapcsán, és inkább arról beszéljen, mikor lesz a délvidéki magyarság jogainak biztosítása és a koszovói típusú autonómia megteremtése fontosabb az önök számára, mint néhány, egykori csetnikből lett szerb politikus barátsága. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük. Megadom a szót Fónagy János államtitkár úrnak.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! A magyar-szerb kapcsolatok az elmúlt években gyorsuló ütemben fejlődtek, a két ország viszonyát szoros partnerség jellemzi. Rendszerek felső szintű kapcsolataink, a tervek szerint még az idén sor kerül a negyedik közös kormányülésre. Mind politikai, mind szakértői szinten támogatjuk Szerbia EU-integrációját, amelynek keretében Szerbia vállalásokat tett a kisebbségi jogok védelmével kapcsolatosan is. Ez Magyarország számára - a gazdasági és jószomszédi kapcsolatok mellett - a vajdasági magyarság jövője szempontjából és Magyarország biztonsága szempontjából is kiemelten fontos.

A nyugat-balkáni országok közül jelenleg Szerbiával a legjelentősebb a gazdasági együttműködés, ennek továbbfejlesztése mindkét kormány számára prioritás. A szerb gazdasági projekteknél történő magyar részvételből a vajdasági magyarság is profitál, ennek elősegítésében a szerb fél pozitívan együttműködik.

A kétoldalú kereskedelmi forgalom tavaly megközelítette a 2 milliárd eurót, az idei év első hét hónapjában további 32 százalékkal bővült, a magyar exportban pedig 19 százalékos növekedést könyvelhettünk el. Az OTP immár a szerb bankpiac hetedik legjelentősebb szereplője, a MOL olajipari vállalat pedig a második legjelentősebb tényezővé vált. A vajdasági magyarság szempontjából is fontosak a közös infrastrukturális fejlesztések, itt érdemes megemlíteni a két új határátkelőhely 2018-ra tervezett megnyitását Bácsszentgyörgy-Rastina, valamint Kükbeháza-Rábé helyszínén.

Engedje meg, hogy néhány konkrét ügyet is felémli! Szerbiában a 2009-es nemzeti tanácsokról szóló törvénynek köszönhetően 2010 óta a Kárpát-medencei magyarság vonatkozásában egyedülként működik a közvetlenül megválasztott Magyar Nemzeti Tanács, amely a szerbiai magyar nemzeti közösség kulturális autonómiájának csúcsszerve. A terület az oktatás, kultúra, hivatalos nyelvhasználat és a tájékoztatás területén rendelkezik jogosítványokkal. Kulturális autonómiát más magyar kisebbség sajnos nem élvez régióinkban, egyedül a Vajdaságban.

A két nemzet közötti súlyos feszültségekkel terhelt időszakot a történelmi megbékélési folyamat keretei között sikerült feloldani. A 2013. június 26-i történelmi közös csúrgói államfői főhajtáson túl a megelőző és azt követő olyan jogi aktusok, mint a 2013. június 21-én a szerb nemzetgyűlés által elfogadott, a vajdasági magyar polgári lakosság ellen 1944-45-ben elkövetett eseményeket elítélő népképviselőházi nyilatkozat vagy a 2014. október 30-án a szerb kormány által három vajdasági település - Csúrog, Zsablya és Mozsor - magyar lakosságát kollektív bűnösséggel sújtó 1945-ös határozatok hatályon kívül helyezése. Meggyőződésünk, hogy ez a megbékélési folyamat túlmutat az egyszerű szimbolikán.

(16.20)

Komoly eredménynek számít, hogy az EU Tanácsa döntésének értelmében Szerbiának az EU csatlakozási tárgyalások keretei között külön kisebbségi akcióttervet is ki kellett dolgoznia 2015 végéig. A struktúrával a Vajdasági Magyar Szövetség és a Magyar Nemzeti Tanács is elégedett, mivel a magyarság számára prioritást élvező kérdések külön fejezetet kaptak.

A Vajdasági Magyar Szövetség érdekérvényesítő képességének köszönhetően megteremtődtek a magyar kisebbség szülőföldön való megmaradásának gazdasági feltételei is, itt a vajdasági magyar közösségek térségi és gazdasági programjának 50 milliárd forintos támogatása is lehetővé vált. A VMSZ és a Szerb Haladó Párt között 2016. augusztus 14-én Belgrádban megkötött koalíciós szerződésének köszönhetően a VMSZ programja a kormányprogram részévé vált. A koalíciós szerződés elemei, csak pél-

daképpen sorolva: EU-integráció, Vajdaság helyzete, regionális fejlesztések, egészségügy, szociális... - nemzetiségi kisebbségek részére a közszférában. (Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)

A szerződés számos eleme megvalósult, illetve azok megvalósítása zajlik, úgyhogy, képviselő úr, engedje meg, hogy azt az összegző véleményt tegyem, hogy igen, nagyra becsüljük a Szerbiával kialakult kapcsolatokat. Köszönöm figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársaim! Tájékoztatom önöket, hogy az őszi ülészak **következő ülésére** várhatóan 2017. október 30-án kerül sor.

Mindenkinek megköszönöm a munkáját, az **ülést bezárom.**

(Az ülés 16 óra 21 perckor ért véget.)

Móring József Attila s.k.
jegyző

Szávay István s.k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: EUROTRONIK Zrt.
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)